

HVORDAN ER DE DANSKE MUSEER UNG MED DE UNGE?

En undersøgelse af museernes inddragelse af unge i
deltagelsesprojekter

Dette speciale er udarbejdet af:

Ane Mylund Pedersen

Studienummer: 20161486

Med vejledning af:

Maria Sofie Simonsen

Afleveret: 14/9-2018

10. semester Kulturarvsformidling

Aalborg Universitet

Antal tegn: 172.672 tegn svarede til 71,9 normalsider

ABSTRACT

The present thesis seeks to investigate how museums use young people in their participation projects. I am interested in identifying the problems the Danish museums have with too few young people at the museums. I aim to analyze how participation projects with young participants are an important step in the fight to get more young people to visit the museums. I also aim to analyze how participation projects not only give the museums solutions and ideas throughout the project process on how to get more young visitor's from the young participants, but also that the museums can provide the young participants with important competencies and lifelong learning.

These questions lead to the thesis' research question:

How do the young people use the museums and have do the museums involve the young people? How can cooperation with young people through participation projects help to develop and improve the young areas at the museums?

The thesis answers the research question through an investigation of two different participation projects, which both had young participants to take part during the creation process of each project. The two participation projects are:

- *My Music at Arken – Museum of Modern Art*
- *Past visions (Fortidsvisioner) at Odense City Museums*

To answer the questions presented above the thesis has a theoretical based on theories about participation. The specific approach is the three different theories about participation, there should give three views on participation in the museums world. The theoretical basis for this thesis is the theories of the ladder of participation by Sherry Arnstein, principles of participation by Nina Simon and the confronting the challenges of participatory by Henry Jenkins. With the use of these theories I will try to identify and understand the participation levels and the participation principles the young people were on and achieved throughout their participation in the two investigate participation projects.

The investigation is based on qualitative interviews with the leader of each project, museum's curator from Arken Dorthe Juul Rugaard and project leader Johanne Schrøder Baggesen from Odense City Museums, and qualitative interviews with Charlotte Andersen and Sofie Sun. Sofie Sun is a children and young lecturer at Arken and Charlotte Andersen is Marketing Manager for Rødovre Centrum. Qualitative interviews have also been conducted with participating teachers from the Past visions project,

Michelle Domaille and Rikke Grønning. Last the investigation is also based on qualitative interviews with two young participants from the My Music project, Moiez Shah and Milishia Moradi. Besides these interviews, which provide the basis of the investigation, the thesis will also be draw upon report's, user comments and newspaper articles.

The thesis concludes that museums participation projects are helping with the too few young people at the museums. Young participation projects are good because young participants can develop or improve the dissemination and exhibitions at the museums, where the problems are for the young people. The young people also gets a chance to give the museums a plethora of the elements, that they want the museums to possess. The thesis also concludes that if a museum is struggling to develop young dissemination, ask the young people to help, because who is better at knowing what the young people wants out of the museums than the young people.

TAK

En tak skal først og fremmest lyde til min vejleder, Maria Sofie Simonsen. For støtte, kyndig vejledning, oprigtig kritik og opbakning i skriveprocessen, som jeg ikke kunne have været foruden. Dernæst skal det lyde en stor tak til Museumsinspektør Dorte Juul Rugaard fra Arken, underviser Sofie Sun fra Arken og projektleder på Fortidsvisioner fra Odense Bys Museer Johanne Schrøder Baggesen. For hjælpsomhed, interesse i specialet og kvalificeret førstehandsviden om projekterne My Music og Fortidsvisioner. Derudover skal der også lyde et stort tak til Marketingschef Charlotte Andersen fra Rødovre Centrum og deltagende lærere fra Fortidsvisioner projektet, Michelle Domaille og Rikke Grønning. For at give et yderst kompetent indblik i projekterne, som samarbejdspartner og deltager. En hjertelig tak skal også lyde til Moiez Shah og Milishia Moradi, mine to unge deltagere fra My Music projektet. For et indblik i jeres syn på My Music projektet, jeres deltagelse, samt jeres mening om det for få unge problem på museerne. Jeres svar er mere end værdsat. Jeg vil også rette en stor tak til min forældre og min lillesøster, som har støttet, lyttet og holdt mig oppe med jeres visdom og kærlige ord, når jeg har været længst nede, samt mine skønne veninder for at have lyttet til mine beklagelser igen og igen i det seneste år og jeres altid villighed til at læse min tekst igennem og komme med jeres ærlige mening. Til sidst skal der lyde en tak til Museumsleder Ole Puggaard fra Danmarks Industrimuseum. For vores møde under mit praktikforløb på Danmarks Industrimuseum i efteråret 2017 i forhold til mit speciale, din lytning til mine ideer og dine inputs til eventuelle cases. Og tak til Lektor Sally Thorhauge for dine inputs til litteratur, interview udførelse og specialets opsætning.

INDHOLDSFORTEGNELSE

1	Indledning	3
2	Problemfelt	5
2.1	Problemformulering	5
2.2	Forfatterens motivation for dette speciale	5
2.3	Afgræsning af speciale	6
2.4	Specialets struktur	6
3	Forskningsdiskussion.....	7
3.1	Museers historie	7
3.2	Museer og unge	8
3.3	Deltagelse	10
4	Metode	11
4.1	Kvalitativt interview.....	11
4.1.1	Valg af interviewpersoner og interview situation	13
4.1.2	Interviewguides til mundtligt interview og udformning af spørgsmål til skriftligt interview	14
4.1.3	Transskription af interviews.....	15
4.2	Andet empiri.....	15
5	Teori.....	17
5.1	Deltagelse	18
5.1.1	Sherry Arnstein: Ladder of participation	18
5.1.2	Nina Simon: Principper for deltagelse	19
5.1.3	Henry Jenkins: Unges deltagelseskultur	21
6	Historisk ramme.....	23

6.1	Museets historiske udvikling.....	23
6.1.1	Muser, kunstkammer og folkemuseer.....	23
6.2	Museets begrebslige forandring	25
6.2.1	Fra det autoritære museum til det individuelle museum	25
6.3	Opsamling	28
7	Præsentation af cases	29
7.1	My Music udstilling	29
7.2	Fortidsvisioner.....	31
7.2.1	Historier om Danmark	31
7.2.2	Fortidsvisioner	31
8	Analyse	33
8.1	Hvad ligger til grund for de unges til og fravalg af museerne?.....	33
8.1.1	Hvad kendetegner de unge som målgruppe?	33
8.1.2	De unge mod museerne.....	34
8.1.3	Opsamling	41
8.2	Inddragelse af unge på museerne	42
8.2.1	My Music og inddragelse af unge.....	42
8.2.2	Fortidsvisioner og inddragelse af unge	50
8.2.3	Opsamling	55
8.3	Relationer, eftervirkninger og erfaringer.....	57
8.3.1	En succes set fra alle vinkler?	57
8.3.2	Erfaringer på godt og ondt	59
8.3.3	Samarbejde forstærker relationer	62
8.3.4	Opsamling	65
9	Konklusion.....	66
10	Litteraturliste	69

10.1	Litteratur.....	69
10.2	Avisartikler og anmeldelser.....	72
10.3	Hjemmesider	73
11	Bilag.....	73

1 INDLEDNING

Kulturstyrelsen udgav i 2015 rapporten *Museer – Borgere og Bæredygtige Løsninger resultater, erfaringer og udfordringer*, hvor man præsenterede en undersøgelse som havde kørt gennem de sidste seks år. Et resultat af undersøgelsen var, at det blev kortlagt, hvor mange danskere der tager på museum. Her kunne man læse, at de unge 16-29-årige udgøre 16 % af de danskere der tager på museum.¹ Dette viser således at de unge er en underrepræsenteret gruppe på museerne i dagens Danmark.

Hvorfor skal unge gå på museum? Og hvorfor skal museerne bruge ressourcer på at tiltrække en bestemt målgruppe? Det formelle svar til dette spørgsmål står i den danske museumslov; ”danske museer skal være tilgængelige for offentligheden”.² Set ud fra et demokratisk synspunkt, skal museerne altså være tilgængelige for alle i det danske samfund og på den måde er der ingen som bliver udeladt af fællesskabet. Derfor skal alle have adgang til museerne også de unge. En anden grund til at alle skal have adgang til museerne er, at museer bidrager til livslang læring, almen dannelse og styrker det aktive medborgerskab.³ I 2012 udgav Kulturstyrelsen en rapport om unge og museer. I forordet gav kontorchef Ole Winter et præcist svar på spørgsmålet om, hvorfor unge skal går på museum: ”når kunst og kultur er tilgængelig, og når den formidles på en relevant og

¹ Kulturstyrelsen, *Museer, Borgere og Bæredygtige - Løsninger resultater, erfaringer og udfordringer*, (København: kulturstyrelsen, 2015), lokaliseret d. 2/3-2018 på: <https://slks.dk/fileadmin/FTPfiles/Museer.%20Borgere%20og%20b%C3%A6redygtige%20l%C3%B8sninger.pdf>, s. 44-45

² ”Museumsloven,” lokaliseret d. 09/3-2018 på: <https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=162504>

³ Kulturstyrelsen, *Unge og museer – en best practice publikation*, (København: kulturstyrelsen, 2012), Lokaliseret d. 2/3-2018 på: http://www.kulturarv.dk/fileadmin/user_upload/kulturarv/publikationer/emneopdelt/museer/Unge_og_museer_til_netet_2601.pdf, s. 1

vedkommende måde, kan museerne medvirke til at udvikle de kulturelle og sociale kompetencer, som særligt unge har brug for, når de skal finde sig selv og deres plads i samfundet”.⁴

Ifølge Winters betragtninger kan museer medvirke til at udvikle forskellige kompetencer hos de unge og være med til at forme deres identitet. Med tanke på at museerne kan bidrage med så meget til de unge på forskellige planer, hvorfor hører vi så igen og igen, at de unge mennesker ikke kommer på museerne? Hvad er årsagen til at unge kun udgør 16 procent af museumsgæsterne?

Museer kæmper i dag en kamp om de unges opmærksomhed. Listen af kulturtilbud er efterhånden så lang, at klassiske kulturinstitutioner som museer er havnet nederst på listen for de unge. Det er specielt kommercielle tilbud som fanger de unges opmærksomhed, så som koncerter, festivals og sportsarrangementer. Oven i købet er internettet og dets uendelige muligheder fra sociale medier til spil også kommet til. Derudover kan ungdomslivet være en forvirrende tid, hvor flere muligheder og mere frihed giver de unge større alternativer for at udvikle deres egen identitet. Men selvom de unge kan udvikle deres egen identitet, så lever den unge stadig i et samfund, der er præget af sociale forhold og grupperinger, hvor man helst ikke vil skille sig ud.⁵ Dette kan også have en betydning for de unges fravalg af museerne. Frygten for at skille sig ud, kan til tider betyde for den unge, at den unge fravælger sine interesser for at blive i fællesskabet.

Som det fremgik af de omtalte rapporter, har Kulturstyrelsen lagt mærke til problemet med de unges museums vaner. For at imødekomme problemet, har styrelsen igennem flere år udgivet rapporter med fokus på museer og de unge museumsbrugere. Kulturstyrelsen har som sagt udgivet rapporten ”unge og museer”. Her kan man læse Kulturstyrelsens egne anbefalinger til museerne om, hvordan de kan identificere deres potentialer over for unge, og hvordan museerne skal arbejde med inddragelse og dannelse af unge som aktive medborgere.⁶ Gode museumsoplevelser i ungdommen har både umiddelbar betydning for de unges dannelse, men altså også på længere sigt for deres fremtidige museumsbesøg.⁷

Med specialet vil jeg gerne undersøge, hvordan museerne har forsøgt at løse problemerne med at få de unge til at gå på museum? Hvad kan det ændre, at de unge kommer til orde, samt at de bliver set

⁴ Kulturstyrelsen, *Unge og museer*, s. 1-2

⁵ Sørensen, K. M, *Identitet og samfund under forandring*. In: Hassing, A (ed.). *Unge og identitet*, (København: Forlaget Columbus, 2013), s. 9

⁶ Kulturstyrelsen, *Unge og museer*, s. 9

⁷ Ibid, s. 9

og hørt på museerne? Helt generelt vil jeg med specialet gerne undersøge, hvordan de danske museer er ung med de unge.

2 PROBLEMFELT

2.1 PROBLEMFORMULERING

I min undersøgelse af fokusområdet unge og museer, er der opstået en interesse for omtalen om, at der er for få unge på museerne. Ud fra min undren har jeg formuleret følgende problemformulering, som dette speciale giver svar på:

Hvordan bruger de unge museer og hvordan inddrager museerne de unge? Hvordan kan samarbejde med unge gennem deltagelsesprojekter være med til at udvikle og forbedre museernes ungeområder?

Problemformuleringen er undersøgt ud fra to cases fra to forskellige museer, som begge er deltagelsesprojekter. For at give et overblik over analysen har jeg udformet følgende problemstillinger:

- *Hvad ligger til grund for de unges til og fravalg af museerne?*
- *På hvilken måde inddrages de unge i institutionernes cases?*
- *Hvilke relationer, eftervirkninger og erfaringer har casene medført internt i de to institutioner?*

2.2 FORFATTERENS MOTIVATION FOR DETTE SPECIALE

Jeg har gennem hele min studietid haft unge mennesker som fokuspunkt, både da jeg læste til min bachelor i Informationsvidenskab og kulturformidling og her på min kandidatuddannelse i Kulturarvsformidling. Jeg er gennem min bachelor uddannet bibliotekar. Jeg har altid læst meget og som ung forstod jeg ikke, hvorfor mine jævnaldrende kammerater ikke synes, at boguniverset var verdens syvende vidunder, ligesom jeg gjorde. Den grundtanke har aldrig forladt mig. Hvorfor kommer de unge ikke på bibliotekerne og hvordan kan man få de unge til at begynde at bruge bibliotekernes mange muligheder? Den grundtanke tog jeg med over på min kandidatuddannelse. Her var fokuset museer, men der var stadig nogle af de samme problemstillinger fra biblioteksverden, som gjorde sig gældende for museumsverden. Historie har altid været mit

yndlingsfag og jeg kan huske, at når vi skulle på museum med skolen, var jeg ovenud lykkelig, mens mine kammerater synes, at det var dødssygt at skulle på museum. Her otte år efter at jeg gik ud af folkeskolens 10. klasse, er problemet med at få de unge til at gå på museum ikke blevet mindre, men igennem det seneste årti er problemet med de for få unge museumsbruger kommet mere i søgelyset. Dette synes jeg er utrolig interessant.

2.3 AFGRÆSNING AF SPECIALE

Helt grundlæggende ligger der i specialets undersøgelse, er en undersøgelse af deltagelse på museer, undersøgt gennem deltagelsesprojekter. Deltagelse er en gennemgående tematisering i specialet. Afsættet er en deltagelsesteoretisk analyse af emmet deltagelse, med hovedfokus på to udvalgte cases.

Afgrænsningen af specialets undersøgelse af deltagelsesprojekter ligger i en specifik udvalgt brugergruppe på museerne. Temaet for nærværende speciale er omtalen af brugergruppen unge på museerne. Afsættet i specialet er derfor afgrænset til en analyse af deltagelse på museerne i form af en undersøgelse af deltagelsesprojekter med hovedfokus på unge.

Tidsmæssigt er specialets undersøgelser afgrænset til at fokusere på de sidste 10 år, 2008-2018. Perioden er valgt ud fra ønsket om ikke at inddrage empiri og forskningsresultater fra andre rapporter i analysen, der er ældre end 10 år. Der blev også ønsket, at undersøgelserne skulle være så tidssvarende som muligt i forhold specialets arbejdsår 2018. Derudover ville jeg med specialet gerne undersøge, hvordan den danske museumsverden arbejder med unge på museerne gennem deltagelsesprojekter i en nyere tidsramme. Specialet skulle undersøge og give ny viden indenfor fokusområdet gennem nye cases. Derfor blev de to udvalgte cases afgrænset til, at de skulle være udført inden for de to sidste år, årene 2016 og 2017.

Deltagelse og unge er et fokusområde man arbejder med i hele verden indenfor museumsområdet. Dette ville dog være en for stor mundfuld at skulle undersøge det så bredt. Specialet er derfor afgrænset til kun at fokusere på den danske museumsverden og hvordan den arbejder med unge og deltagelse.

2.4 SPECIALETS STRUKTUR

Specialet falder i ti kapitler. Første kapitel lægger ud med en indledning, der præsenterer og aktualiserer specialets forskningsfokus. Indledningen giver læseren et indblik i forskningsområdets

udvikling og problemer, samt give en ide om, hvad specialet kommer til at handle om. Det næste kapitel er problemfeltet. Her vil man få afklaret, hvad specialets problemformulering er og hvilken problemstillinger jeg har stillet for at få min problemformulering besvaret, samt et afsnit om specialet struktur og et afsnit om specialets afgrænsning. I kapitel tre vil der være en forskningsdiskussion, der forklarer, hvordan min forskning adskiller sig fra allerede udgivet forskning. Jeg vil derefter gennemgå og argumentere for de metodiske og teoretiske valg, jeg har taget, der danner grundlaget for analysen. Det sjette kapitel er et historisk baggrundsafsnit, der forklarer museernes forandringer og den historiske udvikling museerne har gennemgået. Herefter vil jeg præsentere de udvalgte cases. Efter præsentationen af casene kommer analysekapitlet. Analysekapitlet er opdelt i tre afsnit efter de tre problemstillinger. Hvert afsnit analyser en af problemstillingerne, hvor den udvalgte teori og den indsamlede empiri er blevet brugt til at analysere problemerne. Hvert af de tre analyseafsnit afsluttes med en opsamling. Det sidste og tiende kapitel er et konklusionskapitel, der indeholder en samlet konklusion på hele specialet og dets undersøgelsesfokus, samt en konklusion på specialets problemformulering og de tre problemstillinger der er stillet i specialet.

3 FORSKNINGSDISKUSSION

Jeg har tidligere skrevet bachelor om unge. Unges brug af kulturinstitutioner er et område som interesser mig meget og på baggrund af dette, ønskede jeg at koble de unge og museumsverden sammen, og finde ud af hvilken forskning der var foretaget indenfor området. Det overraskede mig derfor meget under min forskningssøgning, at unge og museer er et så bredt et område, hvor der både var eksempler på formidling, bruger og ikke-bruger, medier og deltagelse. Efter mange overvejelser valgte jeg at fokusere på deltagelse, fordi jeg ønskede at undersøge, hvordan museerne inddrager unge i forhold til deltagelse i form af deltagelsesprojekter. Forskningen er foretaget ud fra to udvalgte cases fra 2017: ”My Music” udstillingen fra Arken og ”Fortidsvisioner” fra Odense Bys Museer. Dette kapitel vil forklare hvilken forskning der er blevet brugt i specialet.

3.1 MUSEERS HISTORIE

Ole Strandgaard, magister i etnografi fra Aarhus Universitet, tidligere rektor, museumsarbejder og forfatter har udgivet bogen *Museumsbogen – praktisk museologi* i 2010. Bogen bygger på Strandgaards ca. fyrré års erfaringer som aktiv i museernes verden. Bogen beskæftiger sig med det

teoretiske, det historiske og det samfundsrelaterede, samt det praktiske, fordi den også kommer med anvisninger på, hvordan opgaverne kan løses.⁸

I *Ny dansk museologi* giver journalist Bruno Ingemann og lektor Ane Hejlskov Larsen en introduktion til begrebet museologi, samt en introduktion til museernes historie. I bogen er der desuden blevet brugt kapitlet *"kunstkammeret 1650-1825 og dets betydning for dannelse af det nationale museumsvæsen i Danmark"* af Bente Gundestrup. Det sidste kapitel der er blevet brugt er lektor Beate Federspiels kapitel *"institutionaliseringen af bevaringstanken i Danmark. Oldsagskommissionens kommissorium i 1807"*, der forklarer hvordan museer efter den franske revolution skulle til at være en del af vores kulturarv.

Lektor Lise Lyck udgav i 2010 *Museer – hvorfor og hvordan?* Hovedproblemstillingen i bogen er, hvordan museerne fungerer og hvilken rolle de har. Lyck vælger en række metoder fra traditionelle virksomhedsanalyser til at vurdere museerne som producenter/udbydere og besøgende som kunder/efterspørgere. Grundlæggende for bogen er at afklarer hvad et museum er.⁹

Desuden er der også blevet brugt forskning fra Geoffrey Lewis. Lewis er tidligere direktør for museums studier ved University of Leicester og tidligere præsident for International Council of Museums. Han har for Encyclopedia Britannica skrevet *"History of museums"*.

3.2 MUSEER OG UNGE

Kulturarvsstyrelsen udgav i 2009 antologien *Digitalmuseumsformidling - i brugerperspektiv*, der giver et øjebliksbillede af de digitale formidlingsprojekter, der realiseres på landets museer lige nu og er dermed en status over, hvor den danske museumsverden aktuelt befinder sig, når det gælder digital formidling.¹⁰ I antologien er der blevet brugt afsnittene *"museet i forandring"* og *"de unge kulturforbrugere"* begge skrevet Anne Sophie Warberg. I antologiens kapitel *"de unge kulturforbrugere"* har Kulturarvsstyrelsen undersøgt tre unge deltagelsesprojekter, der har fokus på digital formidling. Specialets undersøgelser udskiller sig fra antologiens undersøgelser ved ikke at have fokus på en bestemt slags formidling. Specialet går i modsætning til antologiens ind og

⁸ Strandgaard, O, *Forfatteren siger om Museumsbogen*, lokaliseret d. 31/8-2018 på: http://www.olestrandgaard.dk/mus_bog_om.htm

⁹ Lyck, L. *Museer – Hvorfor og hvordan?*, lokaliseret d. 31/8-2018 på: <https://www.journals.uio.no/index.php/museolog/article/viewFile/3170/2745>, s. 123

¹⁰ Kulturarvsstyrelsen, *Digital museumsformidling - i brugerperspektiv*, s. 1

fokuserer på, hvordan museerne har brugt de unge i projekterne og hvad de unge har fået ud af at deltage i projekterne.

Kulturstyrelsen udgav i 2012 også rapporten *"Unge og Museer"*. I denne rapport præsenterer Kulturstyrelsen, hvordan en række danske museer har arbejdet med unge som målgruppe. Eksemplerne er til inspiration for museer, kulturinstitutioner og andre, der ønsker at styrke inddragelsen af unge i udviklingen af formidling og kommunikation.¹¹ Mine undersøgelser er meget lig den rapportes undersøgelser. Dette speciale skal ligesom rapporten give læserne nye initiativer og ny inspiration til måder at inddrage de unge i deltagelsesprojekter. Specialet supplerer til rapportens undersøgelser ved at komme med en undersøgelse af to nye unge deltagelsescases.

Museumsinspektør ved Mediemuseet, Lise Kapper og publikumschef Leslie Ann Schmidt ved BRANDTS udgav i 2011 for *Nordisk Museologi* artiklen *"Fra brugerundersøgelse til handling – hvordan man gør Brandt til et attraktivt sted for unge"*. Artiklen er baseret på Brandts Museum med henblik på Brandts som et sted, unge mellem 15 og 25 år aktivt besøger som fritidsaktivitet. Baggrunden for dette udviklingsarbejde ligger i en undersøgelse af unge brugere og ikke-brugere på Brandts i efteråret 2010. Artiklen forbinder resultaterne fra Brandts med resultaterne fra andre undersøgelser af museumsbesøgene i Danmark.¹² Undersøgelser der ligger til grund for artiklen er mest af alt foretaget på Brandts. Derudover er undersøgelser fra Brandts suppleret med resultater fra DREAM og Kulturstyrelsens undersøgelser. Ligesom artiklens undersøgelser, så er dette speciales undersøgelser også suppleret med undersøgelser fra henholdsvis DREAM og Kulturstyrelsen. Specialets undersøgelser udskiller sig fra artiklens undersøgelser, ved at artiklens undersøgelser er foretaget ud fra de unge bruger og ikke-brugers brugermotivation for at komme på museerne. Specialet går også ind og undersøger de unges fra- og tilvalg af museerne, men specialets fokus ligger ikke på brugernes motivation og adfærd på museerne. Specialet undersøger de unges til- og fravalg ud fra de unges brug af museerne, samt hvad de ønsker af museerne og hvilken barriere museerne har.

Bogen *Unge og Identitet* oprindeligt fra 2012 er skrevet af flere forfatter med særligt kendskab til netop unge og identitet. I bogen er de tre første kapitler brugt til specialets analysekapitel og

¹¹ Kulturstyrelsen, *Unge og museer*, s. 2

¹² Kapper, L., & Schmidt, L. A. "Fra brugerundersøgelse til handling – hvordan gør man Brandts til et attraktivt sted for unge", *Nordisk Museologi* 2 (2011). Lokaliseret d. 4/4 – 2018 på: <file:///C:/Users/Ane%20Pedersen/Downloads/3131-9806-1-SM.pdf>, s. 99

indledningen med henblik på at kunne forklare de unges liv og hvilken faktorer i de unges liv, der kan have indflydelse på de unges valg og fravalg af museer.¹³ Kapitlerne er skrevet af forfatter Kjeld Mazanti Sørensen. I kapitel et præsenteres klassiske og nyere sociologiske teorier om de samfundstyper, som unge socialiseres til. I kapitel to stilles der skarpt på individerne og de nære fællesskaber ved at præsentere teorier om socialisering og identitetsdannelse, mens kapitel tre fokuserer på unge i Danmark og hvordan de unges identitetsdannelse er påvirket af arenaer som familie, skole og fritid¹⁴

Desuden er der blevet brugt to andre rapporter fra kulturstyrelsen og en rapport fra DREAM i specialet. Disse rapporters undersøgelser og resultater er indsamlet som ekstra empiri, da specialets eget indsamlet empiri ikke kunne svare tilstrækkeligt på specialets problemstillinger i analysen. Derfor kan man læse om disse rapporter i metodekapitlet.

3.3 DELTAGELSE

Forfatteren Sherry Arnstien udgav i 1969 en artikel for *Journal of the American Planning Association*, hvor hun beskrev hendes model *ladder of participation*, som oprindeligt blev udgivet i relation til politisk sundheds-, uddannelse- og byudvikling. Stigen gennemgår de forskellige deltagelsestrin man kan være på i hensyn til graden af indflydelse og magt blandt de inddragede deltager. Stigen er senere blevet brugt indenfor forskning i museumsverden, samt videreudviklet på og brugt i andre deltagelsesteorier. Stigen har jeg anvendt til analyse af min ene case My Music og hvilket deltagelsestrin de unge har befundet sig på under projektforløbet.

Line Vestergaard Knudsen forsvarede i 2015 hendes Ph.d.-afhandling "*Rockens Danmarkskort - Deltagelse praktiseret som forskellighed*". I Knudsens Ph.d.-afhandling præsenterer hun et studie af deltagelse, som noget der fandt sted i en brugerinddragende kollaborativ designproces. En designproces hvor potentielle brugere og samarbejdspartnere blev inddraget i et samarbejde med Danmarks Rockmuseum om udviklingen af Rockens Danmarkskort.¹⁵ Knudsens teoretiske grundlag er meget lig dette speciales, men adskiller sig i dets fokus, der er på deltagelse som designproces og deltagelse som forskellighed. Dette speciales fokus på deltagelse kommer i form af et fokus på deltagelsesprincipper, deltagelsesformer og deltagelsesniveauer. Knudsens afhandlingen

¹³ Hassing, A., *Forord*. In: Kjeld Mazanti Sørensen & Birgitte Prytz Clausen (red.), *Unge og identitet* (København: Forlaget Columbus, 2014), s. 7

¹⁴ Ibid, s. 7

¹⁵ Knudsen, L. V., *Deltagelse praktiseret som forskellighed* (Roskilde: Roskilde Universitet, 2015), s. 7

ikke blot fokuseret på deltagelse på danske museer, idet afhandlingen kigger på studier, der beskriver konkrete praktiske deltagelsesprocesser fra både ind- og udland. Modsat dette speciales undersøgelser, som bygger på nationale undersøgelser. Fra Knudsens afhandling er der hentet inspiration til teori om deltagelse. Ovenover nævnte teoretiker Sherry Arnstein og hendes model ”*ladder of participation*” er hentet som inspiration fra Knudsens afhandling.

Nina Simon fokuserer i sin forskning, hvordan man kan forstå og designe brugerinddragelse på museer. I hendes bog *The Participatory Museum* fra 2010 beskriver hun blandt andet hendes principper for deltagelse. Hendes tanker, holdninger og meninger, der har formet hendes teori om deltagelse og deltagelsesprojekter på museer er udformet ud fra hendes egne oplevelser med kulturinstitutionernes hyppige mangel på gennemtænkt design af deres brugerinddragelsesprojekter. Jeg har valgt at bruge Simons principper om deltagelse som grundlag til analysen af My Music casen, hvor jeg vil undersøge hvilken af Simon principper for deltagelse, projektet har opfyldt og ikke opfyldt.

Professor Henry Jenkins udgav i 2006 en rapport om digitale medier og læring, kaldt *Confronting the Challenges of Participatory Culture: Media Education for the 21st Century*. I denne rapport beskriver han hvilke former for deltagelse, han mener, der findes og som man kan deltage i. Derudover er rapportens fokus på de unge og hvad de får ud af at deltage. Jenkins taler i rapporten om, at de unge lærer og udvikler nogle livsnødvendige kompetencer gennem deltagelse, som de skal bruge videre i livet for eksempel på arbejdsmarkedet og kompetencer de har brug for at blive fulde deltagere i vores samfund. Jeg har brugt Jenkins teori til at analysere min anden udvalgte case Fortidsvisioner. Herunder har jeg brugt Jenkins teori til analyse, hvilken deltagelsesform de unge har brugt under Fortidsvisioner, samt hvilken kompetencer de unge har udviklet under Fortidsvisioners forløbet.

4 METODE

4.1 KVALITATIVT INTERVIEW

For at belyse og diskutere min problemformulering har jeg indsamlet empiri, der består af otte kvalitative interviews. Forskningsinterviewet har til formål at producere viden, sådan skriver den tidligere norske professor i pædagogisk psykologi, Steinar Kvale og professor i almenpsykologi og kvalitative metoder ved Aarhus Universitet, Svend Brinkmann i deres faglitterære bog *Interview –*

det kvalitative forskningsinterview som håndværk.¹⁶ Jeg har valgt at bruge forskningsinterviewet, fordi jeg ønsket at producere ny viden indenfor mit udvalgte fagområde. Der findes meget forskning indenfor unge og museumsområdet, men det er også et område der hele tiden ændre sig. Jeg har i arbejdet med specialet læst mange rapporter, men de er alle sammen et par år gamle og jeg har observeret, at der er sket meget på området siden disse udgivelser. Jeg ønskede derfor, at undersøge unge og museumsområdet ud fra nye museumscases med unge i fokus, der præger museumsverdenen anno 2018. Derfor har formålet med mine forskningsinterviews været at skabe overblik over mine cases, samt viden om unges forhold til museer og brugen af museer i 2018.

Kvale og Brinkmann skriver, at det kvalitative forskningsinterview er karakteriseret ved, at der sker en udveksling af synspunkter mellem to personer, der taler sammen om et emne af fælles interesse.¹⁷ Et semistruktureret interview forsøger at forstå temaer fra den levende hverdag ud fra subjekternes egne perspektiver. Denne interviewform nærmer sig en hverdagssamtale, men har som professionelt interview et formål og indebærer en særlig tilgang og teknik. Det semistruktureret interview er hverken en åben samtale eller et lukket spørgeskema, da meningen er, at den interviewede har mulighed for at give flertydige svar og beskrive hvad de har oplevet og føler. Samtidig er der interviewerens rolle at skulle tolke betydningen af, hvad der siges og hvordan det siges, søge viden i sproget og være åben overfor nye og uventede indgangsvinkler og forandringer.¹⁸ Gennem mine kvalitative semistruktureret interviews har jeg fokuseret på, at der skete en udveksling mellem mine interviewpersoner og mig selv, om vores fælles interesse for mit speciales forskningsområde. Da jeg udførte mine interviews, ville jeg være sikker på, at jeg fik svar på de spørgsmål jeg havde, men at der også var plads til at stille de overraskende spørgsmål, der kunne opstå undervejs i interviewet. Samtidig med, at jeg som forsker indsamlede viden om de udvalgte cases, emner og temaer, stræbte jeg også efter åbenhed for nye og uventede tilgangsvinkler til mit speciale, hvilket var derfor, at jeg valgte det semistruktureret interview som metode.

Konstruktionen af mit indsamlede data fungerede også som en læringsproces for mig som forsker. I en hermeneutisk forståelse af det kvalitative forskningsinterview, handler hermeneutikken om, at man har en forståelse af noget bestemt, f.eks. en tekst, men når man så læser den samme tekst igen,

¹⁶ Kvale, S., & Brinkmann, S., *Interview – Det kvalitative forskningsinterview som håndværk*, s. 20

¹⁷ Ibid, s. 20

¹⁸ Ibid, s. 49-53

så kan ens forståelse af teksten være forandret.¹⁹ Det er det samme med mine interviews. Efter afsluttede interviews lyttede og læste jeg dem igennem igen, for at finde nye tilgangsvinkler eller forståelser for allerede eksisterende eller nye temaer i specialet.

4.1.1 Valg af interviewpersoner og interview situation

Brinkmann og Kvale beskriver, at interviewpersonen kan ses om et medlem eller en informant. Når man vælger at bruge interviewpersonerne som informanter, vælges interviewpersoner ofte, fordi de har særlig viden om et miljø eller en specifik social praksis.²⁰ Jeg valgte i dette speciale at bruge interviewpersonerne som informanter, da jeg ønskede at mine interviewpersoner skulle give mig informationer omkring ting, som kun de kunne svare på, fordi de var eksperterne på de stillede spørgsmålsområder. Jeg ønskede, at jeg med mine interviewpersoner kunne gå i dybden i forhold til casene og det de indeholdte set fra forskellige synsvinkler og punkter.

Jeg valgte derfor mundtligt at interviewe museumsinspektør Dorthe Juul Rugaard fra Arken, fordi hun var projektleder på My Music udstillingen på Arken og Johanne Schrøder Baggesen, fordi hun var projektleder på fortidsvisioner fra Odense Bys Museer. Mit hovedfokus er på de unge og begge cases inddrager unge som samarbejdspartnere i deres projekter. Derfor ville jeg gerne mundtlig interviewe de unge om deres oplevelser i forbindelse med at have været en del af disse projekter. Det lykkedes at få fat i to unge fra My Music projektet, som jeg kunne få lov at interviewe. Jeg havde også sendt to lærere, der havde deltaget i projektet Fortidsvisioner nogle spørgsmål. Det ene af disse skriftlige interviews blev efter flere forhindringer i stedet for til et mundtlig telefoninterview.

Mit andet interviewfokus var skriftlige interviews, hvor jeg skriftligt interviewede udvalgte samarbejdspartnere og deltagere fra projekterne. Ved Arkens My Music projektet havde de Rødovre Centrum som samarbejdspartner. Jeg sendte derfor mine spørgsmål til Charlotte Andersen, marketingchef for Rødovre Centrum og hovedansvarlig for pop-up udstillingen og samarbejdet med Arken. Ved My Music casen sendte jeg også Sofie Sun, som er underviser indenfor børn og unge området på Arken et skriftligt interview, fordi hun også havde været inde over My Music projektet og hun havde kontakt med de unge som deltog i projektet. Jeg ville gerne hører hendes holdning til, hvordan hun synes, at samarbejdet med de unge var gået under projektet. Min anden case,

¹⁹ Kvale, S., & Brinkmann, S., *Interview – Det kvalitative forskningsinterview som håndværk*, s. 275

²⁰ Ibid, s. 138

Fortidsvisioner var et undervisningsforløb. Jeg var derfor meget interesseret i at finde ud af, hvad de deltagende lærere, der havde tilmeldt deres klasse til Fortidsvisioner, synes om projektet. Derfor sendt jeg en af de deltagende lærere et skriftligt interview, så jeg også kunne få svar på mine spørgsmål og få et indblik i fortidsvisions forløbet fra underviserens side.

4.1.2 Interviewguides til mundtligt interview og udformning af spørgsmål til skriftligt interview

Jeg har som tidligere nævnt valgt at bruge det semistruktureret interview²¹, som interviewtype. Kendetegnet ved denne interviewform er interviewguide. Metoden giver interviewerens mulighed for at styre interviewet, samtidig med at deltageren frit kan besvare spørgsmålene. Guiden kan indeholde nogle emner, der skal dækkes, eller være en detaljeret rækkefølge af omhyggeligt formulerede spørgsmål. Det er op til interviewerens selv, hvor meget personen vil holde sig til guiden under interviewet.²²

Jeg havde inden de mundtlige interviews forberedt interviewguides, som skulle fungere som grundlag for hvert af de fire oprindelige planlagte mundtlige interviews. Det sidste mundtligt interview med en af de deltagende lærere fra Fortidsvisioner, blev foretaget ud fra de spørgsmål, jeg havde sendt de deltagende lærere i første omgang til det skriftlige interview.

Udformning:

Mine mundtlige interviews tager udgangspunkt i mine forskningsundersøgelser. Jeg har udarbejdede forskellige interviewguides til de forskellige positioner, som mine interviewpersoner repræsenterede. På formidlingsniveauet centrerede mine spørgsmål sig særligt om udformningen af projekterne, samarbejdet med samarbejdspartnerne, samt inddragelsen af de unge og hvilken indvirkning projekterne har haft på museets videre fremtid. På deltagelsesniveauet stillede jeg de unge spørgsmål om, hvad de synes om det projekt de har deltaget i, men også lidt generelt om, hvorfor de mener, at unge ikke kommer på museerne.²³

Kvale og Brinkmann skriver, at interviewerens spørgsmål skal være korte og enkle.²⁴ Dette har jeg kun fulgt delvist. Mine spørgsmål, der er stillet i interviewguiderne er en blanding af korte og længere spørgsmål. Meningen med de længere spørgsmål var således at få svar på noget konkret og

²¹ Kvale, S., & Brinkmann, S., *Interview – Det kvalitative forskningsinterview som håndværk*, s. 49

²² Ibid, s. 185

²³ Se bilagene 7-9

²⁴ Kvale, S., & Brinkmann, S., *Interview – Det kvalitative forskningsinterview som håndværk*, s. 189

det var derfor ikke muligt at benytte et kortere spørgsmål. Dette betyder dog ikke, at spørgsmålene ikke var åbne spørgsmål og kunne uddybes med opfølgende spørgsmål.

Ved de skriftlige interviews var spørgsmålene udformet efter, hvad jeg havde læst mig til om de to projekter og fået fortalt igennem de mundtlige interviews med museumsinspektør Dorthe Juul Rugaard fra Arken og projektleder Johanne Schrøder Baggesen fra Odense Bys Museer, omkring projekterne, samarbejdspartnerne og deltagerne. Ved de skriftlige interviews ville jeg også gerne hører de interviewedes mening om overordnede ting, såsom, hvorfor de tror at unge ikke kommer på museet. Alle de skriftlige spørgsmål var inddelt i kategorier, såsom indvirkning, udstilling/undervisning, baggrund og samarbejdspartner, for at give den interviewede og jeg selv et bedre overblik over spørgsmålene.

4.1.3 Transskription af interviews

Jeg har transskriberet alle mine interviews fra mine lydoptagelser og de er vedhæftet som bilag 2, 8, 9, 11 og 13. Jeg har som udgangspunkt transskriberet alle interviews fuldt ud, med undtagelse af udbrud eller irrelevante ord. Lydoptagelserne er blevet transskriberet sådan som den interviewede har sagt tingene. Dette kan give nogle mærkelige sætninger, som man måske ikke kan forstå eller læse. Jeg har derfor, hvis jeg har brugt en uforståelig sætning i analysen, omskrevet den så læseren kan forstå hvad der menes.

4.2 ANDET EMPIRI

Jeg har ud fra mine interviews vurderet, at de indimellem ikke gav det fulde indblik i, hvad de udvalgte cases handler om og hvilken elementer casene indeholder. Jeg har derfor også haft inddraget andet empiri i mit speciale, hvilket jeg vil komme ind på nedenunder.

Ved My Music projektet havde Arken lavet et magasin til udstillingen. Magasinet har jeg brugt som supplerende materiale, så jeg bedre kunne huske hvad udstillingen indeholdte, men også så jeg bedre kunne forklare My Music udstillingen.

Ved begge cases har jeg også søgt efter artikler fra medierne så som Danmarks største aviser og magasiner, samt mindre kulturanmeldelseshjemmesider, som giver et indblik i, hvordan casene er portrætterede i medierne og hvor meget opmærksomhed de har fået. Jeg har kiggede flere anmeldelser igennem, men har valgt at fokusere på to anmeldelser og så har jeg brugt to andre artikler i analysen, som omhandler et interview, som en af mine unge interviewede har lavet til *Politikken*, samt en artikel der dækker Fortidsvisioners finale.

Fortidsvisioner projektet er et undervisningsforløb og derfor har jeg også valgt at bruge deres hjemmeside som supplerende materiale.²⁵ Inde på hjemmesiden har jeg både haft fat i elevernes logbøger, undervisningsbeskrivelsen, ekstramaterialet og aktiviteter. Dette har jeg gjort, for at få det fulde indblik i de forskellige elementer, som Fortidsvisioner indeholder. Jeg har også undersøgt Arkens hjemmeside, hvor jeg har brugt deres beskrivelse af My Music udstillingen.²⁶ Derudover jeg også kigget på Historier om Danmarks hjemmeside.²⁷ Alle hjemmesider er brugt som empiri.

Jeg har derudover også fået indsamlet empiri, som kunne bruges til at analysere min første problemstilling. Først efter jeg havde foretaget mine interviews opstod ideen til den første problemstilling, hvilket betød en ekstra indsamling af empiri, da mine interviews ikke kunne give et tilstrækkeligt svar. Kulturstyrelsen var dog kommet mig i forvejen og havde allerede undersøgt dette område. Derfor valgte jeg at bruge flere af kulturstyrelsens rapporter, hvor der var indsamlet empiri, som jeg kunne bruge til at få analyseret mine spørgsmål. Jeg har brugte kulturstyrelsens rapporter, *Museer – Borgere og Bæredygtige løsninger, resultater, erfaringer og udfordringer*²⁸ og *Unge museumsbrug*.²⁹ Derudover har jeg også brugt DREAMs rapport *Danske unges museums- og mediebrug: temaer og tendenser*.³⁰ Her neden under vil jeg forklare, hvad rapporterne handler om.

I 2012 udgav Kulturstyrelsen rapporten *Unge museumsbrug*. Formålet med undersøgelsen var at bidrage til en professionalisering af formidlingen til unge ved at indhente viden om, hvad der begrunder de unges valg og fravalg af museerne. Dette skete ved at belyse unges museumserfaring, deres kendskab og brug af museer. Undersøgelsen analyserede desuden museernes tilgang til unge som målgruppe, deres erfaringer og ønsker med ungeprojekter, samt hvilke barrierer der kan være internt i museumsinstitutionen i forhold til arbejdet med unge museumsbrugere.³¹ Specialets undersøgelser supplere til rapportens resultater. I analysen er rapportens resultater analyseret, mens specialets eget indsamlet empiri er brugt til at påvise rapportens resultater.

²⁵ "Fortidsvisioner", lokaliseret d. 4/9-2018 på: <https://fortidsvisioner.dk/>

²⁶ "Arken My Music udstilling", lokaliseret d. 29/1 2018 på: <http://www.arken.dk/udstilling/my-music/>

²⁷ "Historier om Danmark", lokaliseret d. 4/9-2018 på: <https://www.historieromdanmark.dk/>

²⁸ Kulturstyrelsen, *Museer, Borgere og Bæredygtige - Løsninger resultater, erfaringer og udfordringer*, (København: kulturstyrelsen, 2015).

²⁹ Kulturstyrelsen, *Unge museumsbrug*, (København: Kulturstyrelsen, 2012).

³⁰ Kobbarnagel, C., Schrøder, K., & Drotner, D., *Danske unges museums- og mediebrug: temaer og tendenser*, (Odense: DREAM: Danish Research Centre on Education and Advanced Media Materials, 2015)

³¹ Kulturstyrelsen, *Unge museumsbrug*, s. 6

I 2015 udgav Kulturstyrelsen rapporten "*Museer, borger og bæredygtige løsninger*"

Brugerundersøgelsen er som rapport, bygget på et resultat af et øget fokus på museernes brugerprofiler og et fælles afsæt for professionel udvikling af museerne gennem vidensdeling af resultater og erfaringer museerne imellem og med det omkringliggende samfund.³²

DREAM: Danish Research Centre on Education and Advanced Media Materials offentliggjorde i 2015 en rapport baseret på svar fra 2.450 unge i alderen 13 til 23 år om deres medie- og museumsbrug. Rapporten er udarbejdet af forsker Christian Kobbernagel, professor Kirsten Drotner og professor Kim Christian Schrøder. Hensigten med undersøgelsen var at få dokumenteret centrale udviklingstræk i udviklingen af unges museumsbrug set i lyset af unges hverdagskultur, hvor medier spiller en hovedrolle. Herved supplerer undersøgelsen en række undersøgelser, der har afsæt i museernes perspektiv på brugere og ikke-brugere.³³ Rapporten indeholder også særlige temaer, som omfatter analyser af de unges besøg på museer, science- og oplevelsescentre sammen med familien, sammenlignet med skolebesøget, og analyser af de unges museumsopfattelse, samt et tema om læring på museet. Rapportens undersøgelser er ligesom Kulturstyrelsen rapporten *Unge museumsbrug* brugt til analysen. Igen er specialets eget indsamlet empiri brugt til at påvise rapportens resultater.

5 TEORI

Jeg vil i dette afsnit vise, hvordan deltagelse er blevet præsenteret i museologien i flere versioner. Dette vil blive gjort gennem redegørelse af forskellige teoretikeres syn på deltagelse samt en fremhævelse af udvalgte teorier af de førnævnte teoretikere. Jeg har valgt disse teorier, fordi de samlet giver et indblik i deltagelse, som jeg mener kan fremhæve de resultater, jeg gerne vil have ud af min analyse.

I præsentationen af museologiens versioner af deltagelse fremhæver jeg særligt de følgende tre teorier og modeller om deltagelse:

- Sherry Arnsteins ladder of participation
- Nina Simons principper for deltagelse
- Henny Jenkins teori om unge og deltagelse

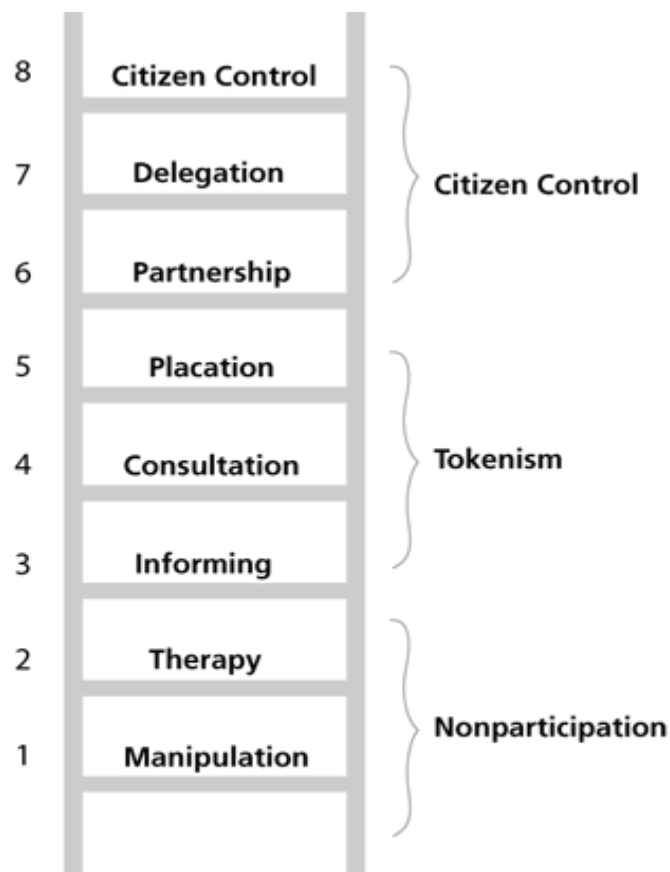
³² Kulturstyrelsen, *Museer, Borgere og Bæredygtige - Løsninger resultater, erfaringer og udfordringer*, s. 4-5

³³ Kobbernagel, C., Schrøder, K., & Drotner, D., *Danske unges museums- og mediebrug: temaer og tendenser*, s. 5

5.1 DELTAGELSE

5.1.1 Sherry Arnstein: Ladder of participation

Forskeren Sherry Arnstein udgav i 1969 den nu mere end 50 år gamle teori og model, ”*ladder of participation*”. Stigen viser otte deltagelsesniveauer man kan befinde sig på, som spænder fra høj til lav. Stigen er en guide til at se, hvem der har magt, når vigtige beslutninger træffes blandt de inddragede deltagere.³⁴

Arnstein's Ladder (1969)
Degrees of Citizen Participation

Folkemagt handler om at folket selv planlægger og kontrollerer ressourcerne i samfundet, mens *delegation* handler om at borgerne har et flertal af pladser i udvalgene og har en delegerende magt til at træffe beslutninger. I *partnerskab* er magten omfordelt gennem forhandlinger mellem borgere og magtholdere og *placering* er et sammenvælg af håndplukkede 'udvalgte', der får mulighed for at

³⁴ The Citizen's handbook, *Arnstein's Ladder of Citizen Participation*, Lokaliseret d. 3/8-2018 på: <http://www.citizenshandbook.org/arnsteinsladder.html>

rådgive eller planlægge, men magtindehavere bevarer retten til at bedømme legitimiteten eller gennemførligheden af rådgivningen og planlægningen. *Høring* er et skridt mod legitim deltagelse. Her mødes man nabolagende og laver offentlige undersøgelser. *Informere* er det første skridt til legitim deltagelse. Men alt for ofte lægges der vægt på en envejs strøm af information. *Manipulation og terapi* er begge ikke deltagende. Målet er at helbrede eller uddanne deltagerne, ud fra det bedste i den foreslåede plan.³⁵

Arnsteins stige italesætter altså en tydelig magtbalance i relationen mellem dem, der inddrages og den inddragende instans. Arnsteins model er ofte anvendt ved analyser og diskussioner af beslutningsdygtigheden og magten i museers arbejde med inddragelse af brugerne.³⁶

5.1.2 Nina Simon: Principper for deltagelse

Ifølge Nina Simons principper for deltagelse, har ethvert deltagelsesprojekt tre centrale interessenter: institutionen, deltagerne og publikum.³⁷ For at et projekt skal lykkes, skal projektmedarbejderne være i stand til at formulere og opfylde alle tre interessenters ønsker. Fra et institutionelt synspunkt har deltagelsesprojekter værdi, når de opfylder aspekter af missionen.³⁸

I deltagende projekter handler det om, at museet understøtter mangeartede oplevelser af indhold. Museet fungerer på den måde som en ”platform”, der forbinder forskellige museumsbrugere og som på deres side fungerer som både indholdsudviklere, distributører, publikum, kritikere og samarbejdspartnerne.³⁹ At skabe deltagelse betyder at stole på deltagernes evner til at skabe, omarbejde og gendistribuerer indhold. Det betyder, at man må være åben for den mulighed, at et projekt kan udvikle og ændre sig efter udstillingens åbning. Brugerinddragende projekter gør relationer blandt medarbejderne, de besøgende, deltagere fra lokalsamfundet og andre interessenter mere flydende og ligeværdige.⁴⁰

Når et museum laver et deltagelsesprojekt, har museet pligt til at imødekomme deltagernes behov. Museet har til opgave, at give adgang til værktøjer, som er nemme at forstå og bruge for de

³⁵ Wilcox, D, *Sherry Arnstein*, 1998, lokaliseret d. 3/8-2018 på: <http://partnerships.org.uk/part/arn.htm>; Arnstein, S. R., A Ladder Of Citizen Participation, *Journal of the American Planning Association*, 35:4, 1969, s. 217

³⁶ Knudsen, L. V., *Deltagelse praktiseret som forskellighed*, s. 31

³⁷ Simon, N, *Principper for deltagelse*. In: Drotner, K. (ed.), *Det interaktive museum*. (Frederiksberg: Samfundslitteratur, 2011), s. 132

³⁸ Ibid, s. 133

³⁹ Ibid, s. 123

⁴⁰ Ibid, s. 123

deltagende. Sidst men ikke mindst, under forhandlingen mellem museet og deltagere, skal museet tage hensyn til deltagernes behov.⁴¹

I forhold til løftet om attraktivitet er museet nødt til at tilbyde de deltagende personlig tilfredsstillelse. Når man præsenterer deltagelsesmuligheder for deltagere, skal man tydeligt tilkendegive, hvordan de deltagende kan opfylde deres egne behov og bidrage til et projekt med deres viden.⁴² Museet skal ikke sætte et deltagende projekt i gang for sjovs skyld, da de deltagende vil bidrage med meningsfuldt og interessant indhold til det større fællesskab. Ifølge Simon opstår de mest overbevisende løfter for deltagelse, når museet har et ægte behov for deltagelse, der skal dækkes.⁴³

Når det gælder værktøjerne, har deltagerne brug for at have klare roller og blive oplyst om, hvordan de deltager i projektet. Deltagernes deltagelse og roller skal også være fleksible. Alle deltagere skal ikke involvere sig ens eller på samme niveau i det deltagende projekt.⁴⁴ Når deltagere bidrager til museerne, ønsker de at se deres arbejde blive behandlet på en ordentlig, dragende og ærbødig måde. At lave en god forhandling om deltagelse med de deltagende, vil sige, at man værdsætter deltagernes arbejde. Man skal lytte til deltagerne og vise dem, hvordan museet vil bruge deres bidrag.⁴⁵

Et vellykkede deltagelsesprojekt består af flere designprincipper. For det første skal de deltagende både have afgrænsninger og uafgrænsede muligheder for at udtrykke sig selv. For det andet handler samarbejdet med fremmede mennesker i deltagelsessituationen for den deltagende om at udvikle sig personligt.⁴⁶ Simon påpeger, at når de besøgende deltager i et vellykkede deltagelsesprojekt, designer de ikke deres egne udstillingsgenstande fra bunden af. I stedet deltager de deltagende i projekter, hvor de tilslutter sig et hold og gør deres del af projektet. Meningsfuld afgrænsning motiverer og fokuserer deltagelsen. Simon mener ikke, at der er nok museer der laver velafgrænset deltagelse.⁴⁷ Museerne har ifølge hende en forkert ide om, at det er mere optimalt at give de deltagende muligheder for at gøre, hvad de vil. Museerne er af den opfattelse, at de mest værdifulde

⁴¹ Simon, N, *Principper for deltagelse*, s. 136

⁴² Ibid, s. 137-138

⁴³ Ibid, s. 138

⁴⁴ Ibid, s. 138

⁴⁵ Ibid, s. 138

⁴⁶ Ibid, s. 141

⁴⁷ Ibid, s. 142

deltagelsesoplevelser kommer af helt uhæmmet selvudfoldelse fra de deltagende.⁴⁸ Simon er af den opfattelse, at de besøgende ikke ønsker en blank side at deltage på. De har brug for oplevelser, der vil bringer deres bidrag ud i brugbar anvendelse.⁴⁹

5.1.3 Henry Jenkins: Unges deltagelseskultur

Ifølge Henry Jenkins er en deltagelseskultur en kultur med relativt lave barrierer for kunstnerisk udtryk og samfundsmæssigt engagement. I en deltagelseskultur har man stor støtte til at skabe og dele ens skabelser og man har en form for uformelt mentorskab, hvor dem der har mest erfaring, viderefører deres erfaring til nybegynderne.⁵⁰ En deltagende kultur er også en kultur, hvor medlemmerne mener deres bidrag betyder noget, og føler en vis social forbindelse med hinanden.⁵¹

Der findes ifølge Jenkins flere former for deltagelse.

- **Affiliations:** Medlemskab, formelle og uformelle, formelt kan man være medlem af en strikkeklub, uformelt kan man være medlem af en online strikkegruppe.
- **Expressions:** Producerer nye kreative former.
- **Collaborative problem-solving:** Samarbejde i hold, formelle og uformelle, for at gennemføre opgaver og udvikle ny viden.
- **Circulations:** Former strømmen af medier (såsom podcasting og blogging).⁵²

Jenkins anser, at der er fordele ved disse forskellige former for deltagelse, da disse former for deltagelse kan hjælpe de unge med at udvikle færdigheder, der er værdsat på den moderne arbejdsplads og få en mere bemyndiget opfattelse af statsborgerskab, samt ændre de unges opfattelse af hvad kultur er.⁵³ Jenkins påpeger også at adgang til deltagelseskultur er en slag ny men skjult læringsplan, der enten vil hjælpe de unge med at få succes i skolen og på arbejdet eller vil deltagelseskulturen tabe de unge på gulvet. Jenkins mener, at man kan argumenteret for, at børn og unge erhverver nogle af livets nøglefærdigheder og kompetencer alene ved at interagere i deltagelseskulturen.⁵⁴ Henry Jenkins anser, at det er samfundets opgave at sikre, at de unge har

⁴⁸ Simon, N, *Principper for deltagelse*, s. 143

⁴⁹ Ibid, s. 144

⁵⁰ Jenkins, H, *Confronting the Challenges of Participatory Culture: Media Education for the 21st Century*. (Massachusetts: Institute of Technology, 2006), s. 7

⁵¹ Ibid, s. 7

⁵² Ibid, s. 8

⁵³ Ibid, s. 3

⁵⁴ Ibid, s. 3

adgang til de færdigheder og erfaringer, der er nødvendige for at blive en fuldt ud deltager i samfundet.⁵⁵

Jenkins taler også om at deltagelseskulturens kompetencer har skiftet fokus fra det individuelle udtryk til samfundsinddragelse. De nye kompetencer indenfor deltagelseskulturen involverer sociale færdigheder udviklet gennem samarbejde og netværk.⁵⁶ Disse færdigheder er bygget på et fundament af traditionelle kompetencer, så som forskning, tekniske kompetencer og kritiske analyseværdier. Jenkins påpeger at i en deltagelseskultur i nutidens samfund, hvor samfundet er præget af globalisering og en social online verden, tilegner de unge nye kompetencer gennem deltagelse, der giver dem nye færdigheder og muligheder for at kunne være en del af samfundet.⁵⁷

De nye færdigheder omfatter:

- **Play:** Evnen til at eksperimentere med ens omgivelser som en form for problemløsning.
- **Performance:** Evnen til at tage alternative identiteter med henblik på improvisation og opdagelse.
- **Simulation:** Evnen til at fortolke og konstruere dynamiske modeller af virkelige processer.
- **Appropriation:** Evnen til meningsfuldt at prøve at remixe medieindhold.
- **Multitasking:** Evnen til at scanne ens miljø og skifte fokus efter behov for vigtige detaljer.
- **Distributed Cognition:** Evnen til at interagere meningsfuldt med værktøjer, der udvider mental kapacitet.
- **Collective Intelligence:** Evnen til at samle viden og sammenligne noter med andre mod et fælles mål.
- **Judgment:** Evnen til at vurdere pålideligheden og troværdigheden af forskellige informationskilder.
- **Transmedia Navigation:** Evnen til at følge strømmen af historier og information på tværs af flere modaliteter.
- **Networking:** Evnen til at søge efter, syntetisere og formidle information.
- **Negotiation:** Evnen til at rejse på tværs af forskellige samfund og i det respektere flere perspektiver, og forstå og følge alternative normer.⁵⁸

⁵⁵ Jenkins, H, *Confronting the Challenges of Participatory Culture: Media Education for the 21st Century*, s. 3-4

⁵⁶ Ibid, s. 4

⁵⁷ Ibid, s. 4

⁵⁸ Ibid, s. 4

Jenkins taler om, at det ikke kun er de unges egen opgave at kunne fungere i samfundets deltagelseskultur og han mener, at alle der er involveret i at forberede de unge på verdens virkelighed, har bidraget til at hjælpe de unge med at erhverve de færdigheder, de har brug for til at blive fuldt ud deltagere i samfundet.⁵⁹ Skoler, fritidsaktiviteter og forældre spiller således alle karakteristiske roller i de unges liv, da de gør, hvad de kan i deres egne rum for at opmuntre og hjælpe de unge med få de nødvendige færdigheder.⁶⁰

6 HISTORISK RAMME

Dette afsnit handler om museernes historiske og begrebslige udvikling og forandringer. For at forstå, hvordan museerne er blevet til moderne formidlingsinstitutioner, der har skiftet fokus fra de materielle goder til brugerne, har jeg valgt at skrive dette afsnit. Dette afsnit skal således give læseren en forståelse for, hvordan de begrebslige forandringer og den historiske udvikling har formet sig til det museum, som kendes i dag. En udvikling og forandring indenfor, der gør, at jeg kan stille spørgsmålstejn ved og undersøge, hvorfor deltagelse og samarbejde med brugerne er så vigtigt for det moderne museum.

6.1 MUSEETS HISTORISKE UDVIKLING

6.1.1 Muser, kunstkammer og folkemuseer

Ordet museum er ikke et nyt og moderne ord. Det kan spores tilbage til den græske betegnelse ”mouseion”. ”Mouseion” betyder musernes helligdom. Her er der tale om et tempel for de græske muser for kunst og videnskab.⁶¹ Undersøger man den latinske betydning af ordet museum, se man at ordet henviser til museer som steder for diskussion af filosofi.⁶² Disse oprindelige betydning har gennemgået en rivende udvikling, som ender i den komplekse moderne institution, som museet er i dag.

Ser man nærmere på museernes historie kan man se, at museerne ikke kun formidler vores fortid, men også samfundets udvikling, den udvikling de selv har været en del af. Gennem årene har

⁵⁹ Jenkins, H, *Confronting the Challenges of Participatory Culture: Media Education for the 21st Century*, s. 4

⁶⁰ Ibid, s. 4

⁶¹ Lyck, L, *Museer – Hvorfor og hvordan?* (Frederiksberg: Frederiksberg Bogtrykkeri A/S, 2010), s. 23

⁶² Lewis, G. D, *History of museums*, britannica.com, 2016.

politiske beslutninger, normer og verdenssynet formet museerne. Der er ingen tvivl om, at samfundets indflydelse har været altafgørende for museernes rolle og karakter.

Som institution har museer rødder helt tilbage til enevældens kongelige kunstkammer.

Kunstkamrene var et håndgribeligt udtryk for renæssancens altfavnende videnskabssyn.⁶³

Kunstkamrene skulle være et forbilledet på det ændrede verdensbillede de opdagelsesrejsende var i gang med at udforske.⁶⁴ Senere blev kunstkamrene et statussymbol for renæssancefyrsterne, der ønskede at kaste glans over sig selv og riget.⁶⁵ I starten var kunstkamrene private, men i løbet af 1700-tallet, i takt med at samlingerne voksede, valgte man at flytte dem til større bygninger og derigennem blev det muligt at åbne samlingerne for særligt udvalgte personer som kunne bestille en omvisning.⁶⁶

Med oplysningstidens videnskabelige strømninger skete der et nyt ryk i museernes udvikling. Nu havde interessen vendt sig fra de ”gammeldags” universelle samlinger som kunstkammeret, mod videnskabeligt systematiserede samlingstyper.⁶⁷ I oplysningen havde man den ide, at verden ikke længere skulle betegnes som en helhed, men at man skulle studere verden i enkeltheder. Derfor begyndte man at systematisere samlingerne og dele dem op i kunst, kultur og natur. Samlingerne skulle ikke længere være magtdemonstrationer i rigdom, men vise viden og specielt naturvidenskab. I oplysningstiden var man meget fascineret af verdenen og dens eksotiske dele.⁶⁸ De videnskabelige og naturvidenskabelige samlinger, der opstod under oplysningstiden var med til at starte nogle af de mest kendte museer, så som The British Museum (1759) og Louvre (1793).⁶⁹

I løbet af 1800-tallet skete der en opblomstring af den nationalistiske følelse rundt om i Europa. Det var den franske revolution der skabte begyndelsen på nationalismen i Europa og igangsatte en demokratiseringsproces af de europæiske samfund.⁷⁰ Med nationalismen kom ideen om frihed og lighed. Væk var fokuset på kongerne og fyrsterne. Disse nye nationalistiske oplyste og dannede

⁶³ Gundestrup, B, *Kunstkammeret 1650-1825 og dets betydning for dannelsen af det nationale museumsvesen i Danmark*. In: Ingemann & Hejlskov Larsen (red.), *Ny dansk museologi* (Århus: Aarhus Universitetsforlag, 2005), s. 13

⁶⁴ ”National museets historie – Kunstkamre i renæssancen”, Lokaliseret d. 30/4-2018 på <https://natmus.dk/historisk-viden/temaer/nationalmuseets-historie/kunstkammeret/kunstkamre-i-renaessancen/>

⁶⁵ Ibid

⁶⁶ Gundestrup, B, *Kunstkammeret 1650-1825 og dets betydning for dannelsen af det nationale museumsvesen i Danmark*, s. 14 og s. 31

⁶⁷ Ibid, s. 31

⁶⁸ Lewis, G. D, *History of museums*.

⁶⁹ Strandgaard, Ole, *Museumsbogen*, (Forlaget Hikuin 2010), s. 16; Lewis, G. D, *History of museums*.

⁷⁰ Federspiel, B. K, *Institutionaliseringen af bevaringstanken i Danmark. Oldsagskommissionens kommissorium i 1807, i Ny Dansk Museologi*, (Aarhus Universitetsforlag 2005), s. 92-93

borgere skulle skabes gennem den nationalistiske fortælling, som indeholdt historie, kultur og kunst.⁷¹ Museerne blev en brik i dette magtspil, da de skulle være med til at skabe en fælles kulturarv og danne borgere i landets fortid og nutid. Dette skulle ske gennem deres samling, som nu skulle repræsentere alt fra oldtidsager og myter til ganske almindelige hverdagsgenstande.⁷² Med disse nye tiltag blev man også nødt til at åbne museerne for befolkningen. I første omgang dog kun for det finere borgerskab og på den måde blev museerne et dannelsesprojekt.⁷³ I slutningen af 1800-tallet skete der en opblomstring af lokalmuseer og provinsmuseer, der blev åbnet af private personer og som var inspireret af de store fine storbysmuseer. Med denne opblomstring blev der også åbnet for den almene befolkning.⁷⁴

I 1900-tallet efter de to store verdenskrige blev museerne et fristed for borgerne. Mange museer og deres samlinger skulle genetableres efter krigen. Dette gav mulighed for at gentænke museernes rolle og inventar, hvilket betød at man også begyndte at tænke over museernes fremstråling og udstillingernes design.⁷⁵ I starten af 1990'erne skete der endnu en omvæltning inden for museumsverden, da et nyt begreb blev taget i brug, museologi, som beskriver forståelsen af museernes rolle i samfundet. Museologi omhandler, at museerne skal være en demokratisk og uddannende kulturinstitution, der skal tjene den sociale udvikling i samfundet. Med dette begreb blev museerne i høj grad præget til at påtage sig et større socialt ansvar og styrke de sociale hensigter der findes i samfundet, uanset om det er som dannelsesinstitution eller som et kulturelt fristed, har det moderne museum mange opgaver i dagens samfund.⁷⁶

6.2 MUSEETS BEGREBSLIGE FORANDRING

6.2.1 Fra det autoritære museum til det individuelle museum

Det museale landskab er i forandring. Der bliver inden for museumsverdenen talt om nye målgrupper, ikke-brugere, deltagelse, om digitale teknologier og sociale medier. Nye begreber og formidlingstiltag finder hele tiden vej til de danske museer og brugerne bliver i stigende grad

⁷¹ Nationalmuseet (a), "Kunstkammerets opløsning", natmus.dk

⁷² Federspiel, B. K., *Institutionaliseringen af bevaringstanken i Danmark. Oldsagskommissionens kommissorium i 1807*, s. 94-95

⁷³ Nationalmuseet (a), "Kunstkammerets opløsning", natmus.dk

⁷⁴ Lyck, L., *Museer – Hvorfor og hvordan?*, s. 27

⁷⁵ Lewis, G. D., *History of museums*.

⁷⁶ Ingemann, B. & Larsen, A. H., *Introduktion*. In: Ingemann & Hejlskov Larsen (red.), *Ny dansk museologi* (Århus: Aarhus Universitetsforlag, 2005), s. 9

inviteret indenfor til at deltage i museumsprocesserne.⁷⁷ Museerne er desuden begyndt at bevæge sig udenfor dets fire mure, hvor de formidler byen og landets historie. Den seneste forvandling, der er sket indenfor museumsverden kan identificeres som et fokusskifte fra samlingen over på brugerne. Det har betydet at museerne ikke længere retter blikket indad mod deres egen samling, men i stedet mod museumsbrugerne.⁷⁸

Specialets undersøgelse tager udgangspunkt i den afkrog af museologisk teori, der kaldes ny museologi. Den engelske professor i kunsthistorie Peter Vergo har stillet spørgsmålet: ”*Hvad er i grunden museologi?*”. I første omgang svarede han at museologien omfatter studiet af museer, deres historie og underliggende filosofi. I anden omgang inddrog han også tilskuerne.⁷⁹

Vergo mener, at man ved den klassiske museologi fokuserer for meget på museernes metoder og alt for lidt på formålene med museerne.⁸⁰ I den ældre museologi blev museet set som en dannelsesinstitution, der skulle oplyse befolkningen og gøre dem klogere. Fokuset i den ældre museologi lå på, hvordan de museumsansatte udførte deres arbejde, hvordan samlingerne blev organiseret, formidlingen systematiseret og hvordan man henvendte sig til de museumsbesøgene.⁸¹ Ser man på museet ud fra et kommunikationsperspektiv i den ældre museologi, er museerne forbundet med en mere autoritær formidling, hvor viden bliver formidlet uden at tage hensyn til brugernes forskellige behov, aldre, og forudsætninger for at komme på museet.⁸²

I Vergos definition af den nye museologi gør han opmærksom på, at museologien ikke længere handler om, hvordan museerne udfører deres arbejde men hvorfor.⁸³ Museerne fokuserer således nu på, hvem der kommer på museerne, museerne som institutioner, deres samfundsmæssige opgaver og sociale funktioner.⁸⁴ Museet kan ikke længere nøjes med bare at åbne sine døre for

⁷⁷ 77 Kulturarvsstyrelsen, *Digital museumsformidling - i brugerperspektiv*, (København: Kulturarvsstyrelsen, 2009), Lokaliseret d. 23/4-2018 på: http://www.kulturarv.dk/fileadmin/user_upload/kulturarv/publikationer/emneopdelt/digitalisering/digital_museumsformidling.pdf, s. 9

⁷⁸ Ibid, s. 9

⁷⁹ Ingemann, B. & Larsen, A. H., *Introduktion*, s. 9

⁸⁰ Ibid, s. 9

⁸¹ Kulturstyrelsen, *Unges museumsbrug*, s. 9

⁸² Ibid, s. 9

⁸³ Ingemann, B. & Larsen, A. H., *Introduktion*, s. 9

⁸⁴ Kulturstyrelsen, *Unges museumsbrug*, s. 10

museumsbrugerne. De har i dag til opgave at gøre deres formidling vedkommen og forholde sig til sine brugere, de potentielle brugere og ikke brugere.⁸⁵

I den nye museologi har museerne som institution flere funktioner bl.a. er museerne både en ramme for formel og uformel læring. Den formelle læring foregår i uddannelsessammenhænge og er planlagt på forhånd, mens museumsbesøg i fritiden lægger rammen for den uformelle læring. Ved den uformelle læring forventes der ikke at den besøgende lære noget bestemt, i stedet ligger fokus på den individuelle læring og at de besøgende får præget deres behov og interesse ud fra museets identitet.⁸⁶

I de seneste årtier er der kommet et øget fokus på de enkelte individer. Ens identitet er ikke længere fastlagt ud fra forældrenes samfundsklasse eller social arv. Man er i stedet selv ansvarlig for at danne ens identitet.⁸⁷ I den nye museologi handler det derfor om, at imødekomme de enkelte individer og skabe sammensat formidling, der passer til alle målgrupper og individer. Det autoritative museum har i dag stort set været pladsen til fordel for et såkaldt dialogisk museum, hvor flertallet har en plads.⁸⁸

Vores kultur er blevet mere oplevelsesorienteret. Museumsbrugerne er ikke længere de loyale brugere, som dukkede op på museet hver søndag. I dag orienterer museumsbrugerne sig bredt i forhold til udbuddet af oplevelser, hvilket gør det meget sværere for museerne at identificere brugernes vaner og vilkår for at benytte museerne. Museerne har derfor måtte lære brugerne at kende på nye måder.⁸⁹

Deltagelse er en af de metoder museerne er begyndt at bruge for at bringe sig selv tættere på brugerne og gøre dem klogere på deres behov. Deltagelse på museerne har gjort, at museerne har skulle omtænke deres rolle⁹⁰ og træde mere i baggrunden, men samtidig skabe rammerne for at brugerne kan bidrage. Dette har givet det museumsfaglige personale en ny rolle som moderator, der holder processen i gang og samtidig gøre det klart, hvad de forventer af deltagelsen. Når museerne laver deltagelsesprojekter eller deltagelsesformidling, så skal de være villige til at skabe dialog og

⁸⁵ Kulturarvsstyrelsen, *Digital museumsformidling - i brugerperspektiv*, s. 12

⁸⁶ Kulturstyrelsen, *Unges museumsbrug*, s. 10

⁸⁷ Kulturarvsstyrelsen, *Digital museumsformidling - i brugerperspektiv*, s. 12

⁸⁸ Ibid, s. 12

⁸⁹ Ibid, s. 14

⁹⁰ Ibid, s. 14

til at lade sig flytte af deres brugere, for den måde skaber man de bedste rammer for gode museumsoplevelser.⁹¹

Deltagelse, dialog og individuel læring er bare nogle af de ting som den nye museologi indeholder, men den nye museologi er dog stadig et begreb der er i udvikling. Der er endnu ingen der ved, hvornår den nye museologi bliver til den senmoderne museologi, og vi tager hul på fremtidens museologi. Museerne står stadig over for et relativt nyt og ukendt felt, hvor mange museer er i gang med at gøre deres første erfaringer. Derfor kan mange ukendte og fremmede elementer stadig nå at høre til den nye museologi. Lige nu er deltagelse og det digitaliserede museum i fokus og er ved at gennemgå en udvikling, men hvem ved hvad der vil ske i fremtiden.

6.3 OPSAMLING

Der er sket meget med museerne siden deres oprindelse. Museerne handler ikke længere om muser og helligdom, men om at favne brugerne og følge samfundets udvikling. Der findes dog stadig elementer helt tilbage fra den latinske definition. Museet er stadig den dag i dag et sted for dannelse og læring. Selvom læringen og dannelsen har holdt ved, handler det på museerne ikke længere om at oplyse og danne brugerne uden at tage hensyn til dem. Det autoritære museum er afskaffet og frem er kommet det villige, udforskende og lyttende museum. Den nationale følelse vi forbandt med museerne i 1800-tallet er heller ikke forsvundet. Vi forbinder stadig museer med kulturarv og vi mener stadig som samfund, at det er museernes opgave at sikre kulturarven.

Mange snakker om, at museer har mange opgaver i dag, som gør at museerne hele tiden skal tænke nyt og anderledes. Dette er dog ikke noget nyt. Museerne har altid skulle følge samfundets udvikling. Man skal huske, at det museum vi kender i dag ikke bare er opstået på kort tid, men er udviklet gennem mange årtiers samfundsudvikling. Grunden til at museerne har så mange opgaver i dag og den nye museologi indeholder så mange elementer, er ikke kun på grund af de politiske tiltag og samfundets udvikling. Det er ligeså meget på grund af borgernes stadig større ønsker og krav til museerne. I og med museerne blev åbne for alle, blev vores brug også ændret og dermed også vores krav til museerne. Borgernes ønsker har spillet en rolle i, at museerne i dag ikke længere er gamle og støvede steder, men en multikulturelle kulturinstitutioner for alle.

⁹¹ Kulturarvsstyrelsen, *Digital museumsformidling - i brugerperspektiv*, s. 15

Museerne skal i dag kunne favne flere grupper, både de traditionelle brugere, der føler sig afskrækket af de digitale teknologier og som ikke ønsker at deltage, samt den nye museumsgruppe der gerne vil deltage, inddrages og opleve den teknologiske udvikling på museerne.⁹² Derigennem skal museerne stadig forsøge at komme tættere på fremtidens brugere, samtidig med at de ikke glemmer deres egen stemme og faglighed.⁹³

7 PRÆSENTATION AF CASES

Specialets undersøgelser er udarbejdet med afsæt i to cases. Det kommende kapitel er først og fremmest en præsentation af de to anvendte cases, My Music og Fortidsvisioner, men kapitlet indeholder også en præsentation af DR's, Kulturstyrelsens og Nordeas landsdækkende projekt "Historier om Danmark" og projektets tilkobling til casen Fortidsvisioner.

7.1 MY MUSIC UDSILLING

Er Sias musikvideo Elastic Heart kunst eller underholdning? Eller måske begge dele? Popmusik har altid haft et liv på forbrugerens nethinde, ikke kun i øregangen. Den er en vigtig løftestang, når musikken skal sælges og ud igennem massemedierne. Men den visuelle side af popmusik er også kreativ og kunstnerisk. Den kan forstærke, fordreje eller fortolke musikken.⁹⁴

My Music-udstillingen er udformet ud fra nutidens interesse og trends.⁹⁵ Arken ville med My Music gerne vise og udfolde, hvordan mødet mellem musik og kunst kan være en kunstform. Med udstilling skulle de besøgende kunne se, hvordan popmusikken og billedkunsten snor sig igennem hinandens kunstneriske og kommercielle udtryksformer og serverer boblende, barske og humoristiske kommentarer til vores samfund og de idealer, vi spejler os i.⁹⁶

Udstillingen kaster lys på et felt, der netop ikke kan fysisk begrænses, men som findes alle steder i hverdagen. Derfor ville Arken også have udstillingen udenfor deres betonmure. Som Arken selv

⁹² Kulturarvsstyrelsen, *Digital museumsformidling - i brugerperspektiv*, s. 15

⁹³ Ibid, s. 16

⁹⁴ "Arken My Music udstilling," lokaliseret d. 29/1 2018 på: <http://www.arken.dk/udstilling/my-music/>

⁹⁵ Bilag 2 - Interview med museumsinspektør Dorthe Juul Rugaard, s. 4-5

⁹⁶ "Arken pressemeddelelse – My Music på Arken", lokaliseret d. 17/6-2018 på: http://www.arken.dk/wp-content/uploads/2017/10/pressemeddelelse_my-music-pa_arken.pdf

skriver på deres hjemmeside, popmusikken er alle vegne.⁹⁷ Den er sanselig, og den har en stor indflydelse på vores hverdagsliv, sociale forhold og politiske holdninger. Den inspirerer, provokerer og stimulerer billedkunstnere. Derfor var det også oplagt for Arken, udover at udstille musikvideoer, skulle ”*My Music også præsenterer videokunst, maleri og installationer af en række kunstnere, der udforsker og udfordrer popmusik, fankultur og massemedier*”.⁹⁸ Udstillingens værker skulle rejse spørgsmål om, hvad popmusikken betyder for vores forståelse af os selv og hinanden.

Som sagt havde Arken den holdning at My Music ikke skulle begrænses til en hovedudstilling på Arken. Derfor kunne man i oktober og november 2017 i tæt samarbejde med Rødovre Centrum opleve en pop-up udstilling, der videreførte udstillingsoplevelsen ud i det offentlige rum.⁹⁹ Meningen med pop-up udstillingen var, at Arken ville ud og være der hvor mainstreampopmusikken og popkulturens virkning smelter ind i folks hverdag.¹⁰⁰ For Rødovre Centrum handlede pop-up udstillingen om, at de gerne ville give deres kunder en anderledes oplevelse og udfordre kundernes holdninger og smag for kunst. Rødovre Centrum agtede at udfordre deres kunders holdninger og smag til hvad kunst er. Meningen med pop-up udstillingen var at få kunderne til at stoppe op for at undres eller blive inspireret, samt at gøre dem nysgerrige på selve My Music udstillingen og hvad den indeholdte af budskaber.¹⁰¹

Udover samarbejdet med Rødovre Centrum havde Arken også et tæt samarbejde med lokale unge fra Ishøj Ungdomsskole gennem deltagelse. De unge deltog i udviklingen og formidlingen af udstillingen gennem indspark til valg af musikvideoer, produktion af video-formidling og deres perspektiv på tematikken.¹⁰² Derudover vidste Arken, at ungdomsskolen havde en talentfuld musiklinje med nogle musikelskende unge, der vidste mere om nutidens musiktendenser end medarbejderne på Arken. Det gjorde dem perfekte til at vise og udfordre Arkens ansatte og de museumsbesøgene med nye og anderledes musikkunstformer.¹⁰³

⁹⁷ ”Arken My Music udstilling.”

⁹⁸ Ibid

⁹⁹ Ibid

¹⁰⁰ Bilag 2 – Interview med museumsinspektør Dorthe Juul Rugaard, s. 5

¹⁰¹ Bilag 6 - Interview med marketingschef Charlotte Andersen fra Rødovre Centrum, s. 17

¹⁰² ”Arken My Music udstilling.”

¹⁰³ Bilag 2 - Interview med museumsinspektør Dorthe Juul Rugaard, s. 6

7.2 FORTIDSVISIONER

7.2.1 Historier om Danmark

Fortidsvisioner var en del af ”Historier om Danmark” projektet. Derfor vil jeg i dette afsnit forklare, hvad Historier om Danmark handler om.

I 2017 indgik Danmarks Radio, Nordea Fonden og Slot- og Kulturstyrelsen et samarbejde. De tre samarbejdspartnere søsatte et projekt i samarbejde med diverse danske kulturinstitutioner, hvor man satte fokus på Danmarks historie i forlængelse af DR’s succes med serien om Danmarks historie, som blev sendt i 2017. Projektet valgte man at kalde ”Historier om Danmark”.¹⁰⁴

Formålet med projektet var at styrke historiebevidstheden og den historiske interesse hos den danske befolkning, samt at give borgerne en bedre forståelse for deres egen og Danmarks fælles historie. Ambitionen og hensigten med projektet var, at alle borgere i Danmark over seks år skulle have set, hørt eller oplevet Danmarks historie i løbet af 2017. For at kunne opnå denne ambition indgik projektets stiftere en række partnerskaber med danske kulturinstitutioner.

Kulturinstitutionernes formål var at formidle danmarkshistorie for alle målgrupper i hele landet, både kendte og ukendte historie skulle formidles.¹⁰⁵

I forbindelse med Historier om Danmark blev der i oktober 2016 uddelt en formidlingspulje på i alt fem millioner kroner fra Nordea Fonden. Puljen blev fordelt til 13 danske museer, hvor et af de udvalgte projekter var Fortidsvisioner fra Odense Bys Museer.¹⁰⁶

7.2.2 Fortidsvisioner

I september 2017 lancerede Odense Bys Museer undervisningsforløbet Fortidsvisioner.

Undervisningsforløbet henvender sig til unge i aldersgruppen 7.-9. klasse og er udviklet i samarbejde med en række elever, lærere og kulturinstitutioner. Undervisningsforløbet sigter mod en bred tværfaglighed mellem fagene dansk, samfunds-fag, historie og kristendoms-kundskab.¹⁰⁷

¹⁰⁴ ”Historier om Danmark 2017,” lokaliseret d. 22/2-2018 på: <https://slks.dk/museer/museumsvirksomhed/historier-om-danmark-2017/>

¹⁰⁵ Ibid

¹⁰⁶ ”Ny formidling på museerne,” lokaliseret d. 22/1-2018 på: <http://www.historieromdanmark.dk/ny-formidling-paa-museerne/>

¹⁰⁷ ”Nyt undervisningsforløb gør Odenses unge knivskarpe på innovation og formidling”, lokaliseret d. 16/7-2018 på: <https://fortidsvisioner.dk/nyheder/nyt-undervisningsforloeb-goer-odenses-unge-knivskarpe-paa-innovation-og-formidling/>

Grundstenen for undervisningsforløbet er lokalhistorien om Odense bys skjulte og glemte fortidshistorie, en historie som Odense Bys Museer gerne vil have op til overfladen igen. Møntergården udførte i sommeren 2016 en undersøgelse af odenseanernes viden om Odenses historie. Undersøgelsen viste, at det er de færreste, der ved, at der engang har ligget en vikingeborg kaldt Nonnebakken lige midt i byen.¹⁰⁸ Derfor går hele projektets koncept ud på, at eleverne skal lære at skabe innovative formidlingskoncepter, som Odenses borgere og byens turister vil få glæde af.¹⁰⁹ Mest af alt, vil museet gerne gøre Odenses unge interesseret i vikingeborgen Nonnebakken og stedets historie, hvilket er svært, da de unge som oftest ikke er en del af museets kernepublikum.¹¹⁰

Undervisningsforløbet er udviklet på den måde, at eleverne gennem fire faser skal lære at tilrettelægge en designproces, udføre brugerundersøgelser, udvikle og teste idéer, samt præsentere et færdigt koncept for mulige aftagere. Eleverne lærer at arbejde med virkelige problematikker og producere løsningsforslag, der potentielt kan blive realiserede i virkeligheden.¹¹¹

Fortidsvisioner er derudover udviklet som et ung-til-ung koncept. Som så mange andre museer, har Odense Bys Museer svært ved at fange de unges opmærksomhed. Grundtanken med at lade undervisningsforløbet være et ung-til-ung formidlingskoncept, opstod da man fra Odense Bys museer mente, at de unge bedst selv ved hvad de vil have. Derfor gav det god mening for Odense Bys Museer, at sætte unge til at lave formidlingstiltaget for Nonnebakken, for derved at gøre det mere tiltalende for andre unge at besøge museet.¹¹²

Hele undervisningsforløbet startede med en kick off dag,¹¹³ hvor de tilmeldte klasser blev præsenteret for forløbet og nogle workshops, der skulle styrke deres sammenhold og kampånd. Forløbet foregik derefter ude på skolerne, hvor klasserne arbejdede med designprocesserne og deres formidlingsprodukt. Hele forløbet blev afsluttet med en finale, hvor eleverne viste deres produkter frem og en vinder blev fundet. Elevernes produkter blev efterfølgende udstillet en måneds tid frem efter den store final.¹¹⁴

¹⁰⁸ "Case", lokaliseret d. 16/7-2018 på: <https://fortidsvisioner.dk/velkommen-til-firmanavn/case/>

¹⁰⁹ Ibid

¹¹⁰ "Udfordringen", lokaliseret d. 16/7-2018 på: <https://fortidsvisioner.dk/materiale/udfordringen/>

¹¹¹ "Nyt undervisningsforløb gør Odenses unge knivskarpe på innovation og formidling".

¹¹² Bilag 11 – interview med Johanne Schrøder Baggesen, s. 33 og 36

¹¹³ "Nyt undervisningsforløb gør Odenses unge knivskarpe på innovation og formidling".

¹¹⁴ Bilag 11 – interview med Johanne Schrøder Baggesen, s. 38

8 ANALYSE

8.1 HVAD LIGGER TIL GRUND FOR DE UNGES TIL OG FRAVALG AF MUSEERNE?

Jeg vil i dette afsnit analysere min første problemstilling, der omhandler de unges til og fravalg af museerne. I kapitlet vil der blive analyseret og undersøgt, hvad der kendetegner de unge som målgruppe. Derudover vil jeg også i kapitlet undersøge, hvorfor de unge kommer på museerne og hvilken barrierer museerne opsætter for at de unge bliver væk.

8.1.1 Hvad kendetegner de unge som målgruppe?

I en rapport fra Kulturstyrelsen om unge og museumsbrug, skildrer Kulturstyrelsen ungdomslivet som en fase, hvor vigtige personlige valg træffes, og hvor den enkelte person opdager sin plads i samfundet.¹¹⁵ Her er der både tale om at opdage sin kulturelle, sociale og erhvervsmæssige plads. Ungdommen ses som en livsfase der er præget af nogle særlige normer, bevidsthedsmønstre, selvforståelser og stilfællesskaber.¹¹⁶

I sin forskning om unge og identitetsdannelse peger forsker Kjeld Sørensen på fire forskellige faser, som præger nutidens ungdom. Første del af fortællingen handler om, at ungdommen er synonym med det ubekymrede liv og man ønsker derfor helst at være ung så længe som muligt. Mens den anden del af fortællingen handler om, at ungdommen er en problematisk og skræmmende tid, hvor de unge ofte tager uhensigtsmæssige livsbeslutninger.¹¹⁷ I denne fortælling er forældrene ofte bange for, at de unge har svært ved tilpasse sig samfundet i form af mangel på uddannelse, arbejde og deltagelse i en kulturel og demokratisk udvikling.¹¹⁸ I den tredje fortælling ses ungdommen som en særlig kreativ og frihedssøgende livsfase som de unge skal igennem, før de kan falde til ro. Mens den fjerde og sidste fortælling handler om, at nutidens ungdom både er forkælede og selvoptagne.¹¹⁹

Sørensen fremhæver, at uanset hvordan nutidens unge ses på som målgruppe er det stadig dem der former fremtidens kulturliv. Og samtidig ses der ligheder mellem ungdommen og kulturlivet, da begge målgrupper har stærke holdninger om hvad de er og gerne vil stå for. Den voksende fokus på

¹¹⁵ Kulturstyrelsen, *Unge museumsbrug*, s. 10

¹¹⁶ Ibid, s. 10

¹¹⁷ Sørensen, K. M, *Identitetsdannelse og socialisation i Danmark*. In: Hassing, A (ed.). *Unge og identitet*, (København: Forlaget Columbus, 2014), s. 40

¹¹⁸ Kulturstyrelsen, *Unge museumsbrug*, s. 11

¹¹⁹ Sørensen, K. M, *Identitetsdannelse og socialisation i Danmark*, s. 40

unges deltagelse i kulturlivet illustrerer både områdets politiske bevågenhed, men også behovet for en national opbygning af viden på området.¹²⁰

Samlet fylder ungdommen meget i det danske offentlige rum.¹²¹ Kulturstyrelsen mener, at samfundet har fået øjnene op for, at de unge spiller nogle særlige samfundsmæssige roller og de er kilder til nye adfærdsformer, medie brugens udvikling og kulturelle strømninger, både i form af den mere generelle ungdomskultur der findes i Danmark, men også i form af forskellige subkulturer. Subkulturer kan gruppere sig omkring f.eks. musik og mode.¹²² Samtidig er den yngre generation også født ind i den digitale tidsaldre. De yngre generationer er anderledes hjemmевante og fortrolige med digitale teknologier end de ældre generationer og det giver dem en stor selvtillid på det digitale felt.¹²³

Nutidens unge er også kendt som en generation der er mindre end tidligere generationer, og en generation der i større grad er præget af, at de er ønskebørn, hvilket gør at de har en stor personlig styrke, som følge af at deres egoer i den grad styrkes både hjemme og i institutionslivet. Man kan sige, at den yngre generation er forvænt med et enormt fokus, med store teknologiske muligheder og med en økonomisk støtte der imødekommer deres ønsker og behov. Dette gør også, at de har store forventninger til deres omgivelser og stiller krav til dem, da de ikke vil nøjes med. De unge stiller sig ikke tilfredse med at være passive tilskuere til deres egen samtid og samfund. De vil være aktivt deltagende og forventer at blive taget seriøst og blive hørt. Denne udvikling stiller nye krav til museerne, der skal være parate til at invitere de unge indenfor med alt, hvad det indebærer, både digitalt og dialogisk.¹²⁴

8.1.2 De unge mod museerne

Næste afsnit vil fokusere på de unges syn på museerne. Afsnittet handler om, hvad der stimulerer de unge til at bruge eller ikke bruge museerne. Samtidig analyserer afsnittet også, hvordan museernes strategier og organisation understøtter eller sætter barrierer for de unges brug af museer.

¹²⁰ Kulturstyrelsen, *Unge museumsbrug*, s. 11

¹²¹ Sørensen, K. M, *Identitetsdannelse og socialisation i Danmark*, s. 39

¹²² Kulturstyrelsen, *Unge museumsbrug*, s. 11

¹²³ Kulturarvsstyrelsen, *Digital museumsformidling - i brugerperspektiv*, s. 40

¹²⁴ Ibid, s. 41

8.1.2.1 De unges valg eller fravalg af museerne?

Danish Research Centre on Education and Advanced Media Materiels, forkortet til DREAM, lavede en undersøgelse i 2015 om danske unges museums- og mediebrug. Her blev det offentliggjort, de tre vigtigste grunde til at de unge kommer på museerne er og hvad det vigtigste ved besøgene var. I undersøgelsen svarede 36% af de unge udspurgte, at det vigtigste ved museumsbesøget var udstillingerne, 24% svarede at det vigtigste var at lære noget nyt, og 22% svarede at det vigtigste ved museumsbesøget var at være sammen med andre.¹²⁵

En af de vigtigste grunde til, at de unge besøger et museum er således udstillingerne, hvilket især er styret af de unges interesser. I Kulturstyrelsens undersøgelse fra 2012 om unges museumsbrug, kan der læses at dette glæder både for brugere og ikke-brugere.¹²⁶ For eksempel udtaler en mandlig ikke-brugere, at hans billede af museer er *“gamle pilespidser og døde skeletter. Sådan er de fleste museer. De udstiller, hvad de lige har fået gravet op af jorden”*.¹²⁷ Han ser altså museerne, som steder der rummer en samling af genstande, men ikke som et sted, han kan se som værende relevant i forhold til sig selv og sin identitet. Flere ikke-brugere fra Kulturstyrelsens undersøgelse fravælger museer, fordi de ikke har noget der interesserer dem.¹²⁸ Brugere adskiller sig fra ikke-brugerne ved, at brugere i højere grad søger museerne i deres fritid, fordi de netop har en særlig interesse for museernes indhold og udstillinger. Brugere kommer derfor ofte på museet, når der kommer en ny udstilling der har deres interesse.¹²⁹

Interesse er således en vigtig faktor for, at både ikke-brugere og brugere kommer på museerne eller ej. Dette forskningsresultat understøtter mine egne forskningsresultater. Moiez Shah, ung deltager fra My Music projektet, mener også at interesse påvirker de unges til- eller fravælgelse af museerne i deres kulturliv. Shah udtalte i hans interview, at *“det er noget, som ikke tiltrækker de unge så meget”*¹³⁰, da han blev spurgt om, hvorfor det er svært, at få de unge til at gå på museum. Min anden unge deltager fra My Music projektet, Milishia Moradi mente også, at interesse er en fremstående omstændighed, som gør at de unge vælger eller fravælger museerne. Moradi udtalte i hendes interview, at *“jeg tror, det er fordi, at unge ikke rigtig interessere sig for malerier”*. Hun

¹²⁵ Kobbernagel, C., Schrøder, K., & Drotner, D., *Danske unges museums- og mediebrug: temaer og tendenser*, s. 36

¹²⁶ Kulturstyrelsen, *Unge museumsbrug*, s. 15

¹²⁷ Ibid, s. 15

¹²⁸ Ibid, s. 15

¹²⁹ Ibid, s. 15

¹³⁰ Bilag 9 – interview med Moiez Shah, s. 26

mente, at hvis de unge kun troede, at der var malerier på et museum og de ikke interessere sig for malerier, så vil de heller ikke komme på museerne.¹³¹

Noget andet der påvirker de unges til- og fravalg af museerne er det sociale aspekt, da dette både har indflydelse på brugere og ikke-brugere. Af de unge museumsbrugere der deltog i DREAMs undersøgelse, mente 22 % som tidligere nævnt at det vigtigste ved museumsbesøget var at være sammen med de andre.¹³² I undersøgelsen blev det også offentliggjort, at kun 2% af unge udspurgte, der i en periode på et halvt år havde besøgt et museum,¹³³ hvilket vil sige at størstedelen af de unge kommer på museet sammen med familien eller skolen. Desuden svare 58% af de udspurgte unge, at museumsbesøget giver mulighed for at tale med andre om andet end det de plejer, og 86% mener det er rart at være sammen med andre.¹³⁴

Shah kom dog med en udtalelse, som giver et syn på de unge ikke-brugere og den sociale påvirkning, der kan have indflydelse på deres fravalg af museerne. Han mener, at unge ikke-brugere ikke er individuelle unge.¹³⁵ Med dette udsagn menes der, at de unge bliver mere påvirket af andres mening og holdning end deres egen. Hvor brugerne tager på museum for netop at opnå den sociale interaktion, så vælger nogle af ikke-brugerne at fravælge museerne for ikke at blive udesmidt af den sociale interaktion og omgangskreds de deltager i.

Sørensen understøtter Shahs udsagn. Vi mennesker er sociale væsner og vores selvidentitet påvirkes af vores social identitet. Vores selvopfattelse af hvad der er særligt ved os selv sker gennem samspil med omgivelserne.¹³⁶ Gennem vores livsstil finder vi sammen med andre der ligner os selv og her finder vi en tryghed.¹³⁷

Når man taler ikke-brugere og hvorfor de unge ikke er individuelle, når det gælder museerne som til- og fravalg, skal man se på den sociale gruppe de befinder sig i. Det kan være, at den sociale gruppe ikke synes at museerne er det hotteste hit. Som det sociale væsen den unge er, så vil den unge ikke skille sig ud fra gruppen og blive udstødt, selvom den unge synes museerne er cool og derfor fravælges muse

¹³¹ Bilag 8 – interview med Milishia Moradi, s. 22

¹³² Kobbarnagel, C., Schrøder, K., & Drotner, D., *Danske unges museums- og mediebrug: temaer og tendenser*, s. 36

¹³³ Ibid, s. 37

¹³⁴ Ibid, s. 37

¹³⁵ Bilag 9 – interview med Moiez Shah, s. 26

¹³⁶ Sørensen, K. M, *Identitetsdannelsens og socialiseringens byggesten*, s. 22

¹³⁷ Ibid, s. 36

Den tredje ting, som fremstod tydeligt i DREAMs undersøgelse, var at 24 % af de unge svarede, at det vigtigste ved museumsbesøget var at lære noget nyt.¹³⁸ De unge er særdeles positive over for læring, hvilket ses på at 74% af de udspurgte unge i DREAMs undersøgelse mente, at museumsbesøget virkede som en god måde at lære på, og at man kom til at tænke over tingene på en anderledes måde. Samtidig mente de udspurgte unge, at de bedre kommer til at forstå emnet og at lære noget nyt gennem et museumsbesøg.¹³⁹ Denne faktor kunne hverken mine egne resultater eller Kulturstyrelsens forskningsresultater modsige. Ud fra egen vurdering og analyse af de indsamlede resultater, så er ny læring en faktor for at de unge kommer på museerne.

8.1.2.2 Hvad sætter barrierer for de unges museumsbesøg?

Unge er en mangel på museerne, men det er ikke kun de unge selv, der sætter barrierer op for at besøge museerne, det gør museerne også selv. I dette afsnit vil jeg således se på nogle af de barrierer, som museerne har, der gør at de unge fravælger dem.

Mange unge kommer på museet gennem deres grundskole eller uddannelsessted.

Skolemuseumsbesøgene kan både understøtte fremtidige museumsbesøg, men de kan også være en barriere for at unge fravælger museerne i fremtiden.¹⁴⁰ For unge er grunden til at komme på museum ofte et såkaldt tvungent besøg, hvor de kommer på museet som del af deres undervisning.¹⁴¹ Flere unge, både brugere og ikke-brugere har knyttet nogle kritiske ord til skolebesøgene på museerne og bruger begreber som "tvang", "kedsomhed" og i nogle tilfælde "skam". En af de unge der deltog i Kulturstyrelsens undersøgelse fra 2012, udtalte hvorfor et skolebesøg på et museum for ham havde noget med skam at gøre. Han udtalte, at det ofte var pinligt for ham at være på besøg med skolen på museer, fordi klassen fulgtes i én stor gruppe, hvoraf mange ikke var interesseret i museets udstillinger og derfor ikke opførte sig ordentligt.¹⁴² I DREAMs undersøgelse blev det også offentliggjort, at 13 % af de unge oplevede læringen under et undervisningsbesøg på museerne som værende ringe.¹⁴³ De unges oplevelse af museumsbesøg gennem undervisningen er i meget høj grad præget af lærerens og museets faglige kompetencer og

¹³⁸ Kobbernagel, C., Schrøder, K., & Drotner, D., *Danske unges museums- og mediebrug: temaer og tendenser*, s. 36

¹³⁹ Ibid, s. 31

¹⁴⁰ Kulturstyrelsen, *Unge museumsbrug*, s. 16

¹⁴¹ Ibid, s. 12

¹⁴² Ibid, s. 16

¹⁴³ Kobbernagel, C., Schrøder, K., & Drotner, D., *Danske unges museums- og mediebrug: temaer og tendenser*, s. 32

museumsmedarbejdernes måde at kommunikere på. Hvis disse kompetencer ikke er i orden, vil de unges oplevelse af museumsbesøget ofte ende ud i en negativ begivenhed.¹⁴⁴

En anden ting der sætter barrierer for de unges museumsbesøg er museets reglement. Mange unge er af den opfattelse, at der hersker nogle bestemte sociale normer på et museum. Desuden ser de det som pinligt, hvis de ikke forstår det faglige og føler sig mindre intellektuelle end de er.¹⁴⁵ I DREAMs undersøgelse kan man læse, at 27 % af de unge i meget høj grad og 31 % af de unge i høj grad synes, at museumsbesøget skal være en sjov oplevelse.¹⁴⁶ De unge ønsker ikke at blive hæmmet i deres sociale liv eller føle sig ubekvemt i deres omgivelser. Opfattelsen af, at der findes nogle bestemte regler på et museum, gør således at de unge ser museerne som et formelt læringssted.¹⁴⁷

Mange unge føler sig også fremmedgjorte på museerne og at museernes akademisk niveau ligger langt over deres eget faglige niveau. De føler, at hvis de ikke forstår det faglige, så er det pinligt og man føler sig mindre intellektuel.¹⁴⁸ I DREAMs undersøgelse kan man læse, at omkring 42 % af de unge i ringe grad mente, at brugen af tekst materialer var den lavest form for læringsaspekt på museet og ikke en ”god måde at lære på”.¹⁴⁹ Unge modsætter sig ikke viden og læring på museerne.¹⁵⁰ De finder det vigtig at hellige sig ny viden gennem museumsbesøg, men på et niveau hvor de kan følge med. Som sagt mener, 24 % af de unge fra DREAMs undersøgelse, at det at man lære noget nyt på et museum er det vigtigste for et museumsbesøg.¹⁵¹ Shah er enig i de unges udtalelser fra DREAMs undersøgelse. Han mener, at læringen er vigtig på et museumsbesøg eller når man deltager i et museumsdeltagelsesprojekt. Shah mente, at gennem hans deltagelse i My Music projektet, lærte han at analysere, hvad malerier viser af tanker og følelser og hvad kunsterne kan have tænkt med malerierne. Førhen kiggede han bare på malerierne og gik videre, fordi han ikke forstod meningen med dem.¹⁵²

¹⁴⁴ Kulturstyrelsen, *Unge museumsbrug*, s. 12

¹⁴⁵ Ibid, s. 17

¹⁴⁶ Kobbernagel, C., Schrøder, K., & Drotner, D., *Danske unges museums- og mediebrug: temaer og tendenser*, s. 50

¹⁴⁷ Kulturstyrelsen, *Unge museumsbrug*, s. 17

¹⁴⁸ Ibid, s. 18

¹⁴⁹ Kobbernagel, C., Schrøder, K., & Drotner, D., *Danske unges museums- og mediebrug: temaer og tendenser*, s. 33

¹⁵⁰ Kulturstyrelsen, *Unge museumsbrug*, s. 18

¹⁵¹ Kobbernagel, C., Schrøder, K., & Drotner, D., *Danske unges museums- og mediebrug: temaer og tendenser*, s. 36

¹⁵² Bilag 9 – interview med Moiez Shah, s. 28

Den næste barriere for de unge, er den manglende mulighed for kunne involvere sig på museerne. De unge fremhæver, at museernes indretning sætter en barriere for deres besøg. Glasmontrer og fysisk distance til de udstillede ting er ikke tiltalende for de unge.¹⁵³ De unge ønsker at få deres sanser i spil. De vil gerne at der kommer flere deltagende elementer med i udstillingerne, hvor man kan røre og bruge sine sanser. Det at man bliver inddraget på en autentisk måde, er meget tiltalende for de unge.¹⁵⁴

Meget få museer har direkte kontakt med de unge selv eller har inddraget dem i planlægningen af deres formidling. Museernes formidling har i mange år været domineret af tilbud for eller til unge og i mindre grad med de unge.¹⁵⁵ Skolelærer Rikke Grønning fra Fortidsvisioner projektet er enig i at de unge ønsker at blive inddraget på museerne. I hendes interview udtalte hun, *”Det vil de faktisk rigtig gerne og lige så snart det bliver spændende og de bliver inddraget, så synes de det bliver vildt sjovt, fordi det er noget de kan forholde sig til og være kritiske overfor, i stedet for bare kun at være modtager”*.¹⁵⁶ Grønning udtalte også, at de unge ikke ønsker at stå og kigge ned i en montre og se på, men at de ønsker virkemidler, der vil inddrage dem i udstillingen.¹⁵⁷ Sofie Sun, underviser fra børn og unge området på Arken er også opmærksom på, at inddragelse er vejen frem for museerne. Hun har i hendes interview udtalt, at medindflydelse og medejerskab er vejen frem, og det er museets rolle at inddrage nærmiljøet og åbne sig for de, der ikke normalt opsøger eller bliver præsenteret for på museet.¹⁵⁸ Der skal findes nye tilgange når det grå guld, som er museernes primære gæster, ikke længere er her og det skal blandt andet ske gennem brugerinddragelse af de unge.¹⁵⁹

En anden barriere er museernes formidlingsstrategier. Mange museer har stadig ikke fået lavet en overordnet bruger- eller formidlingsstrategi til de unge.¹⁶⁰ Museerne bliver nødt til at begynde at se de unge som en selvstændig målgruppe, der kræver nogle andre ting end børn gør. Dette er skolelærer Michelle Domaille fra Fortidsvisioner projektet enig i. Hun udtalte i hendes interview, da hun blev spurgt om, hvordan museerne måske kan formidle, kommunikere eller brugerinddrage

¹⁵³ Kulturstyrelsen, *Unge museumsbrug*, s. 19

¹⁵⁴ Ibid, s. 21

¹⁵⁵ Kulturstyrelsen, *Unge museumsbrug*, s. 13

¹⁵⁶ Bilag 13 – interview med skolelærer Rikke Grønning, s. 41

¹⁵⁷ Ibid, s. 41

¹⁵⁸ Bilag 4 - interview med Sofie Sun, s. 15

¹⁵⁹ Ibid, s. 15

¹⁶⁰ Kulturstyrelsen, *Unge museumsbrug*, s. 14

unge i deres museumsformidling, at ”museerne er nødt til at anerkende de unge som en særskilt gruppe, der har andre behov end børn og voksne”.¹⁶¹ Domaille påpegede også, at museerne bliver nødt til at møde de unge på deres platforme, der hvor deres liv leves, hvis museerne vil have fat på dem.¹⁶² Grønning understøtter Domailles udtalelse. I hendes interview kommer hun med den udtalelse, at mange af de traditionelle museer ikke er op to date i forhold til det de unge synes er interessant.¹⁶³ Begge lærere er således enige i, at museerne skal modernisere sig i forhold til deres formidlingsstrategier på ungeområdet.

De mange mindre gode museumserfaringer fra grundskolen eller ungdomsuddannelsen, har gjort at museerne haft svært ved at gøre sig gældende i konkurrence med andre kultur- og fritidstilbud.¹⁶⁴ I kulturstyrelsen undersøgelse viser det sig, at de unge ønsker variation i museernes udstillinger.¹⁶⁵ De unge ønsker at blive overrasket og beriget med ny viden. Dette kan ikke ske, hvis et museum har de samme udstillinger hver gang man kommer. Selvom mange unge efterspørger mere variation og inddragelse i museets formidling eller i udstillingerne, skal dette dog ikke ske på bekostning af museets ånd.¹⁶⁶ De unge ønsker ikke, at museerne skal miste deres autenticitet ved at lave events, der afviger fra museernes historie og oprindelige vision.¹⁶⁷ De unge vil således gerne have at der sker en udvikling på museerne, men de ikke ønsker at museerne skifter eller mister deres identitet.¹⁶⁸ Ud fra mine egne resultater omkring variation på museerne, kan man se at Domaille er enig i dette resultat fra Kulturstyrelsen. Efter hendes mening er museernes udfordring, at når man har set det én gang, så er der ikke yderligere noget at komme tilbage efter, for man har jo set det! Hun mener, at museer har en skygge hængende over sig som noget gråt og kedeligt, men den kan de komme af med ved at udvikle sig og på den måde få flere unge på besøg.¹⁶⁹

En årsag til at de unge ikke kommer på museerne, er fordi museerne mangler at lave målrettet markedsføring for de unge. Mange af de unge mener, at museerne ikke gør opmærksom på, hvad de har at tilbyde de unge. For mange af de unge er der ikke tale om et egentligt fravalg af museet som fritidstilbud, men et fravalg på grund af manglende informationer om museernes tilbud.¹⁷⁰ Arken

¹⁶¹ Bilag 14 – interview med skolelærer Rikke Domaille, s. 48

¹⁶² Bilag 14 – interview med skolelærer Michelle Domaille, s. 48

¹⁶³ Bilag 13 – interview med skolelærer Rikke Grønning, s. 41

¹⁶⁴ Kulturstyrelsen, *Unge museumsbrug*, s. 21

¹⁶⁵ Ibid, s. 22

¹⁶⁶ Ibid, s. 22

¹⁶⁷ Ibid, s. 23

¹⁶⁸ Ibid, s. 23

¹⁶⁹ Bilag 14 – interview med skolelærer Michelle Domaille, s. 47

¹⁷⁰ Kulturstyrelsen, *Unge museumsbrug*, s. 23

gjorde netop de unge opmærksom på My Music udstillingen ved at lave markedstingsføring ude på de unges platforme. Arken lavede desuden en pop-up udstilling i Rødovre Centrum, der hvor de unge befinder sig, for at fange de unges opmærksomhed. Shah mente også, at pop-up udstillingen var med til at få flere unge ind og se hovedudstillingen. Han udtalte, da han blev spurgt, om han troede, at pop-up udstilling i Rødovre Centrum, havde hjulpet med at få flere unge ind og se My Music, *"det tror jeg, fordi der er mange unge, som der tager i shoppecentre, som Rødovre centrum. Det er et storcenter og der kommer mange unge mennesker. Det samarbejde de lavede med Rødovre var fedt gjort. Det var god stil også."*¹⁷¹ Shah er altså enig i, at man fanger de unge ved at lave markedsføring til dem, der hvor de unge befinder sig.

8.1.3 Opsamling

Vi har allerede i indledningen fået konstateret, at de unge er fremtidens museumsbrugere og derfor skal museerne fokusere på, at få de unge inddraget nu, så man også har sikret sig museumsbrugere i fremtiden. En ting er ord, en anden er handling. For museerne er det en stor udfordring af få greb om de potentielle unge brugere.¹⁷² Museerne er efterhånden blevet gode til at skabe projekter, for og til de unge, men det er svært for museerne at vide, om deres projekter rammer de unge. Løsningen på problemet er meget simpel. Hvis man som museum vil vide, om ens projekt rammer den unge målgruppe, så spørge de unge selv.¹⁷³ For hvem ved bedre, hvad de unge vil have end de unge selv?

Derudover har vi også fået konkluderet at de unge som målgruppe er inddelt i fire grupper. Nogle gange er de unge usikre og andre gange kreative og frisindige. De unge har også en stærk mening om deres liv og hvad de gerne vil have ud af det. Det samme gælder kulturlivet. Det voksende fokus på de unges deltagelse i kulturlivet illustrerer både områdets politiske bevågenhed, men også behovet for en national opbygning af viden på området

Desuden er der blevet konstateret, at både museerne og de unge selv har sat nogle barrierer der gør, at de unge er underrepræsenterede på museerne. For de unge handler deres museumsbesøg om udstillingerne, læringen og det sociale. De unge ønsker bare at få en god oplevelse, når de kommer på museet. Barriererne for de unge, som museerne har sat ligger i, at de unge ikke ønsker traditionel formidling, hvor de ikke bliver inddraget, de ønsker mere målrettet markedsføring rettet mod dem

¹⁷¹ Bilag 9 – interview med Moiez Shah, s. 29

¹⁷² Kapper, L., & Schmidt, L. A. "Fra brugerundersøgelse til handling – hvordan gør man Brandts til et attraktivt sted for unge", s. 108

¹⁷³ Ibid, s. 108

som målgruppe og læringsformer der er spændende, samt formidlingsstrategier der er målrettet for dem og deres livsperiode.

8.2 INDDRAGELSE AF UNGE PÅ MUSEERNE

I dette afsnit vil jeg analysere, hvordan de unge er blevet inddraget i Arkens My Music projekt og Odense Bys Museers Fortidsvisioner projekt. Jeg vil analysere casenes inddragelse af de unge ud fra Sherry Arnsteins ladder of participation model og Nina Simons teori om deltagelsesprincipper, samt Henry Jenkins teori om, hvorfor det er vigtigt, at de unge interagere i deltagelseskulturer.

8.2.1 My Music og inddragelse af unge

8.2.1.1 Medproducenter?

For museumsinspektør Dorthe Juul Rugaard stod det klart, at de unge der deltog i My Music projektet ikke skulle være en fokusgruppe, der kom med deres mening om hvilken farve væggene i udstillingen skulle have.¹⁷⁴ Rugaard og medarbejderne der stod for My Music udstillingen inviterede de unge indenfor, for at de kunne hører deres ideer, meninger og tanker omkring My Music udstillingen. Med andre ord blev de unge inviteret indenfor på Arken som medproducenter.¹⁷⁵

*De har faktisk været mine kollegaer og ikke bare et spørgepanel. Vi gik ind med en målsætning, der handlede om, at når vi var færdige med udstillingen, så skulle man ikke bare kunne gå ned i udstillingsrummet og opleve det der har været vores valg, design og indhold, men også opleve og se de unges valg i udstillingen.*¹⁷⁶

Rugaard påpeger også, at det var vigtigt for Arken, at de unge følte at de blev taget alvorligt og at Arken ikke skulle føles som en stor verdensfjern institution, der kun ville bruge de unge til at plukke i deres hjerner for på den måde at tage en genvej til en enestående og fænomenal viden.¹⁷⁷

Simon påpeger i hendes principper for deltagelse, at det at skabe deltagelse betyder at man stoler på deltagernes evner til at skabe, omarbejde og gendistribuere indhold og at man tydeligt skal tilkendegive, hvordan de deltagende kan bidrage til et projekt med deres viden.¹⁷⁸ For Arken

¹⁷⁴ Bilag 2 – interview med museumsinspektør Dorthe Juul Rugaard, s. 6

¹⁷⁵ Ibid, s. 6

¹⁷⁶ Ibid, s. 6

¹⁷⁷ Ibid, s. 6

¹⁷⁸ Simon, N, Principper for deltagelse, s. 123

handlede de unges deltagelse i projektet om, at Arken ville vide hvem de unge var, hvad de lavede og nok vigtigste af alt, hvad de havde lyst til at lave og få ud af projektet.¹⁷⁹ Kommunikationen skulle gå begge veje. Hvad kunne Arken gøre for de unge og hvad kunne de unge gøre for Arken. Rugaard påpegede, at de fra Arkens side stolede på de unges evner til at komme med gode ideer og skabe brugbar viden.¹⁸⁰

I Simons deltagelsesprincipper kan man også læse, desuden at de deltagende skal have afgrænsninger. Meningsfuld afgrænsning motiverer og fokuserer deltagelsen.¹⁸¹ Simon er af den mening, at de deltagende ikke ønsker en blank side at deltage på.¹⁸² Simon påpeger, når de deltager i et vellykkede deltagelsesprojekt designer de deltagende ikke deres egne udstillingsgenstande fra bunden af.¹⁸³

Arken gjorde det klart fra starten af, at det var dem der var de ansvarlige og dem der skulle stå til ansvar for det færdige resultat. Det betød også, at de unge fra starten fik nogle spilleregler at vide. Arken ville lytte og snakke med de unge og hjælpe dem med de ting, som de havde lyst til lave, men det var Arken, der som tidligere nævnt i sidste ende skulle stå til ansvar for det færdige produkt og derfor havde Arken altid en hånd på bremsen.¹⁸⁴

*Jeg synes, vi lykkedes godt med målet om medproducenter og forankring af lokale unge. En del af dem er nu ansat i My Music, hvor de uddeler iPads og høretelefoner. Man kunne mærke på dem, at de følte ejerskab til ferniseringen, hvor de tog venner og familie med.*¹⁸⁵

Når man overfladisk læser Rugaards interview, så lyder det hele meget godt. Ud fra Sherry Arnsteins *ladder of participation*, så analyserer Rugaard deltagelsesformen i My Music projektet som et partnerskab. Rugaards taler bl.a. om, at de unge har været medproducenter¹⁸⁶ og kollegaer på lige fod med Arkens eget personale. Når man taler om partnerskab ud fra Arnsteins *ladder of participation*, så er der tale om at beslutninger tages på lige fod mellem deltagerne og

¹⁷⁹ Bilag 2 – interview med museumsinspektør Dorthe Juul Rugaard, s. 6

¹⁸⁰ Ibid, s. 6

¹⁸¹ Simon, N, *Principper for deltagelse*, s. 141-142

¹⁸² Ibid, s. 144

¹⁸³ Ibid, s. 142

¹⁸⁴ Bilag 2 – interview med museumsinspektør Dorthe Juul Rugaard, s. 7

¹⁸⁵ Bilag 4 – interview med Sofie Sun, s. 14

¹⁸⁶ Bilag 2 – interview med museumsinspektør Dorthe Juul Rugaard, s. 6

magthaverne.¹⁸⁷ Dette er også det Rugaard hentyder til, når hun snakker om, at de unge var medproducenter og kollegaer.

Når jeg analyser Rugaards interview, bliver jeg mere overbevist om, at deltagelsesformen i My Music projektet har været *placeringsdeltagelse*, mens man på nogle områder, er vi helt nede på deltagelsestrinnet *høringsdeltagelse*. Jeg vil således mene, at deltagelsesformen ikke har været partnerskab, fordi de unge ikke har været på samme niveau som Arkens medarbejdere. Det er hele tiden Arken, der har haft magt og taget de endelige beslutninger og hvilket ikke er det partnerskab handler om. Ud fra at have analyseret Rugaards interview og studeret Arnsteins *ladder of participation*, har jeg således som tidligere nævnt fået mig analyseret mig frem til, at deltagelsesformen ved My Music projektet har været placering.¹⁸⁸ Hvilket bl.a. viser sig vad at de unge har været en udvalgt gruppe. En udvalgt gruppe, der har været med til at planlægge og udvælge musikvideoer¹⁸⁹, samt har fået lov til at sige deres mening, samtidig med at det har været Arken, der har haft retten til at bedømme gennemførligheden og udvælgelsen af musikvideoer. Hørings¹⁹⁰ deltagelsesformen har også til en vis grad haft sit indtog under My Music projektet. Når man laver deltagelsesprojekter, er det tit og ofte for at høre folks meninger og holdninger. Dette har også været Arkens hensigt i denne sammenhæng.

Til sidst kan man tilføje at Arken måske har haft et ønske og en vision om et partnerskab, der så i realiteten og udførelsen er blevet noget andet end det var tænkt. De unge har ikke på noget tidspunkt været på samme niveau som Arkens medarbejdere, det har således hele tiden været dem, der har haft magten. Placeringsdeltagelsesformen er ikke et dårligt deltagelsestrin at stræbe efter, da deltagerne stadig har ret til at tage beslutninger med forbehold. Jeg vil også sige, at hvis man stræber efter partnerskab som deltagelsesform, som Arken har gjort, så skal man opfylde alle de krav dette kræver.

¹⁸⁷ Arnstein, S. R., *A Ladder Of Citizen Participation*, s. 217

¹⁸⁸ Ibid, s. 217

¹⁸⁹ Bilag 2 – interview med museumsinspektør Dorthe Juul Rugaard, s. 6

¹⁹⁰ Arnstein, S. R., *A Ladder Of Citizen Participation*, s. 217

8.2.1.2 *Min mening om musik*

8.2.1.2.1 Hvor blev vores forslag af?

I Simons deltagelsesprincipper bliver der uddybet, at når deltagere bidrager til museerne, ønsker de at se deres arbejde blive behandlet på en ordentlig, dragende og ærbødige måde af museerne¹⁹¹.

De unge deltager fra My Music projektet var selv med til at bestemme og udvælge hvilke musikvideoer der skulle udstilles. De to unge deltagere jeg interviewede, Milishia Moradi og Moiez Shah fra My Music, følte dog ikke, at de unges arbejde med udvælgelsen af musikvideoer var blevet taget alvorligt af Arkens personale. Grunden til dette var, at de unges musikvideoer ikke kom med i den endelige udstilling. Moradi er af den mening, at der højst kom en eller to musikvideoer med, som de unge havde udvalgt¹⁹², mens Shah kan ikke huske, at der overhovedet kom nogle af de unges musikvideoforslag med.¹⁹³

*De unge havde bud på videoer, der kunne komme med i udstillingen, men det var ikke muligt af forskellige årsager at få dem med.*¹⁹⁴

Rugaard uddyber problemet og forklare i hendes interview, hvorfor at de unges musikvideoer ikke kom med i udstillingen.

Rugaard erklærede, at der var en håndfuld af de unges udvalgte musikvideoer, som hun ikke kendte. Musikvideoerne var dog så gode og interessante at Arken gerne ville have dem med i udstillingen.¹⁹⁵ Derfor spurgte Arken de rettighedshavende pladeselskaber om de måtte få lov at vise disse musikvideoer, hvilket de fik nej til. Rugaard pointerer, at der var en vanskelig situation at stå i og hvis de havde fået rettighederne til at vise de unges udvalgte musikvideoer, så havde Arken vist dem i My Music udstillingen.¹⁹⁶

Når jeg analyserer, hvad problemet er her, så ligger det i kommunikationen mellem Arken og de unge. Jeg er overbevist om, at de unges manglende følelse af værdsættelse i forhold til udvælgelsen af musikvideoer kunne have været undgået. Jeg tror, at der har været nogle misforståelser mellem de to parter, som har gjort, at de unge har følt, at deres arbejde med udvælgelse af musikvideoerne

¹⁹¹ Simon, N, *Principper for deltagelse*, s. 138

¹⁹² Bilag 8 – interview med Milishia Moradi, s. 25

¹⁹³ Bilag 9 – interview med Moiez Shah s. 27

¹⁹⁴ Bilag 4 – interview med Sofie Sun, s. 14

¹⁹⁵ Bilag 2 – interview med museumsinspektør Dorthe Juul Rugaard, s. 7

¹⁹⁶ Ibid, s. 7

har været spild af tid. Jeg er desuden af den opfattelse, at man kunne have undgået disse misforståelser, hvis Arken havde gjort nogle ting klart fra starten.

Jeg vil her komme med et løsningsforslag på den manglende værdsættelse. Jeg vil mene, at løsningen ligger i den måde, hvor på Arken gav de unge informationer omkring deres deltagelse i udvælgelsen af musikvideoer. Jeg er af den holdning, at Arken fra starten af skulle have gjort de unge opmærksom på, at de musikvideoer som de udvalgte, måske ikke ville kunne komme med i udstillingen. Arken skulle således have gjort realiteterne klare for de unge, hvilket jeg er overbevist om de unge ville have forstået og accepteret. Det lyder for mig lidt som om, de unge ikke er blevet informeret ordentligt om, hvorfor deres udvalgte musikvideoer ikke kom i udstillingen. Rugaard påpegede dog, at de unges musikvideoer, som ikke kom med i udstillingen på grund af manglende rettigheder, blev vist i pop-up udstillingen i Rødovre Centrum. Ud fra mine interview med de to unge deltagere fra My Music projekt, lyder det til, at denne løsning kendte de ikke. Jeg tror, således at problemet kunne være undgået med en lille smule kommunikation mellem de to parter.

8.2.1.2.2 Formidlingsvideoer og interview med politikken

Alle deltagerne skal ikke involvere sig på samme niveau i et deltagende projekt.¹⁹⁷ Dette er et af de principper, som forekommer i Simons teori, som jeg forklarede i teoriafsnittet om Simons principper for deltagelse.

Dette princip omkring deltagelse opfyldte Arken i deres projektproces, da det ikke var alle unge der deltog på samme niveau. Arken ville gerne vise de unges inddragelse i udstillingen på en anden måde end bare gennem de musikvideoer de havde udvalgt. Den anden inddragelse af de unge skete ved, at der blev lavet nogle videofilm med de unge, hvor de selv udvalgte, hvilken musikvideo i udstillingen de havde lyst til at sige noget om.¹⁹⁸ Dette var altså et valg de unge selv skulle tage. En håndfuld unge sagde ja til dette og på den måde skete der et spænd i involveringen af de unge.

Moradi var en af de unge der sagde ja til at være med i en videofilm, da hun gerne ville give sin mening om Katy Perry¹⁹⁹ og hvad Katy Perry havde betydet for hende. Moradi har oplevet, at Katy Perrys musik har været en stor inspiration for hende. Derfor synes hun, at det var ret fedt at kunne

¹⁹⁷ Simon, N, *Principper for deltagelse*, s. 138

¹⁹⁸ Bilag 2 – interview med museumsinspektør Dorthe Juul Rugaard, s. 7

¹⁹⁹ Katy Perry er en amerikansk pop sangerinde, som står bag hits som *California Gurls* og *I Kissed a Girl*.

få lov til at kommenter på et af Katy Perrys værker og forklar hendes analyse af, hvad Katy Perry vil fortælle med hendes musikvideo.²⁰⁰

For Rugaard var det en positiv og overraskende oplevelse, at hører de unges mening og tanker om deres udvalgte musikvideo. De unge forstod musikvideoerne på en helt anden måde end hun selv havde forstået dem.²⁰¹ Og disse optaget samtaler lærte hende således noget nyt. Hun synes, desuden det var interessant, at de unge og medarbejderne på Arken så så forskelligt på de samme ting. Det gjorde at der opstod nogle modsatrettede udsagn i udstillingen, i forhold til det de unge sagde om et værk og det Arken sagde i deres skriftlige formidling i udstillingen. Udsagnene peger således i to vidt forskellige retninger.²⁰²

Det at udsagnene peger i forskellige retninger, at der er en generationsforskel og en amatør/professionel fortolkning af musikvideoerne, ser jeg som en positiv effekt. Udstillingen tiltræk forskellige generationer og fagfolk, som Shah også nævner i hans interview, så kom der både unge og familier med små børn.²⁰³ Folk ser forskelligt på ting og har forskellige meninger. Det kan være at man er enig i Arkens analyse af en musikvideo, men så hører man de unges analyse af den sammen musikvideo og få øje på for noget nyt, som man ikke har tænkt over før. Som oplyst i det historiske kapitel, så ønsker museumsbrugerne at lærer noget nyt og det samme ønsker de unge, som man kan læse i det første analyse afsnit. Man kan godt lære af Arkens analyse alene, men der er dog nogen, som ikke vil lære noget nyt af at læse Arkens fortolkning, fordi de allerede mener det samme. Hvilket modsætter museumsbrugernes ønske om at modtage ny læring på deres museumsbesøg. Jeg tror, at det er sundt, at man får forskellige synsvinkler på det samme værk, da man kan enten få øjnene op for ny læring og ændre sin mening af et værks fortælling, ved at man har lyttet til en anden generations analyse. Man kan også lære, at man stadig har samme mening om et værk efter at have læst en museumsarbejders mening.

En anden ting der gjorde, at der var en forskel i deltagernes involveringsniveau i My Music projektet, var deltagernes beslutninger udenfor de planlagte møder på Arken. Moradis medvirkning i My Music projektet og hendes formidlingsinterview om Katy Perrys musikvideo førte til, at hun blev spurgt, om hun ville lave et interview med *Politikken*. Moradi valgte at sige ja til interviewet,

²⁰⁰ Bilag 8 – interview med Milishia Moradi, s. 24

²⁰¹ Bilag 2 – interview med museumsinspektør Dorthe Juul Rugaard, s. 8

²⁰² Ibid, s. 8

²⁰³ Bilag 9 – interview med Moiez Shah, s. 29

for at give sin anerkendelse ikke kun til Arken, men også til musikkens verden.²⁰⁴ Hun ville gerne med hendes interview fortælle at musik er meget mere end bare lyd og video, men at der er en hel masse bag musikken i form af kunst. For Moradi handlede det således om at formidle nye sider af musik til andre.²⁰⁵

Til Politiken fremhævede Moradi blandt andet:

Jeg bliver meget tiltrukket af skøre musikvideoer på YouTube med kunstnere som eksempelvis Katy Perry og Lady Gaga. De fleste andre kunstnere er nok også begyndt at bevæge sig over i den crazy og urealistiske kategori, fordi der har været så meget snak om kropsidealer på de sociale medier. Der var en periode, hvor de kvindelige artister havde meget lidt tøj på, men nu er de begyndt at opbygge historier, og på den måde gør de også musikken mere spændende.²⁰⁶

8.2.1.2.3 Professionel musikvideo

I Simons teori om deltagelse taler hun om, at samarbejdet med fremmede mennesker i et deltagelsesprojekt for den deltagende handler om, at man kan udvikle sig personligt.²⁰⁷ Dette var der også et af aspekter for de unge deltagende i My Music projektet.

For Shah var der ingen tvivl om, at han udviklede sig personlig under forløbet, specielt i forhold til hans musik. Shah er en del af en musikgruppe der kalder sig Young Mob og alle gruppens musikmedlemmer deltog i projektet.²⁰⁸ Fra Arkens side synes man det var fedt at have en musikgruppe til at hjælpe med projektet. Arken hjalp også Young Mob med at lave en musikvideo, hvor Arken støttede dem økonomisk og stillede en person til rådighed, der havde været produktionsleder på musikvideoer før.²⁰⁹

For Young Mob var det største ønske, at få deres musikvideo vist i udstillingen.

²⁰⁴ Bilag 8 – interview med Milishia Moradi, s. 24

²⁰⁵ Ibid, s. 25

²⁰⁶ Tabart, M., “19-årige Milishia om Katy Perry: Hun gemmer sig ikke bag en kunstnerfacade,” *Politikken*, 5. oktober 2017, Lokaliseret d. 13/4-2018 på: <https://politiken.dk/ibyen/art6145608/%C2%BBHun-gemmer-sig-ikke-bag-en-kunstnerfacade%C2%AB>

²⁰⁷ Simon, N, *Principper for deltagelse*, s. 141

²⁰⁸ Bilag 4 – interview med Sofie Sun, s. 14

²⁰⁹ Bilag 2 – interview med museumsinspektør Dorthe Juul Rugaard, s. 8; Bilag 4 – interview med Sofie Sun, s. 14

Det var vores store grund til at vi fik den lavet. Vi spurgte, om vi kunne få den med i udstillingen, og troede at der var grønt lys, men det var der så ikke alligevel.²¹⁰

Denne drøm blev desværre ikke til virkelighed for Young Mob. Det tog lidt tid at få Young Mob at forstå, at deres musikvideo ikke kunne komme med i udstillingen og blive vist. Det havde de ellers haft forhåbning om, udtalte Rugaard.²¹¹ Her er der igen sket noget med kommunikationen. Jeg er af den holdning, at Young Mob ikke havde følt at deres musikvideo ikke var god nok og ikke var blevet skuffede, hvis Arken fra starten af havde slået fast at musikvideoen ikke ville blive vist på udstillingen. Det lyder som om, at Arken på intet tidspunkt havde tænkt sig, at musikvideoen skulle vises i udstillingen, hvilket havde Young Mob ikke havde opfattet. Der manglede således kommunikation mellem de to parter.

Rugaard pointerer, at grunden til at Young Mobs musikvideo ikke blev vist i udstillingen, var at Arken ikke kunne sætte Young Mobs amatørmusikvideo op ved siden af professionelle samtdiskunstnere og den erhvervsmæssige musikindustri.²¹² Jeg er dog af en helt anden opfattelse her. Jeg tror, at det ville kunne have givet udstillingen en unik vinkel, hvis man havde udstillet Young Mobs musikvideo. Faktisk er jeg af den opfattelse, at man kunne have udviklet tre vinkler på udstillingen, musikindustrien- og verden, hvis man havde udstillet Young Mobs musikvideo. Man kunne have vist en vinkel, hvor man satte den professionelle musikvideo op mod amatørmusikvideoen og vist forskellen mellem musikken og musikvideokunsten set fra et professionelt synspunkt mod et amatør synspunkt. Man kunne også have lavet den indgangsvinkel, hvor man kunne vise, hvem den næste store musikkunster kunne være, måske Young Mob. Til sidst kunne Arken have vist Young Mobs musikvideo i udstillingen, som tak til de unge, deres deltagelse og det stykke arbejde de har udført i forhold til projektprocessen. Jeg er negativ over den måde, som Arken valgte at behandle Young Mobs Musikvideo på. Jeg er ikke negativ over, at Arken valgte at give penge og hjælpe Young Mob med at lave musikvideoen. Det var en stor ting af dem. Dog mener jeg, at Arken skulle være gået hele vejen med musikvideoen og have vist den i udstillingen.

Udover at Young Mobs musikvideo ikke blev vist i My Music udstillingen, var Shah glad for, at Arken ville støtte op om dem og hjælpe dem økonomisk med at føre deres drøm ud i livet. For Shah var det en lærerig oplevelse, hvor de fik lov til at opleve, hvordan det er at optage en musikvideo.

²¹⁰ Bilag 9 – interview med Moiez Shah, s. 27

²¹¹ Bilag 2 – interview med museumsinspektør Dorthe Juul Rugaard, s. 8

²¹² Ibid, s. 8

Derudover hjælp Arken også Young Mob med at sprede deres musikvideo på de sociale medier.²¹³ Hvilket har gjort at Young Mobs musikvideo er blevet vist mere end 2.000 gange på YouTube. Shah har også følt, at han med Arkens hjælp har udviklet sig personligt indenfor hans musikudtryk og forståelse for musikverdenen.²¹⁴

8.2.2 Fortidsvisioner og inddragelse af unge

8.2.2.1 Deltagelsesformer

Med afsæt i Henry Jenkins teori om deltagelse, har jeg vist at der findes flere former for deltagelse.²¹⁵ Fortidsvisioner projektet handlede om, at de unge skulle skabe og udvikle ny formidling gennem kreative ideer. Når man se på, hvad de unge formidlede gennem deres deltagelse i Fortidsvisioner, er det meget tydeligt at to af Jenkins deltagelsesformer er en del af projektprocessen.

Den første deltagelsesform man kan se har været en del af deltagelsen og formidlingsudviklingen er collaborative problem-solving. Collaborative problem-solving handler om, at man gennem samarbejde i hold gennemfører opgaver og udvikle ny viden.²¹⁶

Man kan sætte collaborative problem-solving som en af deltagelsesformerne på Fortidsvisioner, fordi eleverne der deltog under hele forløbet var delt op i grupper. Gennem deres gruppearbejde skulle eleverne klare en opgave og udvikle ny viden. Eleverne havde af Odense Bys Museer fået til opgave at lave et formidlingstiltag der ville være tiltalende for andre unge.²¹⁷ Den opgave skulle de gennemføre ved at gennemføre et undervisningsforløb, hvor hver gruppe igennem en designproces skulle fremstille et produkt, der ville formidle den givende case fra Odense Bys Museer.

Collaborative problem-solving handler som tidligere nævnt også om at udvikle ny viden. Eleverne udviklede ny viden på to måder. Den ene måde var gennem undervisningen og de fire faser, som undervisningsforløbet var inddelt i. Hver fase indeholdte modeller, som gav eleverne viden om nye måder man kan arbejde på.²¹⁸ Deltagende skolelærer fra Fortidsvisioner projektet Rikke Grønning påpegede, at hendes elever flere gange efter projektets afslutning har brugt de modeller de lærte

²¹³ Bilag 2 – interview med museumsinspektør Dorthe Juul Rugaard, s. 8

²¹⁴ Bilag 9 – interview med Moiez Shah, s. 27

²¹⁵ Jenkins, H, *Confronting the Challenges of Participatory Culture: Media Education for the 21st Century*, s. 8

²¹⁶ Ibid, s. 8

²¹⁷ ”Fortidsvisioners udfordring”

²¹⁸ ”Fortidsvisioner aktiviteter”

under projektforsøget i andre undervisningssammenhænge,²¹⁹ En anden måde eleverne har udviklet ny viden på er igennem projektets case, Nonnebakken, en vikingborg der har ligget i Odense.²²⁰ Gennem casen opnåede eleverne ny viden om den by de bor i, som de ikke havde kendskab til før.

Den anden deltagelsesform man kan se i Fortidsvisioner processen er expressions, der handler om at producere nye kreative former.²²¹ Man kan sætte expressions som deltagelsesform på Fortidsvisioner, da hele ideen med Fortidsvisioner var at eleverne skulle skabe nye kreative måder hvor på man kunne formidle Nonnebakken til unge. En gruppe kom med ideen om en stor sandkasse, hvor kopier af arkæologiske fund fra udgravningerne ved Nonnebakken var begravet. En slags skattejagt for børn.²²² Vinderprojektet hedder "Viking Walk" og er inspireret af Pokémon Go med en app, der kombinerer leg og et pointsystem med læring. Brugere skal således tilhøre en bestemt vikingeslægt og samle point ved at løse forskellige opgaver. For at deltage i spillet skal man rent fysisk starte ved Nonnebakken og bevæge sig rundt i byen.²²³

Når jeg her til sidst skal reflektere over Fortidsvisioner og de deltagelsesformer, som projektet baserede sig på, er jeg generelt positiv, både overfor de deltagelsesformer jeg kan se i projektet, men også ud fra hvad eleverne har lært og taget med fra projektet. Jeg modsætter mig heller ikke Grønning og Domaillas meninger om, hvad deres elever har lært gennem deltagelsesformerne. Jeg bliver dog nødt til at se kritisk på det, de når påstår, at deres elever har udviklet sig gennem deltagelse i Fortidsvisioner. Kritikken ligger i, at jeg kun har en side af den sag. Det kan godt være, at lærerne mener, at eleverne har lært ny viden og nye kreative måder at producere på, men at eleverne mener det stik modsatte. Det kan jeg ikke vide, da jeg ikke har elevernes syn på Fortidsvisioner projektet. Samtidig kan lærernes påstande også være rigtige nok, men man skal også huske på, at ikke alle lærer på samme måde. Eleverne kan godt have lært nye ting, men hvor stor en procentdel af eleverne drejer det sig egentlig om?

²¹⁹ Bilag 13 - Interview med skolelærer Rikke Grønning, s. 43

²²⁰ "Fortidsvisioner udfordring"

²²¹ Jenkins, H, *Confronting the Challenges of Participatory Culture: Media Education for the 21st Century*, s. 8

²²² Eriksen, J. M., "Vikingeborg: 8. a fra Odense friskole vandt en formidlingspris," *Fyens Stiftstidende* (2017).

Lokaliseret d. 17/4-2018 på: <https://www.fyens.dk/odense/Vikingeborg-8-a-fra-Odense-Friskole-vandt-en-formidlingspris/artikel/3189695>

²²³ Ibid

8.2.2.2 *Udvikle færdigheder og sociale kompetencer*

Jenkins taler i hans deltagelsesteori om, at der er fordele ved deltagelse og bl.a. om at deltagelse kan hjælpe de unge med at udvikle færdigheder, der er værdsat af samfundet. Jenkins mener også at adgang til deltagelseskultur er en slags skjult læringsplan, der vil hjælpe de unge med at få succes i skolen og på arbejdet. Han mener, at man kan argumentere for, at børn og unge erhverver nogle af livets vigtigste nøglefærdigheder og kompetencer alene ved at interagere i deltagelseskultur.²²⁴

Grønning mener, at man ved Fortidsvisioner glemte at lægge vægt på det eleverne lærte og de egenskaber de fik ud over formidling, gennem deltagelsprojektet. Hvilket ellers også er egenskaber der er vigtige for eleverne og deres fremtidige samfundskundskaber.²²⁵

Grønning fremhæver, at hendes elever har fået en vigtig kompetence gennem deltagelsen, som vil hjælpe eleverne med at interagere og samarbejde med andre i deres voksne liv. Hun udtaler også i hendes interview, at Fortidsvisioner har udviklet klassens sociale sammenhold, da de har lært at føle sig som en gruppe, hvor man løfter hinanden i flok. De har desuden gennem samarbejde lært at tage hensyn til hinanden, samt at bruge hinandens kompetencer.²²⁶

Jenkins taler også om at deltagelseskulturens kompetencer har skiftet fokus fra det individuelle udtryk til samfundsinddragelse.²²⁷ De nye kompetencer indenfor deltagelseskulturen involverer sociale færdigheder udviklet gennem samarbejde og netværk. Det er netop disse færdigheder Grønning mener, at hendes elever har fået ved at deltage i Fortidsvisioner.

Jenkins påpeger at deltagelseskulturen i nutidens samfund, hvor samfundet er præget af globalisering og en social online verden, tilegner de unge sig nye kompetencer gennem deres deltagelse i deltagelseskulturen, der giver dem nye færdigheder og muligheder for at kunne være en del af samfundet.²²⁸

Når man læser både Grønning og Domailles interviews kan man se, at Fortidsvisioner har givet deres elever nogle af de nye kompetencer og færdigheder, som Jenkins snakker om. Man kan f.eks. se, at eleverne har udviklet færdigheden collective intelligence. Collective intelligence handler om, at man får evnen til at samle viden og sammenligne noter med andre mod et fælles mål.²²⁹ Eleverne

²²⁴ Jenkins, H, *Confronting the Challenges of Participatory Culture: Media Education for the 21st Century*, s. 3

²²⁵ Bilag 13 - Interview med skolelærer Rikke Grønning, s. 46

²²⁶ Ibid, s. 46

²²⁷ Jenkins, H, *Confronting the Challenges of Participatory Culture: Media Education for the 21st Century*, s. 4

²²⁸ Ibid, s. 4

²²⁹ Ibid, s. 4

har udviklet kompetencen collective intelligence gennem deltagelse i Fortidsvisioner, da de i projektprocessen har indsamlet viden om deres case og viden til udførelse af deres ide, som de i gruppen har snakket om, for at komme frem til gruppens færdige produkt. Eleverne har også fået kompetencen networking, som handler om at man får evnen til at søge, syntetisere og formidle information.²³⁰ Eleverne har desuden som afslutning på projektet skulle lave et produkt, en planche og en fremlæggelse, der skulle give informationer om deres ide.²³¹ Eleverne har gennem hele forløbet skulle formidle informationer om gruppens projektfremskridt gennem logbøger til Odense Bys Museer.²³²

Man kan altså konkludere, at Fortidsvisioner ikke bare var et deltagelsesprojekt, der skulle lære eleverne at formidle til andre unge gennem nogle indlærte designprocesser, men at Fortidsvisioner også har lært eleverne nogle livsvigtige kompetencer.

8.2.2.3 Konkurrence og finale

Jenkins fremhæver også at i deltagelsesprojekter handler det for de deltagende om, at andre tager det de laver seriøst og at de bryder sig om det de laver.²³³ For at få den bedste deltagelse skal man desuden tage sine deltagere alvorligt.

Odense Bys Museer ville gerne vise de unge, at de tog deres færdige produkter alvorligt og at der var en mening med, at de havde brugt flere uger på at fremstille et produkt. Derfor besluttede Odense Bys Museer at Fortidsvisioner var en konkurrence. Baggesen, der var projektleder på Fortidsvisioner havde inden denne beslutning rådført sig med nogle lærerstuderende fra UCL, der havde været ude og lave nogle test for hende. De lærerstuderende gjorde det klart for Baggesen, at eleverne synes, at alt der havde med konkurrencer at gøre var sjovt og derfor valgte man at gøre Fortidsvisioner til en konkurrence.²³⁴

For Domailles elever var det også altafgørende, at Fortidsvisioner var en konkurrence. Hun mente, at konkurrencen i sig selv var den største motivationsfaktor for hendes klasses begejstring for projektet.²³⁵ Grønning kunne også mærke på hendes elever, at de tog det, at Fortidsvisioner var en konkurrence, som en slags prøve. Det at det var en konkurrence, gjorde at de tog sig sammen, for de

²³⁰ Jenkins, H, *Confronting the Challenges of Participatory Culture: Media Education for the 21st Century*, s. 4

²³¹ Bilag 11 - Interview med Johanne Schrøder Baggesen, s. 38

²³² Ibid, s. 37

²³³ Jenkins, H, *Confronting the Challenges of Participatory Culture: Media Education for the 21st Century*, s. 7

²³⁴ Bilag 11 - Interview med Johanne Schrøder Baggesen, s. 35

²³⁵ Bilag 14 - Interview med skolelærer Michelle Domaille, s. 48

vidste at der var et mål med det de lavede, udtalte hun. De havde et produkt, de skulle fremvise og dette produkt skulle de bedømmes på. Det er det samme der sker, når de skal til prøver. Når de ved de får en karakter, gør de lige lidt mere ved tingene, ifølge Grønning's erfaring.²³⁶

Fortidsvisioner blev afsluttet med en stor finale. Domaille så finalen som en stor ting for hendes elever, fordi der ikke blot var tale om en lille ubetydelig finale, men et set-up som på alle måder var meget professionelt anlagt.²³⁷ Grønning kunne også mærke, at hendes elever følte at Odense Bys Museer tog dem alvorligt. Det følte hendes elever specielt, da der ville være et dommerpanel på finaldagen, som Odense Bys Museer havde sammensat.²³⁸ Grønning kunne mærke, at da det gik op for hendes elever, at Fortidsvisioner ville blive afsluttet med finale og hvor der ville være et professionelt dommerpanel, der skulle høre deres ideer, tog hendes elever opgaven seriøst, fordi de unge vidste de blev taget seriøst af Odense Bys Museer og de folk der skulle vurdere dem.²³⁹

Både Grønning og Domaille udtaler, således at konkurrencen var en god ting for deres elever. Jeg er heller ikke uenig i, at en konkurrence kan være en god ting på nogle punkter. Jeg modsætter mig heller ikke Baggesens ide om, at Fortidsvisioner skulle afsluttes med en konkurrence. Jeg tror, at en konkurrence er en sund ting, der kan lære eleverne, at man skal arbejde hårdt for at opnå noget, både nu og senere i livet ude på arbejdsmarkedet, hvor konkurrenceniveauet er højt. Grønning og Domaille udtalte også, at eleverne følte at de blev hørt og taget alvorligt på grund af denne konkurrence. Jeg er dog også af den overbevisning, at en konkurrence ikke altid er en god ide, specielt når man arbejder med en målgruppe, som elever i 7-9. klasse. En målgruppe hvis følelser og hormoner er alle steder på parameteret. Jeg er overbevist om, at en konkurrence kan få eleverne til at føle sig mindreværdige og at det de har lavet ikke er godt nok hvis de taber. Derfor ville jeg også være meget forsigtig med at lave et deltagelsesforløb som en konkurrence, når man arbejder med denne målgruppe, da det kan hurtig både gå den ene eller den anden vej. Ud fra hvad jeg har læst og kunne analysere mig frem til fra interviewene, så har Baggesen haft alle fordele og ulemper oppe og vende, før at hun tog beslutningen. Jeg har tendens til at give Baggesen ret i, at Fortidsvisioner har været bedst tjent med, at blive afsluttet med en konkurrence. Det er den måde eleverne bedst har ville tage opgaven til sig på og taget den seriøs, fordi de har kunne få noget ud af

²³⁶ Bilag 13 - Interview med skolelærer Rikke Grønning, s. 42

²³⁷ Bilag 14 - Interview med skolelærer Michelle Domaille, s. 48

²³⁸ Bilag 13 - Interview med skolelærer Rikke Grønning, s. 45

²³⁹ Ibid, s. 45

det. Ikke bare det, at de kunne vinde noget, men også det, at deres produkt kunne blive til en realitet.

8.2.3 Opsamling

Ud fra dette kapitel, kan man konkludere, at Arken har inddraget de unge i deres deltagelsesprojekt på sådan en måde, at de har opfyldt en håndfuld af Simons deltagelsesprincipper. Arken har for det første opfyldt kravet om, at de deltagende kan bidrage med deres viden. Det er sket gennem Arkens villighed til at høre om de unges musiksmag og lade dem udvælge musikvideor til udstillingen. Arken har også stolet på de unges evner til at komme med brugbare ideer og deres evner til at se, hvad der ville virke og ikke virke i en udstilling. Arken har desuden givet de unge afgrænsninger i udstillingsprocessen, så de unges ideer ikke blev for vilde, men også for at de unge ikke skulle starte på bar bund og gå fuldstændig i stå.

Rugaard taler om, at de unge har været medproducenter på My Music udstillingen, men ud fra Arnsteins *ladder of participation* konkludere jeg, at der ikke har været tale om et partnerskab. Det kan man konkludere, fordi der aldrig har været tale om en lige magt mellem Arken og de unge. Det er i stedet hele tiden Arken, som har haft magten. Ud fra analysen af Rugaards interview, har jeg konkluderet, at My Music projektet har været et placeringsprojekt, da Arken har haft magten, men at de unge har stadig haft muligheden for at være med i planlægningen. De unge har desuden været en udvalgt gruppe, som er et af genkendelsestegnene for placeringsdeltagelsestrinnet.

Simon taler også om, at de deltagende ønsker at se deres arbejde blive behandlet på en ordentlig måde. De unge følte at deres ideer blev hørt, men de kunne ikke rigtig se at deres arbejde var blevet behandlet på en ordentlig måde, fordi deres udvalgte musikvideoer ikke kom med i udstillingen. Ud fra min mening er, der her sket et fejl i kommunikationen. Det tyder meget på, at Arken ikke har gjort det klart for de unge, at selvom de ønskede, at få musikvideoerne med, så var det ikke sikkert, at det kunne lade sig gøre. Hvis Arken havde gjort det klart for de unge, tror jeg ikke, at de unge havde følt, at de ikke blev taget alvorligt.

Et krav til deltagelsesprojekter er, at deltagerne ikke involvere sig på samme niveau. Dette krav blev også opfyldt i My Music projektet. En håndfuld af de unge stillede op til videointerviews, hvor de snakkede om en udvalgt musikvideo eller som Moradi, der lavede et interview til politikken. Personlig udvikling for deltagerne er også et af kravene for et godt deltagelsesprojekt. Hvilket bl.a. skete, da Arken hjalp en musikgruppe af unge der deltog i projektet med at få opfyldt en af deres personlige drømme. Arken hjalp dem med at udvikle sig som musikere, ved at støtte dem

økonomisk, så de kunne så få lavet en musikvideo. Igen kan man dog konkludere, at der er sket noget med kommunikationen, som kunne have været undgået. Den manglede kommunikation gjorde, at de unge troede, at deres musikvideo skulle vises i udstillingen, hvilket den ikke blev. Jeg er af den mening, at Arken skulle have været mere tydelig overfor de unge i forhold til, hvad denne musikvideo skulle bruges til. Jeg konkludere, derfor at jeg synes, det var en forkert beslutning af Arken ikke at vise de unges musikvideo i udstillingen.

Ved Fortidsvisioner blev de unge inddraget gennem flere af Jenkins former for deltagelse. Man kan således sætte deltagelsesformen *Collaborative problem-solving* på Fortidsvisioner, da eleverne igennem gruppearbejde gennemførte en opgave de havde fået stillet og igennem gennemførelsen af denne opgave fik eleverne udviklet ny viden omkring designprocesser og Odense bys historie. Samtidig kan man også sætte deltagelsesformen *expressions* på Fortidsvisioner, fordi eleverne skabte nye kreative måder at formidle på.

Jenkins antager, at deltagelse kan hjælpe de unge med at udvikle færdigheder, der er værdsat af samfundet, hvilket er et krav Fortidsvisioner også opfyldte. Jenkins mener, at man kan få kompetencer indenfor deltagelseskulturen, der involverer sociale færdigheder og som er udviklet gennem samarbejde og netværk. Disse færdigheder har Grønnings elever fået ved at deltage i Fortidsvisioner, fordi de har lært at føle sig som en klasse og en gruppe der løfter hinanden i flok. De har desuden også lært at samarbejde og tage hensyn til hinanden, samt at bruge hinandens kompetencer.

Eleverne har også udviklet kompetencen *collective intelligence*, fordi de i projektprocessen har indsamlet viden om deres case og viden til udførelse af deres ide, som de har i gruppen har snakket om, for at komme frem til gruppens færdige produkt. Den sidste kompetence eleverne har tillært sig er kompetencen *networking*, der igennem Fortidsvisioner har lært dem at formidle informationer.

Udover at eleverne har fået tillært sig nogle nye kompetencer gennem projektet, har det også opfyldt det vigtigste krav til deltagelse, nemlig at man stoler på sine deltageres evner til selv at skabe. Dette krav opfyldte Odense Bys Museer ved at lave Fortidsvisioner til en konkurrence, der blev afsluttet med en finale, hvor man havde sammensat et dommerpanel der skulle bedømme elevernes arbejde. Som der også er påpeget i afsnittet, så er jeg af den overbevisning, at Fortidsvisioner har været bedst tjent med, at undervisningsforløbet blev afsluttet som det gjorde. Konkurrencen fik nemlig eleverne til at føle, at de blev taget seriøst af Odense Bys Museer og at der var en større mening med at de deltog i projektet.

8.3 RELATIONER, EFTERVIRKNINGER OG ERFARINGER

I dette kapitel vil der blive analyseret på hvilke relationer, eftervirkninger og erfaringer casene har givet for Arken og Odense Bys Museer. Har de to cases kun været en succes eller har der været nogen udfordringer undervejs?

8.3.1 En succes set fra alle vinkler?

Har My Music udstillingen og Fortidsvisioner været en succes? Ifølge udsagnene fra interviewene med Rugaard på Arken og Baggesen på Fortidsvisioner, mener de begge to, at deres projekter har været en succes. Men er det hele sandheden? Det ene er hvad de faglige professionelle, der har arbejdet med og stået for projekterne mener, noget andet er hvad de besøgende og anmeldelserne siger. Er der nogen modrettede udsagn om deltagelsesprojekternes succes?

Det første man kan kigge på er anmeldelserne af projekterne, deres forskelle og deres medieopmærksomhed. Det har også noget at gøre med projekternes størrelse og museernes egen reklame og proklamation for deres projekter, samt museernes popularitet.

Arken er et af Danmarks største kunstmuseer, der laver store og fremtrædende udstillinger med kendte nationale og internationale moderne kunstnere. Hver gang de åbner en ny udstilling, gør Arken meget ud af, at reklamere for deres nye udstilling. Kunstmuseets fremtrædende position inden for museumsverden gør at Arken altid udforsker og fornyer sig selv. Dette fanger folks opmærksomhed og interesse, både den almindelige befolkning og den omkringliggende museumsverden, men også anmelderne fra aviser, magasiner og anmeldelseshjemmesider.

My Music er ikke nogen undtagelse for Arkens medieopmærksomhed. Denne udstilling har lige som de tidligere udstillinger på Arken fået besøg af anmeldere fra de største aviser og magasiner. Som sagt tidligere mener Arkens faglige museumspersonale, at My Music har været en succes, men hvordan har anmelderne anmeldt udstillingen. Har udstillingen også været en succes fra deres synspunkt af eller går de imod Arkens egen begejstring for udstillingen?

Politikken er ikke enig i at My Music udstillingen var en succes. *Politikkens* anmeldelse går således direkte ind og modsiger My Musics succes. *Politikkens* anmelder kalder udstillingen for tonedøv og siger, at tonedøvheden i udstillingen handler om det repræsentationspolitiske og ikke kun om dårlig

teknik og flade kliché-poppede værker.²⁴⁰ Arken ville med udstillingen fortælle, at kunst findes i alt det vi fortager os i hverdagen. Desuden ville Arken gerne vise at musik også er kunst og at musik og billedkunst hører sammen og kan krydse hinanden.²⁴¹ Politikken mener ikke, at My Music udstillingen lykkes med denne krydsning. I anmeldelsen fremgår det, at anmelderen mener, 'My Music' generelt fremstår kunsthøjst uforandret i undersøgelsen af, hvad det såkaldte krydsfelt mellem popmusik og billedkunst kan tilbyde.²⁴²

Jyllands-Posten er til gengæld helt vilde med udstillingen og giver Arken ret i deres vision for udstillingen, om at man skal kunne se flere aspekter af musikkunstens verden. I *Jyllands-Postens* anmeldelse blev der skrevet, "som det kan ses, kommer Arken virkelig vidt omkring med denne udstilling fra det ironiske og det samfundskritiske over det melankolske og æstetiske til det humoristiske. *Præcis ligesom tidens musik. Og kunst*".²⁴³ Ud fra de to udvalgte anmeldelser kan man se, at aviserne er uenig i, hvad de skal mene om My Music udstillingen. Den ene avis er på bølgelængde med Arken og mener, at udstillingen var en succes, mens den anden mener, at den ikke er kommet med noget nyt i undersøgelsen af krydsfeltet mellem musik og billedkunst.

Udover anmeldelsernes kloge ord og meninger, har de museumsbesøgene også en holdning og mening om My Music. De kommentarer jeg har kunne finde fra de museumsbesøgene på udstillingen har generelt været positive. En skriver på Facebook, at han er stolt af udstillingen og de unge som med skabere. En anden har på Facebook skrevet, at Arkens udstillinger, samt My Music er for alle sanser. Mens en tredje varmt kan anbefale at se udstillingen og en fjerde synes, at My Music spænder vidt aldersmæssigt.²⁴⁴ Jeg synes, at det er meget svært at komme med en endelig konklusion på de museumsbesøgenes mening om My Music, da der næsten ikke har været nogen kommentarer at finde om udstillingen og af de få var ingen af dem negative. Jeg har fundet frem til, at de museumsbesøgene synes, at MY Music var en fed udstilling.

²⁴⁰ Kryger, M. "1 hjerte: Arken har lavet en fuldkommen tonedøv udstilling." Anmeldelse af Arken: My Music udstilling, *Politikken*, 13. oktober 2017. <https://politiken.dk/kultur/kunst/art6158769/Arken-har-lavet-en-fuldkommen-toned%C3%B8v-udstilling>, s. 3

²⁴¹ Bilag 2 - Interview med museumsinspektør Dorthe Juul Rugaard, s. 4-5

²⁴² Kryger, M. "1 hjerte: Arken har lavet en fuldkommen tonedøv udstilling.", s. 3

²⁴³ Jørgensen, T. "Arkens popartudstilling bred og mangfoldig". Anmeldelse af Arken: My Music udstilling. *Jyllands-Posten*, 7. oktober 2017. <https://jyllands-posten.dk/protected/premium/kultur/anmeldelser/billedkunst/ECE9930912/arkens-popartudstilling-er-bred-og-mangfoldig>, s. 4

²⁴⁴ Bilag 15 - kommentarer fra Arkens hjemmeside fra museumsbesøgene om My Music udstillingen, s. 53

Der kan desværre ikke konkluderes på om medieanmelderne er enige eller uenige i Odense Bys Museers udsagn om at Fortidsvisioner var en succes. Fortidsvisioner var ikke rigtig mediedækket, men er som sagt tidligere en del af Historier om Danmark kampagnen. Anledningen for kampagnen var lanceringen af DR's tv-serie "Historien om Danmark".²⁴⁵ En tv-serie der har fået meget opmærksomhed og derfor synes jeg, at det er mærkeligt, at Fortidsvisioner ikke er blevet mere mediedækket. Jeg ved godt, at Fortidsvisioner er et undervisningsprojekt, men undervisningsprojektet blev afsluttet med en finale, som kun en avis har dækket. Derover blev elevernes produkter også vist på en udstilling på Møntergården. Jeg har dog ikke kunne finde nogle kommentarer fra museumsbrugerne, om at de har set den og det eneste jeg har kunne finde, som har gjort folk opmærksom på, at elevernes produkter blev udstillet på Møntergården, var på Møntergårdens egen Facebookside.²⁴⁶ I forhold til at Fortidsvisioner har været en del af så stor en landsdækkende kampagne, så er det forbavsende lidt, jeg har kunne finde om projektet Fortidsvisioners egen hjemmeside. Jeg har dog fundet en lille smule om Fortidsvisioner på Historier om Danmarks hjemmeside²⁴⁷, samt Odense Bys Museers egen hjemmeside²⁴⁸ og Odense Bys Museer og Møntergårdens Facebooksider²⁴⁹. Dette afholder mig dog ikke fra at man kan se på, om Fortidsvisioner har været en succes ud fra andre kriterier end medie opmærksomhed. De kriterier kan man læse om i de næste to afsnit.

8.3.2 Erfaringer på godt og ondt

Både for Arken og Odense Bys Museer har deres projekter overordnet været en succes, mener alle de interviewede partnere og samtidig ønsker begge at lave et lignende projekt igen. Men verden er ikke perfekt anlagt og for begge cases var der således ting, der ikke var i orden.

Jeg har allerede i afsnittene medproducenter?, formidlingsvideoer og interview med politikken og professionel musikvideo kommet ind på, hvilken problemer Arken har haft under My Music projektet. På grund af de allerede nævnte problemer ved My Music projektet, vil jeg ikke fokusere

²⁴⁵ "Historier om Danmark 2017," lokaliseret d. 22/2-2018 på: <https://slks.dk/museer/museumsvirksomhed/historier-om-danmark-2017/>

²⁴⁶ Bilag 16 - Facebook opslag fra Odense Bys Museer Og Møntergården, s. 54-59

²⁴⁷ "Historier om Danmark 2017," lokaliseret d. 22/2-2018 på: <https://slks.dk/museer/museumsvirksomhed/historier-om-danmark-2017/>

²⁴⁸ "Fortiden møder fremtiden", lokaliseret d. 23/8-2018 på: <https://museum.odense.dk/nyheder/2017/fortidsvisioner>

²⁴⁹ Bilag 16 - Facebook opslag fra Odense Bys Museer Og Møntergården, s. 54-59

på Arken i dette afsnit. Da jeg har ikke været inde og kigge på de problemer, som undervisningsforløbet Fortidsvisioner har haft, vil jeg i stedet gøre det.

Fra Fortidsvisioner projektet var der tre punkter, der ikke blev lagt skjult på, som ikke fungerede optimalt. For det første blev der i formidlingskonceptet lagt op til, at Fortidsvisioner var et tværfagligt undervisningsforløb i fagene dansk, historie, samfundsfag og kristendom.²⁵⁰ Begge interviewede skolelærere, der har deltaget i Fortidsvisioner mener dog, at der ikke var meget fagfagligt i projektet. Grønning der var dansklærer kunne ikke finde en danskfaglig vinkel i projektet. Hun mente, at bare fordi eleverne skulle læse nogle tekster på dansk, er det ikke ensbetydende med, at man kan kalde det for en danskfaglig vinkel på projektet.²⁵¹ Grønning ville i stedet gerne have haft, at der havde været nogle billeder, som eleverne kunne have analyseret, da der så havde været mere grundlag for, at Fortidsvisioner havde haft en danskfaglig vinkel.²⁵² Grønning kunne hellere ikke komme på elementer i undervisningsforløbet og undervisningsmaterialet der kunne argumentere for, at Fortidsvisioner havde en samfundsfagsfaglige vinkel.²⁵³ For lærerne lå problemet med den tværfaglige vinkel i, at de ikke kunne finde elementer i projektforsløbet der kunne argumentere for, at der var andre fag vinkler end historie repræsenterede i projektet. Grønning kom således også med den hentydning til Odense Bys Museer, om at hvis de vil lave Fortidsvisioner igen, skal man sige at projektet har en historisk fagvinkel og ikke andet, men hvis de vil holde fast i den tværfaglig vinkel, så skal man have dansk og samfundsfag med i undervisningsmaterialet.²⁵⁴

Tiden og de tidspunkter hvor projektet lå planlagt var et andet problem med Fortidsvisioner. Odense Bys Museer havde 'glemt' at reklamere for sig selv i god tid inden årsplanerne var udarbejdet. Hvilket vil sige at projektet lå lige i starten af skoleåret, hvor der allerede var planlagt en masse ting på skolerne, f.eks. var H. C. Andersen festivalen lige afsluttet, da Fortidsvisioner gik i gang²⁵⁵. Hvilket Grønning mente, at det skræmte mange lærere fra at deltage i Fortidsvisioner, fordi de havde brug for et frirum i et meget stramt skema. Grønning mente også, at det har været en faktor for udskolingen, at de har en meget stram læringsplan, hvor der ikke er plads til meget andet end at fokusere på læringsplanerne, og det har derfor gjort, at lærerne ikke føler, at de har tid til at

²⁵⁰ "Fortiden møder fremtiden".

²⁵¹ Bilag 13 – Interview med skolelærer Rikke Grønning, s. 44

²⁵² Ibid, s. 44

²⁵³ Ibid, s. 47

²⁵⁴ Ibid, s. 47

²⁵⁵ Ibid, s. 46

deltage i sådanne projekter. Grønning påpegede således, at Odense Bys Museer skal rådføre sig med lærerne og skolerne omkring, hvornår der er bedst plads i kalenderen til at kunne deltage i projekter udenfor skolen.²⁵⁶

Den planlagte tid, der var sat af til projektet blev hellere ikke overholdt. Odense Bys Museer havde sat nogle uger af til projektet, men fordi Kick-off dagen blev udskudt i starten af projektet og fordi at der ikke blev rykket ved finaledagens dato, blev hele forløbet forkortet.²⁵⁷ Forkortelsen af projektet gjorde, at Grønning ikke følte, at hun kunne sætte hendes eget aftryk på undervisningen og undervisningsmaterialet. Hun ville gerne have læst nogle dansktekster med hendes elever, men på grund af tidspres nåede hun det ikke. Hun nåede kun at vise hendes elever et afsnit af historien om Danmark, som hun selv havde stået for og derudover nåede hun kun at undervise i det undervisningsmateriale, som hørte med til projektet.²⁵⁸

Udover den manglede fagfaglig indgangsvinkel og at man skal tænke over planlægningen af undervisningsforløbets placering og længde, så var der også problemer med at udførelsen af undervisningsmaterialet. Baggesen udtalte i hendes interview, at der havde været problemer med, at nogle af eleverne ikke kunne forstå undervisningsmaterialet.²⁵⁹ Baggesen udtalte, at der var nogen af eleverne, som stod lidt af og som følte, at det var et enormt fortærende projekt de havde gang i. Baggesen mente, at problemet lå i, at eleverne aldrig havde prøvet at designe på den måde før og ikke kendte følelsen af frustration, når man designer. Baggesen var desuden af den overbevisning, at de unge ikke var klædt godt nok på til opgaven, hvilket gjorde, at de stod rimelig hurtigt af.²⁶⁰ Hvilket også blev også bekræftet af en af de interviewede lærer. For Domaille var der ting i undervisningsmaterialet, som gjorde, at hendes elever flere gange var ved at give op. Domaille fremhævede, at der var flere aktiviteter som næsten var umulige at gennemføre, fordi de var tidskrævende og ressourcerne manglede til at kunne gennemføre dem.²⁶¹ Domaille nævnte også at den afsluttende designfase var vanskelig, fordi eleverne havde svært ved at skabe den prototype, de gerne ville, da de stod uden de rigtige hjælpemidler og faciliteter.²⁶² Domaille kom med den udtalelse i hendes interview, at *forløbet rummede så meget godt, og derfor var det en flad*

²⁵⁶ Bilag 13 – Interview med skolelærer Rikke Grønning, s. 46

²⁵⁷ Ibid, s. 43-44

²⁵⁸ Ibid, s. 43-44

²⁵⁹ Bilag 11 – interview med Johanne Schrøder Baggesen, s. 36

²⁶⁰ Ibid, s. 36

²⁶¹ Bilag 14 – interview med skolelærer Michelle Domaille, s. 50

²⁶² Ibid, s. 50

*fornemmelse, da eleverne sad og formede en utilfredsstillende klump ler i klasseværelset med henblik på, at den skulle fremvises til finalen på Nonnebakken.*²⁶³

Man kan altså konkludere, at selvom Fortidsvisioner er blevet set som en succes ud fra Baggesens synspunkt og det at både Grønning og Domaille gerne vil deltage i et lignende projekt igen, så er der stadig nogle ting der skal laves om. Jeg vil gøre opmærksom på planlægningen og tidspresset, som lærerne har følt, samt den manglende tværfaglige vinkel, som noget der skal kigges på. Man kan ikke have et undervisningsforløb, der reklameres som tværfaglig, hvis det ikke er det. Sidst men ikke mindst, så skal der kigges på undervisningsmaterialet. Man skal sætte lærerne bedre ind i undervisningsmaterialet og give skolerne bedre muligheder for at eleverne kan lave de bedste produkter.

8.3.3 Samarbejde forstærker relationer

Både My Music og Fortidsvisioner er produkter af engageret samarbejde med andre kulturinstitutioner, fritidstilbudssteder og uddannelsessteder.

For Arken har samarbejdet betydet, at de har skabt et hul igennem til ungenetværket i Ishøj og har nu flere ambassadører, der vil kunne hjælpe med at rekruttere unge til andre arrangementer. Samarbejdet med Ishøj Ungdomsskole er desuden også blevet endnu stærkere²⁶⁴ og den feedback Arken har fået fra ungdomsskolens ledelse, har kun været positiv. Ledelsen har tydeligt kunne se, hører og mærke på unge der har deltaget i My Music projektet, at det har betydet rigtig meget for dem og deres liv, at de har fået lov til at være med til at lave en udstilling.²⁶⁵ Samarbejdet med de unge har også skabt så stærke relationer mellem Arkens medarbejder og de unge, at flere af de unge efter projektets afslutning er blevet ansat på museet.²⁶⁶ Samarbejdet har også gjort de unge til forsidemodeller, da det er dem som har reklameret for pop-up udstillingen, ved at være modellerne i Rødovre Centrums reklamefilm. Dette har bl.a. betydet, at en af de unge er blevet sendt videre til et modelbureau. Samarbejdet har også givet de unge øgede fremtidsmuligheder og mulige jobs.²⁶⁷ Det har været sådan en succes fra de unges side af, at det har betydet, at de unge gerne opfordre andre unge til at deltage i lignende projekter, hvis de bliver spurgt.²⁶⁸

²⁶³ Bilag 14 – interview med skolelærer Michelle Domaille, s. 50

²⁶⁴ Bilag 4 – interview med Sofie Sun, s. 14

²⁶⁵ Bilag 2 – interview med museumsinspektør Dorthe Juul Rugaard, s. 8-9

²⁶⁶ Ibid, s. 8

²⁶⁷ Ibid, s. 7

²⁶⁸ Bilag 8 – interview med Millishia Moradi, s. 26; Bilag 9 – interview med Moiez Shah, s. 29

I My Music projektet blev der som tidligere nævnt samarbejdet med Rødovre centrum. Hvilket har åbnet op for en hel ny type museums- og kommercialformidling. Et samarbejde hvor et museum samarbejder med shopping centre. Rugaard mente, at det var første gang, at denne type samarbejde har fundet sted inden for den danske museumsverden.²⁶⁹ Samarbejdet med Arken har betydet, at Rødovre Centrum har fået sat en anden kvalitet på deres events end før, da Arken som et moderne kunstmuseum arbejder med kvaliteten på udstillinger på en anden måde end Rødovre Centrum som shoppecentre gør. Museerne i dag er blevet en del af oplevelsesmarkedet og dette betyder, at museerne skal kæmpe på lige fod med de andre oplevelsesauktioner om de besøgende. Dette har også betydet, at museerne skal tænke på andre måder at få fat i brugerne på. Samarbejdet med Rødovre Centrum har gjort, at Arken af Rødovre Centrum har lært nogle kommercielle måder, hvor på de kan trække brugerne ind på.²⁷⁰ Både Arken og Rødovre Centrum ønskede også, at samarbejdet skulle give kunderne og brugerne en anderledes oplevelse, når de besøgte centret.²⁷¹ Samarbejdet skulle udfordre kundernes og brugernes holdninger og smag for hvad kunst er. Arken og Rødovre Centrum ønskede desuden at få kunderne til at stoppe op for at undres eller blive inspireret. Dette fælles mål med samarbejdet er lykket. Rødovre Centrums kunder var vilde med udstillingen.²⁷² Charlotte Andersen, marketingschef for Rødovre Centrum påpegede, at der var mange kunder som stod og læste om kunsten eller satte sig og lyttede til musikken. Samtidig skyder Rugaard det til, at 1.2 mio. har set pop-up udstillingen.²⁷³ For Arken handlede pop-up udstillingen om, at give folk en chance for at se My Music udstillingen uden, at det var nødvendigt for dem tage ind på selve Arken.

For Fortidsvisioner projektet har samarbejdet med flere samarbejdspartnere betydet at Odense Bys Museer har forstærket deres netværk både lokalt og nationalt. Det er ikke kun det geografiske, der har præget samarbejdspartnerne. Odense Bys Museer havde igennem projektudviklingen samarbejdet med forskellige typer museer. Samtidig var samarbejdet med de forskellige museer en mulighed for at lære af museer, der allerede havde arbejdet med deltagelse. Heerup Museum fra Rødovre havde f.eks. samarbejdet med flere skoler omkring inddragelse og byrumsformidling, og havde dermed den erfaring som Odense Bys Museer søgte. Derfor var Heerup Museum også en af

²⁶⁹ Bilag 2 – interview med museumsinspektør Dorthe Juul Rugaard, s. 5

²⁷⁰ Bilag 6 – interview med Charlotte Andersen, s. 17

²⁷¹ Ibid, s. 17

²⁷² Ibid, s. 18

²⁷³ Bilag 2 – interview med museumsinspektør Dorthe Juul Rugaard, s. 10

sparringspartnerne på Fortidsvisioner projektet.²⁷⁴ Odense Bys Museer holdt også en workshop for alle museer i Odense, for at kunne forstærke forholdet mellem de lokale museer. Workshopen gjorde, at Jernbanemuseet bl.a. ønskede at være en del af Fortidsvisioner projektet.²⁷⁵

Der ud over blev relationerne også forstærket mellem de lokale skoler, uddannelsessteder og Odense Bys Museer. Fortidsvisioner er som nævnt et undervisningsforløb og derfor tænkte Odense Bys Museer, at de gerne ville have nogle lærerstuderende med ind over udformningen af undervisningsmaterialet.²⁷⁶ De var derfor med til at udvikle nogle koncepter til hvordan man kunne formilde på nye måder. De er friere i deres tankegang i at tænke nyt, fordi de endnu ikke har oplevet skolernes hverdag og ud over dette lærte Baggesen også af de lærerstuderende, hvordan man designer undervisningsforløb.²⁷⁷ Relationerne mellem de lærerstuderende og Odense Bys Museer betød således, at Odense Bys Museer også fik skabt kontakt til fremtidens nye skole samarbejdspartnere.

Odense Bys Museer fik også forstærket relationerne med de lokale skoler i Odense. Dette foregik ikke kun mellem de deltagende skoler, der deltog i projektet, men også med to lokale skoler der tilbød, at to af deres klasser kunne være testpersoner for undervisningsforløbet.²⁷⁸ Dette betød, at Odense Bys Museer kunne få testet deres forskellige undervisningsdele inden lanceringen og få at vide, hvad der virkede og ikke virkede, inden de fik søsat deres endelige resultat.²⁷⁹ Relationen blev også forstærket, fordi de to testlærere og deres elever fik en fornemmelse af, at deres meninger har betydning for en statsanerkendt kulturinstitution. Odense Bys Museer har altså fået forstærket deres relationer på mange områder i projektforløbet, både gennem vejledning, udformning og tiltro.

Jeg er af den opfattelse, at for at få det bedste deltagelsesprojekt, så skal man udvikle deltagelsesprojektet i samarbejde med samarbejdspartner. Derfor er jeg også positiv indstillet overfor det samarbejde både Odense Bys Museer og Arken har kørt under deres projektforløb. Jeg er specielt overbevist om, at når man gerne vil have flere unge til at besøge museerne, så er deltagelse, ikke bare i udstillingerne, men også i form af deltagelsesprojekter vejen frem. Som jeg også har nævnt i afsnittet ”hvad sætter barrierer for de unges museumsbesøg?”, så er et af

²⁷⁴ Bilag 11 – interview med Johanne Schrøder Baggesen, s. 34

²⁷⁵ Ibid, s. 34

²⁷⁶ Ibid, s. 34-35

²⁷⁷ Ibid, s. 35

²⁷⁸ Ibid, s. 35

²⁷⁹ Ibid, s. 35

resultaterne fra Kulturstyrelsens rapport om unges museumsbrug, at de unge ønsker mere deltagelse i formidlingen.²⁸⁰ Deltagelsesprojekter kan være med til at ændre den unges syns på museer. Samtidig kan samarbejdet i deltagelsesprojekter også få den unge til at føle sig vigtig og at den unge har noget unik viden, som museerne kan bruge. Samarbejdet åbner også for et hul igennem til ungenetværket og man kan få unge ambassadører, der vil kunne hjælpe med at rekruttere andre unge til flere arrangementer.

Samarbejde i deltagelsesprojekter har også en positiv effekt på erfaringer. Jeg er overbevist om, at hvis man gerne vil overvinde problemet med for få unge på museerne på langsiget, så skal man dele erfaringer museerne imellem. Derfor er jeg også glad for, at Odense Bys Museer samarbejdede med Heerup Museum, som før havde lavet lignede ung-til-ung formidlingsprojekter. Jeg er også af den holdning, at Odense Bys Museer nu sidder med noget unikt viden, som de har fået gennem Fortidsvisioner og som kan hjælpe andre museer med udformningen af deres deltagelsesprojekter.

Samtidig så skaber deltagelsesprojekter for unge, som My Music og Fortidsvisioner ikke kun tætte relationer til de unge deltagere, men også et tæt sammenhold med lokalsamfundet, som uddannelsessteder og skoler. Odense Bys Museer har også allerede gennem Fortidsvisioner skabt relationer til nye kommende lærer. Jeg har tidligere nævnt, at skoleturene spiller en vigtig faktor i, om de unge kommer på museer eller ej.²⁸¹ Samarbejdet med fremtidige lærer allerede under uddannelsen, kan være med til at forbygge nogle af de problemer, der kan opstå under et skolebesøg på museet. Ved at man taler og samarbejder lærerstuderende og museumsarbejdere imellem og udarbejder fælles forløb, kan man således undgå nogle af ting, der gør at de unge fravælger museumsbesøgene på grund af dårlige erfaringer fra skole besøg.

8.3.4 Opsamling

I dette kapitel er der blevet oplyst, at My Music har fået blandet anmeldelser fra de store aviser. Arken mener selv, at deres udstilling har været en succes, mens *Politikken* ikke er enig i den udtalelse og mener, at My Music ikke er kommet med noget ny viden. *Jyllands-Posten* er til gengæld begejstret for My Music og mener, at Arken har skabt en udstilling der kommer vidt omkring ligesom nutidens musik. Der er altså delte meninger om My Music, der både modsiger og enstemmigt giver ret i Arkens udsagn. Udover aviserne, så er de museumsbesøgene også vilde med udstillingen. Det er dog lidt svært, at kunne komme med en endelig konklusion på de

²⁸⁰ Kulturstyrelsen, *Unge museumsbrug*, s. 13

²⁸¹ Ibid, s. 16

museumsbesøgenes holdning til udstillingen, da jeg ikke har kunne finde ret mange kommentar fra de museumsbesøgene.

Jeg har også fået konkluderet, at selvom Fortidsvisioner har været en del af en stor landsdækkende kampagne, så kan jeg hverken be- eller afkræfte Fortidsvisioners succes ud fra medierne og de museumsbesøgene. Det har været svært, fordi der generelt ikke findes mange informationer om Fortidsvisioner.

Ud fra afsnittet ”erfaringer på godt og ondt” kan man konkludere, at Fortidsvisioner har tre større kritiske punkter, der skal arbejdes med, hvis Odense Bys Museer skal lave et nyt Fortidsvisioners undervisningsforløb. Odense Bys Museer skal arbejde med det tværfaglige. Enten skal de fjerne nogle af fagene eller også skal der gøres mere opmærksom på, hvor de forskellige fag spiller ind i undervisningsforløbet, samt måske få lavet noget undervisningsmateriale, som hører til hvert fag. Derudover skal Odense Bys Museer arbejde med planlægningen af, hvornår forløbet skal foregå og komme ud med undervisningstilbuddet til skolerne i god tid. Jeg synes, derfor at Odense Bys Museer i fremtiden skal søge vejledning hos lærerne om, hvornår det passer bedst, at projektet ligge i forhold til skoleåret.

Til sidst så har både My Music og Fortidsvisioner skabt stærke relationer mellem museerne og deres samarbejdspartner. Arken åbnede op til unge netværket i Ishøj, samt skabt et samarbejde med Rødovre Centrum, der kan hjælpe Arken med de kommercielle sider af museumsverden. Dette samarbejde har samtidig åbnet op for nye måde at formidle på mellem kulturinstitutioner og handelscentre. Desuden har Odense Bys Museer skabt et netværk til fremtidens lærer, der kan medvirke til, at man kan hjælpe hinanden med at forbygge nogle af de problemer der kan opstå under et skolemuseumsbesøg. Til sidst er jeg af den mening, at hvis man gerne vil overvinde problemet med for få de unge på museerne på langsig, så skal museerne dele deres erfaringer med de andre museer. Hvilket Odense Bys Museer netop har åbnet op for gennem samarbejdet med Heerup Museum.

9 KONKLUSION

Jeg kan ud fra mine undersøgelser af problemfeltet unge og museer, samt analysen af problemformuleringen konkludere, at der ligger meget mere til grunde for unge problemet på museerne end hvad jeg oprindeligt havde regnet med. Det handler ikke kun om, at museerne har

enkelte problemfelter, som gør at de unge ikke kommer på museerne. Det handler lige så meget om, at de unge selv har nogle faktorer i deres liv, der påvirker deres valg og fravalg af museer. For de unge handler deres museumsbesøg om udstillingerne, læringen og det sociale. Barriererne for de unge, som museerne har sat, ligger i, at de unge ikke ønsker traditionel formidling, hvor de ikke bliver inddraget. De ønsker i stedet en mere målrettet markedsføring rettet mod dem som målgruppe, læringsformer de forstår og formidlingsstrategier, der er tilpasset dem. De unge ønsker bare at blive hørt på museerne.

Noget af min problemformulering lød, ”hvordan samarbejde med unge gennem deltagelsesprojekter kan være med til at udvikle og forbedre museernes ungeområder?”. Jeg har i specialet givet eksempler på, hvad museerne kan gøre for de unge. De kan give de unge livslang læring, dannelse og hjælpe de unge med at blive medborger i samfundet. Det er dog ikke kun museerne, der kan hjælpe de unge, men også omvendt. De unge kan udvikle og forbedre museernes ungeområde på mange måder, hvilket både Fortidsvisioner og My Music projekterne er eksempler på.

Formidling til unge er et svært område at skulle arbejde med. Som Baggesen udtaler i hende interview, så har museumsarbejderne, der sidder på museerne og er dybt optaget af deres fagområde, svært ved at vide, hvad der foregår i de unges hoveder.²⁸² Derfor vil jeg konkludere, at Fortidsvisioner er et godt eksempel på et ungt deltagelsesprojekt, som har været med til åbne øjnene for måder, hvor på de unge selv kan hjælpe med at forbedre unge formidlingen. Hvem er bedre til at vide, hvad de unge ønsker af museerne end de unge selv. Hvis man som museum har svært ved at udvikle ens unge formidling, så spørg de unge eller få de unge til selv at hjælpe med at udvikle denne formidlingsform, hvilket Odense Bys Museer har gjort med Fortidsvisioner. Skal man som Arken lave en udstilling, der skal være tiltalende for de unge, så inddrage de unge og deres viden. My Music handlede også om moderne musik, hvilket tiltalte mange unge. Det var således et klogt træk fra Arkens side at lave et deltagelsesprojekt for de unge, hvor de både kunne hjælpe med at lave udstillingen og samles om deres interesse for musik. Hvilket fra museets side har krævet en viden om de unges musiksmag og trends. Denne viden har dog givet pote for museet, da det som tidligere nævnt både har tiltrukket flere unge, men også motiveret de deltagende unge til at formidle om museumsprojektet til andre unge.

Som jeg lige har gjort opmærksom på, så er deltagelsesprojekter til unge gode, fordi de unge deltagere får lov til at udvikle eller forbedre formidlingen, allerede eksisterende udstillinger på

²⁸² Bilag 11 – interview med Johanne Schrøder Baggesen, s. 36

museerne og give museet er pift alt efter hvilke elementer, de ønsker museerne skal besidde. Derudover kan man konkludere at deltagelsesprojekterne kan hjælpe museerne med deres unge problemer, således at deltagerprojekterne også kan give de unge en anden tilfredsstillelse udover at være blevet hørt og desuden hjælpe museerne med deres formidling og udstilling. Jenkins har som sagt i teoriafsnittet givet hans mening om, hvilken kompetencer de unge udvikler gennem deltagelse. Ud fra analysen kan man konkludere, at de unge der deltog i Fortidsvisioner har udviklet flere af de kompetencer, Jenkins taler om.

Deltagelsesprojekter er altså også vigtige for de unge på andre måde, end at de kan bidrage med viden til museerne. Deltagelsesprojekterne udvikler også de unge, som personer. Gennem mine interviews er der blevet påpeget, at det har givet de unge rigtig meget at være med i projekterne. Deltagelsesprojekterne har gjort, at de unge har følt, at de er blevet set, hørt og taget alvorligt. Som mine to interviewede unge har påpeget, så har de udviklet sig personligt under projektførsløbet. Moradi udtalte, at hun har fået mere selvværd og selvtillid, ved at have været med i My Music projektet, fordi hun følte, at hun har været med til at gøre en forskel for de unge i Ishøj og deres stemmer.²⁸³

Jeg vil dog også konkludere, at selvom jeg er overordnet er tilfreds med de to udvalgte deltagelsesprojekter og den måde de unge er blevet inddraget i projekterne, som jeg har analyseret mig frem til i dette speciale, så er de ikke perfekte. De har stadig mangler og fejl, som der skal rettes op på. Jeg vil dog mene, at de fejl og mangler som projekterne har, er en god ting. De er med til, at museerne kan gøre de næste deltagelsesprojekter for unge bedre. Hvilket også gælder de modrettede udsagn om projekternes succes. De negative og positiv svar og meninger om projekterne er med til at forme undervisningen, formidling og udstillingerne til det bedre. Jeg vil dog også påpege, at der var nogle ting ved My Music, som ikke har været i orden og jeg som synes og mener kunne være udgået.

Gennemgået i teoriafsnittet er Simons principper for deltagelse. Der er nogle ting, som My Music har opfyldt af Simons Principper, mens der også at nogle af principper der ikke er opfyldt. Det er principper, som jeg mener skulle være opfyldt. Her snakker jeg f.eks. om at de deltagende ønsker at se deres arbejde blive behandlet på en ordentlig måde. De unge følte at deres ideer blev hørt, men at de ikke kunne se, at deres arbejde var blevet behandlet på en ordentlig måde, fordi deres udvalgte musikvideoer ikke kom med i udstillingen. Ud fra min mening, er der her sket et fejl i

²⁸³ Bilag 8 – interview med Milishia Moradi, s. 25-26

kommunikationen. Det tyder meget på, at Arken ikke har gjort det klart for de unge, at selvom de ønskede at få musikvideoerne med, så var det ikke sikkert, at det kunne lade sig gøre.

Hvis Arken havde gjort det klart for starten, tror jeg ikke, at de unge havde følte, at de ikke blev taget alvorligt. Derudover er jeg heller ikke tilfreds med Rugaards udtalelse om, at de unge har været medproducenter på My Music udstillingen, da man ud fra Arnsteins ladder of participation kan konkludere, at der ikke har været tale om et partnerskab under forløbet. Det kan man konkludere, fordi der aldrig har været tale om lige magt mellem Arken og de unge. Det er hele tiden Arken, som har haft magten. Hvis man gerne vil lave et partnerskabsprojekt, så skal man altså opfylde alle de krav der er. Jeg vil dog også påpege, at selvom jeg er meget kritisk overfor de to nævnte eksempler, så skal man også se på kritikken som noget, Arken og andre museer, skal undgå når de skal lave deltagelsesprojekter for unge i fremtiden.

Det sidste jeg vil fremhæve, som er en vigtig del af deltagelsesprojekterne, er den måde hvorpå, deltagelsesprojekter skaber relationer lokalt og nationalt. Unge deltagelsesprojekter skaber ikke kun forbindelse til de lokale unge eller får skabt en forbindelse, der vil gavne både museerne og de unge selv. Både My Music og Fortidsvisioner har skabt stærke relationer mellem museerne og deres samarbejdspartnere. Arken har åbnet op til unge netværket i Ishøj, samt skabt et samarbejde med Rødovre Centrum, der kan hjælpe Arken med de kommercielle sider af museumsverden og samtidig har samarbejdet åbnet op for nye måde at formidle på mellem kulturinstitutioner og handelscentre. Odense Bys Museer har skabt et netværk til fremtidens lærer, der kan gøre, at man kan hjælpe hinanden med at forbygge nogle af de problemer der kan opstå under et skolemuseumsbesøg, som gør at de unge fravælger museerne. Jeg er også af den mening, at hvis man gerne vil overvinde problemet med for få unge på museerne på langsiget, så skal museerne dele deres erfaringer med de andre museer. Det er på den måde, at man finder den bedste løsning.

10 LITTERATURLISTE

10.1 LITTERATUR

Andreasen, Lars B. *Når unge kommer til orde på museer – et forskningsprojekt om brugerinddragelse i museumsformidling*. Utrykt forskningsprojekt, Aalborg Universitet, 2008.

Arnstein, Sherry R. A Ladder Of Citizen Participation, *Journal of the American Planning Association*, 35:4, 1969.

Federspiel, Beate K. "Institutionaliseringen af bevaringstanken i Danmark. Oldsagskommissionens kommissorium i 1807", i *Ny Dansk Museologi*, redigeret af Bruno Ingemann og Ane Hejlskov Larsen, 89-114. Århus: Aarhus universitetsforlag, 2005.

Gluud, Lasse Andreas. *Camønoen – Museer og kulturformidling i det senmoderne samfund*. Utrykt speciale, Københavns Universitet, 2017.

Gundestrup, Bente. "Kunstkammeret 1650-1825 og dets betydning for dannelsen af det nationale museumsvæsen i Danmark." I *Ny dansk museologi*, redigeret af Bruno Ingemann og Ane Hejlskov Larsen, 13-36. Århus: Aarhus universitetsforlag, 2005.

Harboe, Thomas. *Metode og projektskrivning – en induktion*. Frederiksberg: Samfundslitteratur, 2013.

Hansen, Rikke A., og Thor Bæch Pedersen. *Når følelser formidles – en undersøgelse af kulturhistoriske museers brug af museal etik i udstillingsformidlingen*. Utrykt speciale, Aalborg Universitet, 2016.

Hassing, Anders. *Unge og identitet*. Redigeret af Birgitte Prytz Clausen, Josefine Hjejle, Kristen Krehan, Waleed Safi, Sidsel Rastrup Magnussen, Finn Rasmussen, Sylviane Schelde, Kjeld Mazanti Sørensen og Marianne Bartholdt Westergaard. København: Forlaget Columbus, 2014.

Ingemann, Bruno og Ane H. Larsen. "Introduktion." I *Ny dansk museologi*, redigeret af Bruno Ingemann og Ane Hejlskov Larsen, 9-12. Århus: Aarhus universitetsforlag, 2005.

Kapper, Lise., og Leslie Ann Schmidt. "Fra brugerundersøgelse til handling – hvordan gør man Brandts til et attraktivt sted for unge". *Nordisk Museologi* 2 (2011). Lokaliseret d. 4/4 – 2018 på: <file:///C:/Users/Ane%20Pedersen/Downloads/3131-9806-1-SM.pdf>

Kobbernagel, Christin., Kim Schrøder., og Kristen Drotner. *Danske unges museums- og mediebrug: Tema og tendenser*. Odense: DREAM: Danish Research Centre on Education and Advanced Media Materials, 2015.

Knudsen, Line V. *Deltagelse praktiseret som forskellighed*. Ph.d.-afhandling. Roskilde: Roskilde Universitet, 2015.

Kulturarvsstyrelsen. *Digital museumsformidling – i brugerperspektiv*. 2009

Kulturstyrelsen. *Museer, borger og bæredygtige løsninger*. 2015

- Kulturstyrelsen. *Unge og museer – en best practice publikation*. 2012
- Kulturstyrelsen. *Unge museumsbrug – en undersøgelse af museernes unge brugere og ikke-brugere*. 2012
- Kvale, Steinar., og Svend Brinkmann. *Interview – Det kvalitative forskningsinterview som håndværk*. København: Hans Reitzels forlag, 2015.
- Lauridsen, Lisbeth V. *Brugerdreven innovation – vejen til fremtidens kulturhistoriske museum?* Utrykt speciale, Aalborg universitet, 2009.
- Laursen, Helle. ”Dj’s, øl og Kirkeby” – er det vejen frem for de danske museer? Utrykt speciale, Københavns Universitet, 2013.
- Lewis, Geoffrey D. History of museums. *Britannica.com*, 2016. Lokaliseret d. 22/7-2018 på: <https://www.britannica.com/topic/history-of-museums-398827>
- Lyck, Line. *Museer – hvorfor og hvordan?* Frederiksberg: Frederiksberg Bogtrykkeri A/S, 2010.
- Museumsloven. 2016. Lokaliseret d. 5/3 - 2018 på <https://www.retsinformation.dk/forms/r0710.aspx?id=162504>
- Rienecker, Lotte. *Problemformulering på videregående uddannelser*. Frederiksberg: Samfundslitteratur, 2015.
- Rienecker, Lotte., og Peter S. Jørgensen. *Den gode opgave – en håndbog i opgaveskrivning på videregående uddannelser*. Frederiksberg: Samfundslitteratur, 2017.
- Simon, Nina. *The participatory museum*. Santa Cruz: Museum 2.0, 2010.
- Simon, Nina. ”Principper for deltagelse”. I *Det interaktive museum*, redigeret af Kristen Drotner, Berit Anne Larsen, Anne Sophie Warberg Løssing og Christian Papsø Weber, 121-152. Frederiksberg: Samfundslitteratur, 2011.
- Strandgaard, Ole. *Forfatteren siger om Museumsbogen*, Lokaliseret d. 31/8-2018 på: http://www.olestrandgaard.dk/mus_bog_om.htm
- Strandgaard, Ole. *Museumsbogen – praktisk museologi*. Højberg: Forlaget Hikuin, 2010.
- Thorhaug, Sally. *Interface learning – new goals for museum and upper secondary school collaboration*. Ph.D. afhandling, Aarhus Universitet, 2014.

Wiik, Astid B. *Læringspotentialer i digital formidling*. Utrykt speciale, Aarhus Universitet, 2012.

Wilcox, David, *Sherry Arnstein*, 1998. Lokaliseret d. 3/8-2018 på:

<http://partnerships.org.uk/part/arn.htm>

10.2 AVISARTIKLER OG ANMELDELSER

Andersen, Mette V. ”Er det kunst? Er du sikker?”. Anmeldelse af *Arken: My Music* udstilling.

Kulturmagasinet Fine Spind, 23. oktober 2017. <https://finespind.dk/index.php/artikler-og-billedserier/702-udstillingen-my-music-pa-arken-udforsker-spaendingsfeltet-mellem-kunst-og-pop>

Bech-Danielsen, Anne. ”Flere og flere unge besøger landets museer”. *Politikken*, 7. maj 2015.

Lokaliseret d. 12/2 – 2018 på: <https://politiken.dk/kultur/art5575583/Flere-og-flere-unge-bes%C3%B8ger-landets-museer>

Drotner, Kristen. ”Kulturarv. Sådan får vi de unge på museum”. *Politikken*, 6. juni 2015.

Lokaliseret d. 13/3 – 2018 på:

https://www.dream.dk/sites/default/files/communication/20150606_KD_Politiken.pdf

Eriksen, Jesper Mads. ”Vikingeberg: 8.a fra Odense Friskole vandt en formidlingspris”. *Fyns Stiftstidende*, 29. september 2017. Lokaliseret d. 17/4 – 2018 på:

<https://www.fyens.dk/odense/Vikingeberg-8-a-fra-Odense-Friskole-vandt-en-formidlingspris/artikel/3189695>

Gade, Rune. ”Udstilling på Arken viser, hvordan musikere og billedkunstnere inspirerer hinanden.” Anmeldelse af *Arken: My Music* udstilling. *Information*, 3. november 2017.

<https://www.information.dk/kultur/anmeldelse/2017/11/udstilling-paa-arken-viser-hvordan-musikere-billedkunstnere-inspirerer-hinanden>

Jørgensen, Tom. ”Arkens popartudstilling bred og mangfoldig”. Anmeldelse af *Arken: My Music* udstilling. *Jyllands-Posten*, 7. oktober 2017. <https://jyllands-posten.dk/protected/premium/kultur/anmeldelser/billedkunst/ECE9930912/arkens-popartudstilling-er-bred-og-mangfoldig>

<https://jyllands-posten.dk/protected/premium/kultur/anmeldelser/billedkunst/ECE9930912/arkens-popartudstilling-er-bred-og-mangfoldig>

Kryger, Mathias. ”1 hjerte: Arken har lavet en fuldkommen tonedøv udstilling.” Anmeldelse af *Arken: My Music* udstilling, *Politikken*, 13. oktober 2017.

<https://politiken.dk/kultur/kunst/art6158769/Arken-har-lavet-en-fuldkommen-toned%C3%B8v-udstilling>

Strømberg, Ulla. "My Music – anderledes udstilling på Arken". Anmeldelse af *Arken: My Music udstilling*. *Kulturkupeen*, 12. oktober 2017. <http://www.kulturkupeen.dk/my-music-anderledes-udstilling-paa-arken/>

Tabart, Malene. "19-årige Milishia om Katy Perry: Hun gemmer sig ikke bag en kunstfacade". *Politikken*, 5. oktober 2017. Lokaliseret d. 17/4 – 2018 på: <https://politiken.dk/ibyen/art6145608/%C2%BBHun-gemmer-sig-ikke-bag-en-kunstnerfacade%C2%AB>

10.3 HJEMMESIDER

Arken. "Arken My Music udstilling." Lokaliseret d. 29/1-2018 på: <http://www.arken.dk/udstilling/my-music/>

The Citizen's handbook. "Arnstein's Ladder of Citizen Participation". Lokaliseret d. 3/8-2018 på: <http://www.citizenshandbook.org/arnsteinsladder.html>

Fortidsvisioner. Lokaliseret d. 29/1-2018 på: <https://fortidsvisioner.dk/>

Historier om Danmark. "Ny formidling på museerne." Lokaliseret d. 22/1-2018 på: <http://www.historieromdanmark.dk/ny-formidling-paa-museerne/>

Kulturministeriet. "Historier om Danmark 2017." Lokaliseret d. 22/2-2018 på: <https://slks.dk/museer/museumsvirksomhed/historier-om-danmark-2017/>

Nationalmuseet – museer og slotte i hele Danmark. "National museets historie – Kunstkamre i renæssancen." Lokaliseret d. 30/4-2018 på <https://natmus.dk/historisk-viden/temaer/nationalmuseets-historie/kunstkammeret/kunstkamre-i-renaessancen/>

Odense Bys Museer. "ODENSE BYS MUSEER 2018 - organisation og strategier." Lokaliseret d. 23/2-2018 på: [http://museum.odense.dk/media/13075822/FINAL%20til%20web%20Virksomhedsplan%202018.p
df](http://museum.odense.dk/media/13075822/FINAL%20til%20web%20Virksomhedsplan%202018.pdf)

11 BILAG

Indholdsfortegnelse for bilag

1.1	Arken – My Music interviews	1
1.1.1	Bilag 1-2 - Dorthe Juul Rugaard	1
1.1.2	Bilag 3-4 - Sofie Sun	10
1.1.3	Bilag 5-6 - Charlotte Andersen	15
1.1.4	Bilag 7-9 - Unge fra Ishøj	19
1.2	Odense Bys Museer - Fortidsvisioner interviews.....	29
1.2.1	Bilag 10-11 - Johanne Schrøder Baggesen.....	29
1.2.2	Bilag 12-14 - Deltagende lærere fra Fortidsvisioner	39
1.3	Ekstra bilag.....	53
1.3.1	Bilag 15-16 – kommentarer og opslag fra Facebook.....	53

1.1 ARKEN – MY MUSIC INTERVIEWS

1.1.1 Bilag 1-2 - Dorthe Juul Rugaard

1.1.1.1 Bilag 1 - Interviewguide til interview med Museumsinspektør Dorthe Juul Rugaard

Briefing:

Præsentation af interviewer og projektets formål

- **Hvem er jeg:**

Gruppen består af Ane Mylund Pedersen. Jeg læser kulturarvsformidling på Aalborg universitet på 10. semester.

- **Formålet med interviewet:**

Formålet med interviewet er at høre om Arkens ungestrategi, deres My Music udstilling og Arkens samarbejde og brugerinddragelse af unge i forhold til denne udstilling.

Rammerne for interviewet

- **Tidsramme:**

Interviewet kommer til at tage cirka 45 minutter.

- **Gøre opmærksom på, at interviewet optages på mobil og tablet:**

Jeg vil gøre dig opmærksom på, at interviewet bliver optaget på mobil og tablet. Optagelsen anvendes som støtte til min hukommelse og vil indgå i mit specialearbejde.

- **Anonymisering**

Interviewet vil blive behandlet fortroligt og gemmes i et år og derefter bliver materialet destrueret. I opgaven vil dine svar blive offentlige, så dine svar kan ledes tilbage til dig.

- **Rollefordeling**

Min rolle vil være at stille spørgsmål og opklarende spørgsmål.

- **Redegørelse**

Du må endelig spørge, hvis der er noget du er i tvivl om eller ikke forstår undervejs i interviewet. Jeg vil gøre dig opmærksom på, at du deltager frivilligt i interviewet og at du altid kan trække dit samtykke tilbage. Du kan fravælge at besvare de enkelte spørgsmål.

Interviewspørgsmål:

Information og viden om museets ungestrategi:

- Har I en ungestrategi, som I arbejder med på museet?
- (Hvis ja) på hvilken baggrund er jeres ungestrategi blevet udformet?
- (Hvis ja) hvad kendetegner jeres ungestrategi?
- Hvorfor har I en ungestrategi?

Baggrunden for udstillingen:

- Hvordan kom I på ideen med My Music udstillingen?
- Hvad vil I fortælle med udstillingen? (hvad er meningen med den)

Samarbejdspartnerne:

- Hvordan kom I frem til, at I skulle samarbejde med ungdomsskolen og Rødovre Centrum?
- Hvordan har samarbejdet været med samarbejdspartnerne?
- Hvor en stor indflydelse har samarbejdspartnerne haft på udstillingsprocessen?

- Hvordan er de unge blevet inddraget i udstillingsprocessen?
- Fortæl mig om My Music Facebook gruppen.

Udstilling:

- Fortæl mig om pop-up udstillingen i Rødovre centrum.
- Fortæl mig om My Music udstillingen på Arken.
- Fortæl mig om de musikvideoer, som nogle af de unge har lavet.

Indvirkning:

- Har projektet haft indvirkning på jeres ungestrategi?
- Kunne I finde på at bruge unge mere som samarbejdspartner i fremtiden?
- Har pop-up udstillingen i Rødovre Centrum medvirket til, at I har fået flere unge på besøg på museet?
- Synes du, at Pop-up udstillingen i Rødovre centrum, My Music udstillingen på her på Arken og samarbejdet med Ishøj ungdomsskole og Rødovre Centrum har været en succes indtil videre?
- Kunne I finde på, at lave noget lignede dette projekt igen?
- Du har selv skrevet, at det en helt ny udstillings- formidlings- og kommunikationspraksis for jer, men også generelt i dette større museumslandskab, hvordan det?
- Tror du, at denne slags udstillings- formidlings- og kommunikationspraksis vil blive brugt mere i fremtiden og måske blive det nye indenfor museumsverden?

Afslutning:

- Har du noget, som du vil tilføje?

Debriefing:

- **Afrunding:**
Så er vi ved at være færdige med interviewet.

- **Opsummering:**

Tusind tak for hjælpen

1.1.1.2 Bilag 2 - Interview med Museumsinspektør Dorthe Juul Rugaard

I: Jeg vil gerne vide noget om, om I har en ungestrategi her på museet som I arbejder med?

Di: Ja, ja, det har vi da helt sikret. Vi arbejder altid med børn og unge, i forskellige sammenhænge. Det er ikke sådan, at vi f.eks. som ASOS har en klub for unge. Det er ikke på den måde vi arbejder med unge, men vi laver rigtig mange undervisningsforløb. Vi har et stort samarbejde med de omkring læggende kommuner her ude på vestegnen i noget der hedder åben skole, som er et stort projekt, som vi har fået en masse penge til at lave fra Mærsk fonden og der kommer simpelthen virkelig mange unge mennesker i huset i kræft af især undervisningsaktiviteter. Det er sådan en ting. Så laver vi også nogen gange ting som My Music, udstillinger som måske har en særlig appel til unge og yngre. Det er ikke sådan at det hænger sammen, at vi tænker, nu skal vi lave en udstilling som unge mennesker godt kan lide, det skal være noget med musik. Sådan er det ikke. Det er faktisk lidt den anden vej, hvor vi tænker, at her er der et felt, i det her tilfælde noget som både er billedkunstnerisk og visuel kultur, som vi virkelig godt kunne tænke os at undersøge og udfordre og så kan vi jo se eller så har vi haft en forventning om, at det også var noget som i højre grad vil tiltrække ungemuseumsbruger som f.eks. en udstilling om Skagens malerne ikke vil gøre, et eks. på noget vi har haft tidligere og så gør vi noget måske noget særligt for dem, fordi det selvfølgelig er rigtig interessant for os at komme i tættere kontakt med de unge, som jo i kræft af deres skolegang og uddannelsesforløb kommer på museet, men ikke statisk er dem der kommer flest af på egen hånd. Så vi vil selvfølgelig gerne på den måde udvikle vores spekter af den type gæster der kommer. Det er klart. Det er jo vigtigt for os på flere måder både i forhold til museet, som en forretning, men også som en intuition der er til for alle. Vi vil gerne tale med alle og have noget tilbage fra alle mulige forskellige samfundsgrupper, kan man sige. Det betyder meget for os.

I: Den nye udstilling som I har lavet nu her, My Music, hvordan er I kommet på ideen til den udstilling?

Di: Vi har i daglig dagen altid antennerne ude alle mulige steder og det er ligesom noget som er vokset frem, fordi man lægger mærke til, hov her er der noget i udvikling, her sker der noget. Vi kan se ud fra vores faglige ståsted, samtidskunsten, at der var gang i noget, som vi synes var rigtig interessant. Man kan se så mange samtidskunster komme helt ud på de brede YouTube platforme og

kraftigt samarbejde med store popnavne. Vi tænkt, at det var måske ikke så dårlig en ide at prøve at undersøge, hvad der foregår her. Ja, så bruger man sådan rigtig lang tid på at udvikle det her koncept og netop finde ud af, hvordan vi arbejder med det her på forskellige måder og forskellige sammenhænge. Vi vil rigtig gerne lave en udstilling, som både forgik i museet, men også udenfor museet, fordi vi synes, at det ligger i utrolig god tråd med de ting som udstillingen handler om, fordi at den ligesom kaster lys på et felt, som netop ikke fysisk kan begrænses eller som ikke kun findes på fysiske platforme, men som findes alle steder, selv ved busstoppestedet eller supermarkedet eller under opvasken derhjemme eller jeg ved ikke whatever, men når det handler om popmusik giver det simpelthen så god mening at komme ud af de her betonmure, som vi normalt arbejder indenfor og det har været rigtig spændende at prøve.

I: Nej, altså, det næste her spørgsmål er, hvordan er I kommet frem til det her samarbejde med ungdomsskolen og Rødovre centrum?

Di: Rødovre centrum er netop kommet ud fra den her tanke om, som vi har nævnt kort, prøve at komme ud og være der hvor mainstreampopmusikken og popkulturens virkning smelter ind i folks hverdag og prøve at bryde en barriere ned, kan man sige. Jeg kan ikke komme i tanke om et andet dansk museum, som nogensinde har lavet den her type samarbejde før og vi har heller ikke gjort det før, altså hvor vi har haft et virkelig tæt samarbejde med et shopping centre. Vi har i tæt samarbejde med deres marketingsføringschef, fået de folk hun havde brug for kaldt ind, til at korrigere den her udstilling, som er en, man kan kalde det en pop-up eller en satelit udstilling eller hvad man nu synes, at det er smartes at kalde den. Det blev en 6 ugers udstilling, hvor jeg havde valgt hvilket værker der skulle være der ude, der var et værk der ude fra vores egen samling. Vi skrev også teksterne til udstillingen og de bidrog med at udvikle en karaokebil og selfie agtig indslag, hvor man kunne sidde i en bil og lave en carpool videooptagelse af sig selv og for at sige det, som det er, så var det et rigtig interessant eksperiment rent sociologisk og kommunikativt for os og samtidig så var det jo også en marketingsføring ting for vores udstilling og for dem. Charlotte Andersen, som er marketingsføringschef der ude. Hun havde lavet den her type projekter før. Det er hun rigtig dygtig til og har vundet priser for det og de er også i øvrigt et shopping centre, vil jeg lige indskyde, som også interesse sig rigtig meget for samtidskunst og investere rigtig meget i samtidskunst og udsmykker deres centre med det og så videre. Så der var en lidt dybere interesse de havde i projektet. De vil gerne kigge på kunsten fra deres synspunkt af og ligesom give deres kunder nogle andre oplevelsesdimensioner, men de har også et stort marketingsføringskoncept, rigtig mange facebookfølger og så videre. Vi har nogle forskellige tal også sådan noget, dem må du gerne få, tror

jeg, ellers så kan Charlotte dem helt sikret, for hvad synligheden har været i det her projekt, men det er stort og på de her 6 uger, det forstiller man sig næsten ikke, men man kan konstatere at væsentligt flere vælger at shoppe om lørdagen end at gå på museum og på de 6 uger har der været omkring 1,2 mio, som der måske ikke har set udstillingen, men har haft mulighed for at se den, så på den måde har den haft et stort potentiale og vi synes, at det er vigtigt, ikke bare for marketingskonceptet, men også fagligt. Det handlede om at fortælle folk, at kunst er også noget som man kan opleve i sin hverdag og som man måske endda oplever uden at man tænker over det. Det er jo der er med eks. musikvideoen, som er meget i fokus i My Music udstillingen. Det er jo det, at musikken også er en platform for billedkunsten og en mulighed for at komme rigtig langt ud og ud i et felt hvor folk ikke interessere sig for hvilket klistermærke man lige sætter på det og om man kalder det ene eller andet eller det tredje. Det er også ligegyldigt, for det er jo der alligevel og det har den effekt og den oplevelsesdimension, som det har. Jeg personligt og dem i den anden ende er også ret ligeglad med hvad man kalder det, så det synes vi er rigtig vigtigt og spændende at arbejde med. Der var det der samarbejde og så var der den brede, hvad skal man sige, offentlige skare, som har haft den ekstra mulighed for at opleve udstillingen.

Ja, så er der jo ungdomsskolen, altså Ishøj ungdomsskole, vores lokale ungdomsskole, som der bare, det lå fuldstændig lige for at kontakte dem. Vi kender dem jo i forvejen i kræft af vores undervisningsforløb og aktiviteter her ude og vores netværk og vi vidste, at de har en rigtig god musiklinje på ungdomsskolen og at der gå nogle unge mennesker der, som interesser sig meget for musik, så dem tog vi fat i og ungdomsskolelederen hjælp os så med at finde en gruppe, som havde lyst til at komme her ud og finde ud af hvad udstillingen var for noget og snak med os åbnet om, hvad vi kunne gøre for hinanden. Vi havde ikke tænkt, at vi skulle bruge en fokusgruppe, der kunne fortælle os om den her udstilling var en god ide og hvad for nogle farve der skulle være på væggene og sådan noget. Det var ikke på den måde, at så spiser vi pizzaer og drikker cola. Det var ikke den slags samarbejde. Jeg gik i hvert fald ind i det. Vi har kaldt dem medproducenter. De har faktisk været mine kollegaer og ikke bare et spørgepanel med hvilken musikvideoer er hotte lige nu agtigt. Vi gik ind i det med den målsætning, at når vi var færdige med det her, så skulle man kunne gå ned i udstillingsrummet og her skulle man ikke bare direkte opleve det der havde været vores valg og vores design og indhold, men også deres helt fuldstændig bogstaveligt. Vi skulle tage dem alvorligt og ikke bare være den store verdens fjern institution, som vil plukke lidt ud af deres hjerner og på den måde tage en genvej til noget viden, så det var forudsætningen for det, sådan kort. Vi startede ud med bare at prøve at hører hvem de var og hvad de lavede og hvad de havde lyst til og de kom så

med en masse forskellige ideer. Selvfølgelig er det os og mig der sad og havde et budgetansvar og havde noget erfaring med, hvad der kunne lade sig gøre og hvad der rent faktisk virker i udstillingsrummet og hvad vi kunne håndtere i forhold til det brede publikum, som kommer og ser sådan én udstilling. Så vi gjorde det også helt klart, at det var den her spilleregul, at vi vil lytte og snakke med dem om alt muligt og hjælp dem med de ting, som de havde lyst til lave og sådan noget, men det var os i sidste ende, som skal stå til ansvar for det færdige produkt. Så vi ville også bare lige sige, at vi altså havde en hånd på håndbremsen, fordi at det blev vi nødt til og det var de selvfølgelig helt med på og de synes, at det var spændende og det var ikke altid de samme der kom fra gang til gang, fordi at det her var jo bare et lille hjørne af deres daglige dag for dem med eksamener og alle mulige andre ting og sager der skulle passes og jobs og sådan noget, men de har virkelig holdt ved og engagerede sig. Der var en ting, som jeg er ked af, som ikke skete og det var at nogle af de rigtig gode musikvideoer, som de havde vist os ikke kom ind udstillingen. Der var en håndfuld musikvideoer, som de havde valgt ud, som jeg ikke kendte i forvejen og som var virkelig gode og interessante. Dem spurgte vi om rettighederne til hos pladeselskaber osv. De var blandt dem, som vi ikke fik lov til at vis desværre ellers havde vi gjort det 100 % og havde skrevet på væggen, at det var deres valg at den skulle være i udstillingen. Vi var meget indstillede på at lade dem komme helt ind i musik dominante og faktisk også få stor indflydelse på indholdet i udstillingen, men det kunne desværre ikke lade sig gøre. Det var det heldigt at Rødovre centrum kom på banen, fordi der kunne vi vis de videoer som de havde valgt, fordi de har en rettighedslicens aftale, som er helt anderledes skruet sammen end på et museum, hvor man betaler entre, på den måde bliver det meget mere vanskeligt og dyrt at få lov at vise et stykke musikvideo eller spille et eller anden mediefil, så dem kunne man se der ude i stedet for. Det var rigtig dejligt og der opstod sådan flere kryds samarbejder, fordi de unge os blev inviterede af Rødovre centrum til at være fotomodeller i deres katalog og kampagnemateriale for udstillingen også videre. Det synes de også var mega sjovt og der var en af dem, Lucas, som faktisk af Charlotte fra RC blev sendt ind til unikmodels til casting, så det var et enkelt eks. på et flere ting der skete. Vi begyndte at samarbejde på den her meget konkrete og meget reale måde, hvor vi bredte os som en ring i vandet og jeg ved jo ikke hvordan det kommer til at gå, catwalk i London, men så har han jo pludselig fået en chance for noget han virkelig gerne ville og så er det jo op til ham, kan man sige. For lige at samle op på det her med at få deres stemme med i udstillingen. Det vi gjorde, det var at de fik lov eller fik lov. Vi spurgte om de havde lyst og hvis de ville, så ville vi også rigtig gerne lave videointerviews med dem, hvor de selv udvalgte uden vores indblanding, hvilket værk i udstillingen de havde lyst til at

sige noget om på en video, og der var nogen der ikke havde lyst og nogen der gerne ville og dem der gjorde det, de pegede så på den musikvideo, som sagde dem noget særligt og tænkte over hvad de skulle sige. Så gik de ind foran karamaet og så fortalte de bare og vi stillede kun dem nogle spørgsmål, som skulle holde deres talestrøm i gang og pege dem hen i en retning og ikke for dem frem til en bestemt analyse eller bestemt indgangsvinkel til det eller sådan noget, men nu hænger der 5 iPads ned i udstillingen, hvor man kan tage hørertelefoner på og hører hvad de selv har fået ud af det her materiale og noget af det er altså helt dybt overraskende for mig at hører, fordi de simpelthen bare forstår det på en helt anden måde end jeg forstår det på, men det er jo bare super interessant, at der er også sådan nogle modsatrettede udsagn i udstillingen, det de siger om et værk og det vi siger i vores skriftlige formidling i udstillingen og det kan jeg rigtig godt lide at det gør faktisk. Ja, også til gengæld eller til gengæld kan man ikke sige. De vil jo rigtig gerne, fordi de selv laver musik også lave en musikvideo og det tog lidt tid at få dem til at forstå, at deres musikvideo ikke kunne komme med i udstillingen og blive vist. Det havde i hvert fald nogen af dem forhåbninger om og det er jo en rigtig en svær situation, kan man sige, da de havde fået lavet noget rigtig godt, men det er jo klart, at man jo ikke kan sætte dem op ved siden af en samtidskunstner og en hel professionel musikindustri som Katy Perry eller Lady Gaga. Det var for udstillingens skyld, men også for, kan man sige, for deres skyld, så det var vigtigt. Vi hjalp dem med at lave den her musikvideo økonomisk og stillede en person til rådighed som hed Marie, som var praktikant her på det tidspunkt og som har været produktionsleder på professionelle musikvideo produktioner før, så hun var fantastisk og gik ind i et rigtig tæt samarbejde med dem om det. Den ligger på YouTube og vi har delt den på vores sociale medier og været med til at prøve at få den landet hos dem. Ja, så det var super fedt og der har været lidt for alle parter også learning by doing. Vi har ikke tidligere lavet sådan et tæt og langvarigt samarbejde.

I: I havde også den der facebookgruppe?

Di: Ja, det var der hvor der blev aftale møder og blev lagt links op, har I set den her musikvideo og hvor Rødovre centrum også brugte den til at komme i kontakt med dem og det var bare sådan, at vi brugte facebookgruppen.

I: I synes, at samarbejdede med de unge det har været en succes?

Di: Ja, det synes jeg virkelig, at det har været og det ved jeg også at de synes. Der er også nogle af dem, der er blevet vores kollegaer efterfølgende, som har fået fritidsjob her ude. Det er de rigtig glade for. Vi har også fået feedback flere gange fra ungdomsskolens ledelse og de kan se og hører

og mærke på dem, at det har betydet rigtig meget for dem i deres liv. **(I: at de er blevet set og hørt?)** Ja, det er ikke en selvfølge i den virkelige verden. De var også inviterede med til åbningsmiddag sammen med fonde og bestyrelsen og kunstner. Jeg havde det indtryk at det var en rigtig stor ting for dem. Det var nok lidt skræmmende, tror jeg, for nogle af dem og de vidste ikke helt hvad de skulle gøre af sig selv, men det var også en ret stor oplevelse for dem. En af dem sagde under middagen, ej, det var bare once in a life time oplevelse og maden var bare så god og de blev takkede i taler og de mødte L.O.C, som åbnede udstillingen og Shaka Loveless var med til middagen og ham snakkede med dem og de blev fotograferet samme med dem, men det som virkelig slå mig, det var, for det kan man godt lidt glemme, for at sige det som det er, når man arbejder på sit kontor hver dag, som jeg bor på Østerbro, kører frem og tilbage og har min egen hverdag og laver udstillinger for alle mulige forskellige målgrupper, alle mulige forskellige emner, så kan man godt lidt glemme, hvordan andres virkelighed ser ud. Da vi sad til middagen, så dukkede en af drengenes far dukkede pludselig op, fordi han skulle lige tjek op på, om det virkelig var rigtigt at hans søn sad på Arken og spiste middag. Han troede simpelthen det var den fedeste løgn, som hans søn havde fortalt ham og at han i virkeligheden var ude og lave ballade, men det gjorde han jo faktisk, så faren måtte smutte af sted igen, forhåbentligt med ro i sindet og forhåbentligt med en vis stolthed og at det faktisk var rigtigt. Det var simpelthen for vildt og utroværdigt at komme her og sige at han skulle til middag på Arken og det siger bare noget om, hvordan andres virkeligheder, som man pludselig ser bider af eller som man blander sig med, kan have indvirkning på en og nu håber jeg, at hans far har siddet med sine venner over vandpipec og blæret sig lidt over, at hans søn har nået der til i sit liv og det på den måde har skabt nogle positive vibrationer rundt omkring sig.

I: Jeg læste den artikel, hvor der stod at i gerne vil være ung med de unge og I gerne vil, altså komme ud hvor de unge var med den der pop-up udstilling og at i gerne vil havde flere unge ind på museet, som ikke er med i jeres skoleforløb. Er det lykkes med den her pop-up udstilling, har I fået flere ind og se udstillingen?

Di: Det er for tidligt, tror jeg, at måle endnu, nu er den her jo i tre måneder endnu. Vi er kun halvt inde i udstillingsperioden og jeg må vende tilbage, hvis jeg skal svare lidt mere præcis eller måske sende dig videre til vores kommunikationschef om, hvilke muligheder vi har og det direkte antallet af unge gæster på udstillingen og sammenligne med tidligere udstillinger. Det ved jeg simpelthen ikke noget. Der er faktisk noget der er kommet bag på os, fordi vi havde forstillede os at udstillingen mere smalt appilerede til unge og yngre, yngre end hvad man typisk ser som

museumskernepublikum, men det har faktisk vist sig at den er meget bredere end vi måske lige troede, at den appellere meget til alle aldersgrupper og det er jo interessant, men den henvender sig helt sikret også til unge. Vi har også, fordi at udstillingen åbnede i samme periode som Kvium udstillingen, hvor der har været en enorm mange undervisningsforløb for børn og unge, set rigtig mange børn og unge så også er gået ned og har set den, og jeg er ikke i tvivl om, at den appellere i forhold til emne, men også det syn det møder en foran udstillingen, den er bare atypisk i sit design.

I: Ja, du skal også at det var noget nyt noget som museumsverden havde gang i, men tror I så, at vil være noget som man kommer til at se mere af i fremtiden den type?

Di: Ja, det tror jeg, hvis man kigger på sådan nogen som Brandts kunsthall, de laver også rigtig meget i det her visuelt kultur og regis, kan man kalde det og jeg tror, at det gør det og jeg tror, at det bliver vigtigere og vigtigere eller jeg er sikker på, at det bliver vigtigere og vigtigere for museer at lave de her samarbejder ind og ud af museumsinstitutionen med unge mennesker og lave flere inddragende projekter. Jeg synes, at det er en fantastisk vej udviklingen går, fordi vi er her jo for skattebrogernes penge og er dybt forpligtede til at give så meget tilbage igen til samfundet som vi overhovedet kan og det er bare meget sjovere. For at sige det som det er, så er det sjovere at lave en udstilling, hvor man får den her personlige kontakt og altså man får meget tilbage igen igennem den her kontakt med museumsbrugerne.

I: Ja, så I kunne godt lave et projekt lignede igen?

Di: Ork ja, helt sikret, det vil vi rigtig gerne, både i forhold til den type samarbejde Rødovre centrum var, men også i forhold til at samarbejde med unge på den her måde. Det vil vi meget gerne foresætte med. Det er ikke alle udstillinger, der egner sig til det her. Vi leder og holder skarpt øje med kommende projekter. Vi lærer jo utroligt meget af det og så bliver udstillingerne bedre af det og det kommer jo hele publikumsskaren til gavn. Ja, så det er jo fedt. Den tid hvor det bedre borgerskab om søndagen gik på museum er forbi heldigvis.

1.1.2 Bilag 3-4 - Sofie Sun

1.1.2.1 Bilag 3 - Spørgsmålsguide til skriftligt interview med Sofie Sun, børn og unge underviser fra Arken

Information og viden om museets ungestrategi:

- Har I en ungestrategi, som I arbejder med på museet?

- (Hvis ja) på hvilken baggrund er jeres ungestrategi blevet udformet?
- (Hvis ja) hvad kendetegner jeres ungestrategi?
- Hvorfor har I en ungestrategi?

Baggrunden for udstillingen:

- Hvordan kom I på ideen med My Music udstillingen?
- Hvad vil I fortælle med udstillingen? (hvad er meningen med den)

Samarbejdspartnerne:

- Hvordan kom I frem til, at I skulle samarbejde med ungdomsskolen og Rødovre Centrum?
- Hvordan har samarbejde været med samarbejdspartnerne?
- Hvor en stor indflydelse har samarbejdspartnerne haft på udstillingsprocessen?
- Hvordan er de unge blevet inddraget i udstillingsprocessen?
- Hvordan har samarbejdet og arbejdet med de unge været?

Udstillingen:

- Fortæl mig om pop-up udstillingen i Rødovre centrum, hvilken indflydelse havde de unge på den?
- Fortæl mig om My Music udstillingen på Arken, hvor, med hvad og hvordan har de unge haft indflydelse på den?
- Kan du fortælle mig om de musikvideoer, som nogle af de unge har lavet?

Indvirkning:

- Har projektet haft indvirkning på jeres ungestrategi?
- Kunne I finde på at bruge unge mere som samarbejdspartner i fremtiden?
- Synes du, at Pop-up udstillingen i Rødovre centrum, My Music udstillingen på her på Arken og samarbejdede med Ishøj ungdomsskole og Rødovre Centrum har været en succes?
- Kunne I finde på, at lave noget lignede dette projekt igen?
- Tror du, at denne slags udstillings- formidlings- og kommunikationspraksis vil blive brugt mere i fremtiden og måske blive det nye indenfor museumsverden?

Information og viden om museets ungestrategi:

- **Har I en ungestrategi, som I arbejder med på museet?**

Vi har en strategi på museet. Både en overordnet strategi for hele museet og en strategi for afdelingen. Unge er ikke et specifikt punkt i den overordnede strategi, men hører under 'børn og unge'. I afdelingens strategi, er der mål for målgruppen 'unge'.

- **(Hvis ja) på hvilken baggrund er jeres ungestrategi blevet udformet?**

Strategien er blevet udformet på baggrund af museets overordnede strategi og specifikt for afdelingen ud fra politiske tiltag/mål, egne mål for afdelingen og erfaring fra foregående år.

- **(Hvis ja) hvad kendetegner jeres ungestrategi?**

Vores ungestrategi sigter især efter at involvere unge fra lokalmiljøet både gennem ansættelser, co-curation og gennem sommer camps.

- **Hvorfor har I en ungestrategi?**

Unge er den sværeste målgruppe at få fat i. Vi har mange tilbud til børn(efamilier) indtil 12-års alderen, men derefter kommer de fleste kun i skole-regi eller sammen med familier i weekenden.

Baggrunden for udstillingen:

- **Hvordan kom I på ideen med My Music udstillingen?**

?

- **Hvad vil I fortælle med udstillingen? (hvad er meningen med den)**

Udstillingen viser en tendens, som er oppe i tiden fx med Victoria & Albert Museum i London, som tidligere har vist David Bowie, Pink Floyd og pladecovers/mode/design/musik/kunst. Grænsefeltet mellem musik/populærkultur og kunst flyder sammen og forskellen mellem høj- og lavkultur eller finere kunst og

massemedier/populærkultur udviskes. Og udstillingen kan diskutere, hvad der hører til på et kunstmuseum og om grænserne flytter sig med tiden.

Samarbejdspartnerne:

- **Hvordan kom I frem til, at I skulle samarbejde med ungdomsskolen og Rødovre Centrum?**

?

- **Hvordan har samarbejde været med samarbejdspartnerne?**

?

- **Hvor en stor indflydelse har samarbejdspartnerne haft på udstillingsprocessen?**

?

- **Hvordan er de unge blevet inddraget i udstillingsprocessen?**

De unge blev inviteret med til et opstartsmøde, hvor de fik mulighed for at høre om projektet. Vi fik fat i dem gennem Ishøj Ungdomsskole, som udpegede en gruppe på 13-15 unge, der kunne være interesserede.

- **Hvordan har samarbejdet og arbejdet med de unge været?**

Vi har præsenteret projektet for de unge, som selv har meldt sig på banen og været med til brainstorme om, hvordan de kunne bidrage til indhold, design, formidling etc. Udfordringen har været at fastholde deres interesse, da vi kun havde mulighed for at mødes ca. hver 2. uge et par timer onsdag aften. Vi har lært, at der ikke sker noget med mindre det foregår på museet sammen med os. Så vi faciliterer workshops, som de selv har været med til at bestemme indholdet af.

Udstillingen:

- **Fortæl mig om pop-up udstillingen i Rødovre centrum, hvilken indflydelse havde de unge på den?**

- ?

- **Fortæl mig om My Music udstillingen på Arken, hvor, med hvad og hvordan har de unge haft indflydelse på den?**

De unge har været med til at lave små formidlingsvideoer til udvalgte værker. De har selv valgt, hvilket værk, de vil tale om, og hvad de vil sige. De havde bud på videoer, der kunne komme med i udstillingen, men det var ikke muligt af forskellige årsager at få dem med.

- **Kan du fortælle mig om de musikvideoer, som nogle af de unge har lavet?**

De unge (Young Mob) fik økonomisk støtte til at lave deres egen musikvideo, og så fik de vejledning fra vores praktikant Marie, som har været med til at lave film/musikvideoer før. Hun fik lavet en storyline sammen med dem og gav vejledning og muligheder/begrænsninger mht. hvad der var muligt inde for budgettet.

Indvirkning:

- **Har projektet haft indvirkning på jeres ungestrategi?**

Jeg synes, vi er lykkedes godt med målet om co-curation og forankring af lokale unge. En del af dem er nu ansat i My Music, hvor de uddeler iPads og høretelefoner. Man kunne mærke på dem, at de følte ejerskab til ferniseringen, hvor de tog venner og familie med, og man mærkede også en stolthed da de deltog i ferniseringsmiddagen. Vi har nu skabt et hul til ungenetværket i Ishøj og har nu nogle ambassadører, der vil kunne hjælpe med at rekruttere unge til flere arrangementer. Samarbejdet med Ishøj Ungdomsskole er også blevet endnu stærkere.

- **Kunne I finde på at bruge unge mere som samarbejdspartner i fremtiden?**

Ja helt klart. Vi har stadig unge-gruppen som en målgruppe, vi skal arbejde på at få mere kontakt med i fremtiden.

- **Synes du, at Pop-up udstillingen i Rødovre centrum, My Music udstillingen på her på Arken og samarbejdede med Ishøj ungdomsskole og Rødovre Centrum har været en succes?**

?

- **Kunne I finde på, at lave noget lignede dette projekt igen?**

Nu kan jeg kun tale for Undervisningsafdelingen, men ja – det har været givende for os at samarbejde med de unge.

- **Tror du, at denne slags udstillings- formidlings- og kommunikationspraksis vil blive brugt mere i fremtiden og måske blive det nye indenfor museumsverden?**

Jeg tror på, at medindflydelse og medejerskab er vejen frem, og det er også museets rolle her i Ishøj at inddrage nærmiljøet og åbne sig for de, der ikke normalt opsøger eller bliver præsenteret for kunst og kultur. Der skal findes nye tilgange når det grå guld, som er museernes primære gæster, ikke længere er her. Museerne skal være relevante, dannende og har et demokratisk potentiale, som børnene skal præsenteres for fra barnsben. Med mindre fokus på de kreative fag i folkeskolen, er det endnu vigtigere at åbne op, komme ud på skolerne/i lokalmiljøet og invitere ind – og få deres stemme. Museerne skal være for alle og ikke en mastodont for finere folk, der 'ved mere' om kunst end andre. Det opnår vi gennem co-creation og lignende greb.

1.1.3 Bilag 5-6 - Charlotte Andersen

1.1.3.1 Bilag 5 - Spørgsmålsguide til interview med marketingschef Charlotte Andersen fra Rødovre Centrum

Samarbejdspartnerne:

- Hvordan kom I frem til, at I ville være med i samarbejdet omkring My Music udstillingen?
- Hvordan har samarbejde været med de andre samarbejdspartnerne?
- Hvor stor en indflydelse har Arken haft på udstillingsprocessen med pop-up'en?
- Har I haft en indflydelse på My Music udstillingen på Arken?
- Hvordan er de unge blevet inddraget i udstillingsprocessen med pop-up'en?

Udstillingen:

- Kan du fortælle mig om pop-up udstillingen i Rødovre centrum, hvad var meningen og ideen med pop-up udstillingen.

- Hvad har de shoppebesøgende ment om pop-up udstillingen?

Indvirkning:

- Kunne I finde på at bruge unge mere som samarbejdspartner i fremtiden?
- Tror du, at pop-up udstillingen i Rødovre Centrum har medvirket til, at flere har besøget My Music udstillingen på Arken?
- Synes du, at Pop-up udstillingen i Rødovre centrum, My Music udstillingen på Arken og samarbejdede med Ishøj ungdomsskole og Rødovre Centrum har været en succes?
- Kunne I finde på, at deltage i et lignende projekt igen?
- Tror du, at denne slags ustillings- formidlings- og kommunikationspraksis vil blive brugt mere i fremtiden og måske blive det nye indenfor museumsverden, skoleverden og marketingsverden?

1.1.3.2 Bilag 6 - Interview med marketingschef Charlotte Andersen fra Rødovre Centrum

Samarbejdspartnerne:

- **Hvordan kom I frem til, at I ville være med i samarbejdet omkring My Music udstillingen?**

Rødovre Centrum er erhvervsmedlem af Arken, og derved opstod den første kontakt. Efter et møde, hvor vi fandt ud af, hvilke udstillinger der vil passe til Rødovre Centrum, opstod ideen om, at My Music var den helt perfekte udstilling til vores kunder.

- **Hvordan har samarbejde været med de andre samarbejdspartnerne?**

Samarbejdet har været meget seriøst, og ambitionerne var fra starten meget høje. Alle gik ind i samarbejdet med en meget professionel tilgang, hvor det færdige produkt var meget vigtigt for os alle – både på Arken og i RC. Det var et rigtig svært projekt, da kunst og shopping skal smelte sammen til ét godt produkt, som både virker for Arken og RC. Projektet skulle desuden også koordineres mellem vores dekoratør og de unge fra Ishøj ungdomsskole som var rollemødder for de unge. På trods af, at det var et meget kompleks projekt, så forløb alle møder og koordineringer perfekt, vi tog alle andel i hele projektet, og resultatet blev fantastisk

- **Hvor en stor indflydelse har Arken haft på udstillingsprocessen med pop-up'en?**

Det var meget vigtigt for mig, at Arken kunne godkende vores pop up udstilling, da kunderne skulle kunne drage en parallel fra Arken til RC og omvendt. Det var meget vigtigt for mig, at vi opnåede den specielle elegance som et museum har overfor deres udstilling og kunder, så det blev meget vigtigt for mig, at Arken kunne se sig selv i vores pop up udstilling

- **Har I haft en indflydelse på My Music udstillingen på Arken?**

Nej vi har ikke haft indflydelse på selve udstillingen, men været med i processen om udstillingen, og jeg tror, at Arken har kunne bruge vores kommercielle tilgang til kunderne, til deres udstilling og markedsføring

- **Hvordan er de unge blevet inddraget i udstillingsprocessen med pop-up'en?**

Vi har brugt de unge i vores reklamefilm og på facebook, hvor vi har fortalt om de unge. De unge har ikke haft en direkte tilgang til pop-up udstillingen, men vi har hele tiden haft de unge i fokus, når vi skulle vælge musikvideoer, der skulle køre i udstillingen i centret. Vi har spurgt dem om, hvilken type af musik de hører, og så har vi taget udgangspunkt i deres smag.

Udstillingen:

- **Kan du fortælle mig om pop-up udstillingen i Rødovre centrum, hvad var meningen og ideen med pop-up udstillingen?**

Vi ville gerne give vores kunder en anderledes oplevelse, når de besøger centret. Vi vil gerne udfordre deres holdninger og smag om hvad kunst er. Vi vil gerne få kunderne til at stoppe op for at undres eller blive inspireret. Vi vil gerne give vores kunder en god oplevelse med hjem, der gør, at de kommer igen – give dem en oplevelse udover det normale. Det er vigtigt for os, at kunne tilbyde kunderne andre oplevelser end bare shopping. Rødovre Centrum vil gerne være kendt for, at hos os sker der altid noget nyt eller anderledes.

- **Hvad har de shoppebesøgende ment om pop-up udstillingen?**

Vores kunder var vilde med udstillingen, der var mange som stod og læste om kunsten, der var mange der satte sig og lyttede til musikken. Vi har desuden haft en supergod respons på Facebook om udstillingen.

Indvirkning:

- **Kunne I finde på at bruge unge mere som samarbejdspartner i fremtiden?**

Ja, helt sikkert, god inspiration at få, når man hører, hvad der interesserer de unge i dag.

- **Tror du, at pop-up udstillingen i Rødovre Centrum medvirket til, at flere har besøgt My Music udstillingen på museet?**

Jeg tror på langt sigt, at der kommer flere kunder til museet, da pop up udstillingen har taget "det faglige" væk fra kunst, flere har set, at kunst også kan være ting/musik/oplevelser, som man er vokset op med. Kunst er ikke noget for de få mennesker, på et meget højtideligt sted. Kunst er folkeligt og alle kan forstå og se kunst, og det burde bringe flere på Arken.

- **Synes du, at Pop-up udstillingen i Rødovre centrum, My Music udstillingen på her på Arken og samarbejdede med Ishøj ungdomsskole og Rødovre Centrum har været en succes?**

Absolut en mega succes. Hvis man tager udgangspunkt i den omtale eventen har fået, så er PR værdien omkring 4 mio. kr. – og det er rigtig meget PR.

- **Kunne I finde på, at deltage i et lignende projekt igen?**

Absolut ja

- **Tror du, at denne slags udstillings- formidlings- og kommunikationspraksis vil blive brugt mere i fremtiden og måske blive det nye indenfor museumsverden, skoleverden og marketingsverden?**

Det håber jeg, da museumsverden har meget brug for, at kommercielle folk har en anden tilgang til, hvordan man får fat i kunderne, og museumsverden kan være med til at sætte kvalitet på events i et shoppingcenter.

1.1.4 Bilag 7-9 - Unge fra Ishøj

1.1.4.1 Bilag 7- Interviewguide til interview med unge fra Ishøj, der har deltaget i My Music projektet

Briefing:

Præsentation af interviewerne og projektets formål

- **Hvem er jeg:**

Gruppen består af Ane Mylund Pedersen. Jeg læser kulturarvsformidling på Aalborg universitet på 10. semester.

- **Formålet med interviewet:**

Formålet med interviewet er at høre om Arkens ungestrategi, deres My Music udstilling og Arkens samarbejde og brugerinddragelse af unge i forhold til denne udstilling.

Rammerne for interviewet

- **Tidsramme:**

Interviewet kommer til at tage cirka 25 minutter.

- **Gøre opmærksom på, at interviewet optages på mobil og tablet:**

Jeg vil gøre dig opmærksom på, at interviewet bliver optaget på mobil og tablet. Optagelsen anvendes som støtte til min hukommelse og vil indgå i mit specialearbejde.

- **Anonymisering**

Interviewet vil blive behandlet fortroligt og gemmes i 1 år og derefter bliver materialet destrueret. I opgaven vil dine svar blive offentlige, så dine svar kan ledes tilbage til dig.

- **Rollefordeling**

Min rolle vil være at stille spørgsmål og opklarende spørgsmål.

- **Redegørelse**

Du må endelig spørge, hvis der er noget du er i tvivl om eller ikke forstår undervejs i interviewet. Jeg vil gøre dig opmærksom på, at du deltager frivilligt i interviewet og at du altid kan trække dit samtykke tilbage. Du kan fravælge at besvare de enkelte spørgsmål.

Interviewspørgsmål:

Museumsverden generelt:

- Unge er en svær gruppe at få på museum, hvorfor tror du at det er?
- Synes du, at museumsverden fokuserer nok på de ungebrugere og at formidle til dem?
- Hvad kan museerne gøre for at få flere unge til at gå på museum?
- Går du selv på museum udenfor skoleundervisningen og My Music projektet?
- Har din deltagelse i My Music projektet gjort at du er begyndt at gå mere på museum?

Opstart og udstillingen:

- Hvordan blev du en del af My Music projektet?
- Hvordan er I (de unge) blevet inddraget i udstillingsprocessen?
- Hvad synes du er det fedest ved selve My Music udstillingen?
- (valgte du at snakke om en af musikvideoerne) hvorfor valgte du at gøre det?

Rødovre Centrum/pop-up udstilling:

- Havde I haft nogen indflydelse, hvad der blev udstillet i pop-up udstillingen i Rødovre centrum? (musikvideoer som ikke kunne vise inde på arken blev vist der ude?)
- Hvad synes du, om at et museum laver en pop-up udstilling af deres udstilling på museet og udstiller den i det shoppecentre for at fange en bestemt målgruppe?
- Jeg har hørt, at I unge var fotomodeller for Rødovre centrum for deres katalog og kampagnemateriale for udstillingen. (var du en af dem) Hvad synes du om dette tiltag fra Rødovre centrum side af og hvad synes du om at være fotomodel?
- Tro du, at pop-up udstillingen i Rødovre Centrum medvirkte til, at Arken har fået flere unge på besøg på museet udenfor skoleundervisningen?

Musikvideo:

- Jeg kan se, at du er en del af den musikgruppe, hvor Arken har hjulpet jer med at lave en professionel musikvideo.
- Hvordan kom man frem til, at Arken vil hjælpe jer med at lave en musikvideo?
- Hvordan var det at lave en professionel musikvideo?
- Hvad synes du om, at jeres musikvideo ikke blev en del af My Music udstillingen?

Åbningsmiddag:

- Hvordan var det at være inviteret med til åbningsmiddagen og deltage i den?

Personligt:

- Hvorfor valgt du at deltage i projektet?
- Hvad har din medvirken i My Music projektet betydet for dig personligt?
- Synes du, at jeres meninger, ideer og holdninger blev hørt og taget alvorligt af Arkens personale?
- Arken er et kunstmuseum. Før din deltagelse i projektet hvad du så en bestemt mening om, hvad knust er og har den endende sig efter din deltagelse i My Music projektet?

Indvirkning:

- Kunne du finde på, at deltage i et lignende projekt igen?
- Tror du, at denne slags udstillings- formidlings- og kommunikationspraksis hvor man bruge de unge i fremstillingsprocessen vil blive brugt mere i fremtiden og måske blive det nye indenfor museumsverden?
- Ville du opfordre andre unge at deltage i projektet som My Music?
- Synes du, at My Music set fra din side (de unges) har været en succes?

Afslutning:

- Har du noget, som du vil tilføje?

Debriefing:

- **Afrunding:**

Så er vi ved at være færdige med interviewet.

- **Opsummering:**

Tusind tak for hjælpen

1.1.4.2 Bilag 8 - Interview med Milishia Moradi

I: Hvorfor tror du det er så svært at få unge til at gå på museum?

DI: Jeg tror, det er fordi, at unge ikke rigtig, det ved jeg ikke, interessere sig for malerier og jeg tror, de fleste unge tror, at der kun er malerier på et museum. Så jeg tror, at de unge tror, at det ikke er noget for dem, selvom der nok alligevel er noget for dem.

I: Synes du, at museumsverden fokuserer nok på de unge bruger og at formidle til dem?

DI: Altså jeg synes, at Arken har været ret gode til det i form af, at de samarbejder med unge om de forskellige udstillinger og de udstillinger, de har haft har heller ikke været for helt ældre mennesker, men også i forhold til at det jo er et moderne, altså et museum for moderne kunst, så det meget sådan trending på en måde, så deres udstillinger er meget moderne og det er ikke bare malerier.

I: Går du selv på museum ud over skoleundervisning og det her My Music projekt du har været med i?

DI: Ja, det gør jeg, altså jeg har selv været på Arken rigtig mange gange, men det er måske kun fordi at jeg bor i nærheden. Jeg synes, at det er spændende. Jo, så har jeg været på nationalmuseet også. Ellers ikke.

I: De har gange du har været på museum er det før eller efter du har deltaget i My Music projektet, er du begyndt at gå mere på museum efter My Music?

DI: Nej det synes jeg ikke. Der var lige op til My Music, hvor vi hele tiden var på Arken, men ellers ikke, så det har hele tiden været det samme og det er ellers ret ofte.

I: Hvordan blev du en del af My Music projektet?

DI: Jeg tror, jeg blev en del af det, fordi jeg er med i noget det hedder Ishøjs ungeråd og vi har et ret godt samarbejde med Ishøj ungdomsskole og så blev jeg spurgt, om jeg ville være en af repræsentanterne for ungdomsskolen og det gad jeg godt. Jeg synes, det var rigtig spændende og så var jeg bare med til på det.

I: Hvordan er I unge blevet inddraget i udstillingsprocessen, hvad har I været med til at lave?

DI: Altså vi startede med at brainstorme om hvordan udstillingen skulle formidles og så har vi været med til at give inputs om de forskellige musikvideoer til udstillingen og til sidst, der har jeg personligt medvirket i et interview, som hænger ved et af de musikvideoer. Jeg synes, at det var spændende, at der var den her brainstorming og at vi også er blevet inddraget i selve udstillingen, sådan så vi var medproducenter på en eller anden måde.

I: Hvad synes du der er det fedeste ved My Music udstillingen?

DI: Jeg synes, at det fedeste er den måde udstillingen er sat op på og det hele egentligt og ikke bare musikvideoerne, men alt. Der også er et interview med Micheal Jackson og så den måde det er sat op på, hvor man sætter sig på trappen og se det, og så er der det, at i nogen af de forskellige rum er der pyntede op f.eks. i et af rummene, fordi hun synger, at hun er crazy, så er der et badekar og der er ligesom pyntede op til stemningen til musikvideoen og det synes jeg er ret fedt.

I: Du snakkede om, at du havde været med til at lave det der interview, de der videoer der sidder ved nogle af musikvideoerne, hvorfor valgte du at gøre det?

DI: Det valgte jeg at gøre, fordi nu var jeg alligevel med til at brainstorme, så jeg kunne ligeså godt inddrage mig i noget af det andet. Det var fordi, at jeg synes, at det var rigtig spændende og så kan jeg også godt lide Katy Perry, jeg har selv hørt hendes musik rigtig meget og hun er en stor inspiration, synes jeg. Jeg synes, at det var ret fedt, at kunne komme til at kommenter på et af hendes værker.

I: Der blev også lavet den her pop-up udstilling ude i Rødovre Centrum, har I haft noget med den at gøre?

DI: Lige det med Rødovre Centrum, det har jeg ikke så meget styr på, så det kan jeg ikke så godt svare på.

I: Arken snakkede om, den der pop-up udstilling den skulle gøre at flere unge fik lyst til at tage ind på Arken og se udstillingen, tror du det er lykket for Arken?

DI: Det tror jeg faktisk at det har, mest fordi at på de sociale medier har jeg set, at der er rigtig mange unge der har været inde og se udstillingen og lagt billeder ud på de sociale medier. Så det kan da godt være at det har hjulpet, i hvert fald har der været mange unge inde og se den.

I: Udstillingen blev åbnet med en åbningsmiddag, og den var var I inviterede med til har jeg hørt, hvordan var det at være inviterede med til den?

DI: Jeg synes faktisk, at det var rigtig. Jeg blev sådan glad for det, at jeg kunne være med, for det viste, at de ikke har brugt os på en eller anden måde, at de ligesom satte os på samme niveau som dem. De brugte os ikke bare til noget af deres udstilling, men de behandlede os som dem selv og at vi var en del af kollegatemaet, så det synes jeg var ret godt. Vi fik også en del ære.

I: Din medvirkning i det her My Music projekt, har fået noget betydning for dig personligt?

DI: Altså jeg ved ikke hvor meget personligt det er, men jeg har været i politikken. Jeg er blevet interviewet af politikken omkring den interviewvideo jeg har lavede omkring Katy Perrys musikvideo. Det er jo sket og så er der kommet noget på cv'et, som man jo altid kan bruge videre hen i livet, men jeg ved ikke hvor meget det har givet mig personligt. Jeg har gjort det, fordi jeg synes, at det lyd spændende.

I: Hvorfor sagde du ja til det interview med politikken?

DI: Det sagde jeg ja til, for at ligesom at give credit ikke kun til arken, men også til musikkens verden, for ligesom at fortælle at musik er meget mere end bare lyd og en video, men alt at der er en hel masse bag musik i form af kunst, så ligesom for at formidle nye side af musik til andre.

I: Synes du, at jeres meninger, ideer og holdninger blev taget alvorligt af Arkens personale i forhold til udstillingen?

DI: Jeg synes, at de har været gode til at inddrage os, men jeg mener vidst nok, at i hvert fald nogle af drengene synes, at der godt kunne have været noget mere rap med, de manglede ligesom meget rapkultur i udstillingen. Der var mest pop med, der manglede måske nogle videoer, som de havde forslået.

I: Var der nogle af dine ideer der kom med i udstillingen?

DI: Nej, fordi jeg har ikke rigtig forslået noget, fordi jeg synes de ting der blev forslået var gode, men jeg mener kun vidst nok, at der kun var en af videoerne eller to af videoerne der kom med. Det

kan jeg ikke lige husk. Jeg kan ikke lige husk, hvad for nogle sange der blev forslået for ungdomsskolens side af.

I: Arken er et kunstmuseum, før din deltagelse i projektet, havde du så en bestemt mening om hvad kunst var og har en ændre sig efter din deltagelse i My Music projektet?

DI: Jeg blev bare mere bevidst om hvad kunst er, det er ikke fordi, at jeg hele tiden går rundt og tænker, ej det er kunst og det er kunst, det har man måske kun lige gjort, når man har været på museum, men efter udstillingen er jeg dog begyndt at tænke mere over, hvad der er kunst i dag, f.eks. musikvideoer, når jeg ser en video, så tænker jeg måske lidt mere over nogle af detaljerne og historien bag det hele.

I: Kunne du finde på at deltage i et lignede projekt igen?

DI: Ja, det kunne jeg sagtens, for jeg synes, at det var rigtig spændende og jeg gjorde det jo mest fordi, at jeg synes det var sjovt. Ja, det kun jeg sagtens.

I: Den har slags udstilling og kommunikationspraktisk formidling man haft gang i på Arken, hvor man bruger de unge i fremstillingsprocessen, tror du det er noget man vil se mere af i fremtiden indenfor museumsverden?

DI: For det første er det jo en rigtig god ide fra museet side af i forhold til at de unge nogle gange har andre ideer og tanker om de forskellige ting, men også bare fordi, at jeg tror, at de unge er glade for at blive hørt omkring deres ideer og tanker om forskellige ting. Der vil jeg personligt sige, at jeg er glad for at kunne være med til at gøre en forskel og det er jo også derfor, at jeg er med i Ishøj ungeråd for at hjælpe unge og ligeså snart at unge bliver hørt og får et klap på skulderen, gør det altså også rigtig meget for ens selvværd og ens selvtillid, så jeg synes, at det er en rigtig god ide at inddrage unge i sådan her nogle projekter, også bare fordi, at de kan blive bedre til at udvikle sig personligt.

I: Så du vil gerne opfordre andre til også at deltage i lignede projekter, som du har deltaget i?

DI: Ja, det vil jeg, også bare fordi, at det er en oplevelse, endnu en oplevelse at have i rygsækken.

I: Synes du at My Music udstillingen har været en succes fra de unges side af?

DI: Ja det synes jeg. Det blev rigtig godt til sidst og jeg har hørt rigtig gode ting om det og anmeldelserne ser også gode ud. Jeg synes ikke, at der har været noget dårligt ved det. Der er også

nogle af mine venner, der har været inde og se udstillingen og de har også sagt, at det ser rigtig godt ud.

1.1.4.3 Bilag 9 - Interview med Moiez Shah

I: Hvorfor tror du det er så svært at få de unge til at gå på museum?

DI: Det er nået, som ikke tiltrækker de unge så meget og det er sådan, jeg ved det ikke, de er ikke individuelle unge, de tænker sådan, at de heller vil ud og shoppe i stedet for at tage på museum.

I: Synes du at museumsverden fokuserer nok på de unge bruger og at formidle til dem?

DI: Arken har prøvet at gøre det ret godt her med My Music udstillingen.

I: Går ud selv på museum udover skoleundervisning og My Music projektet?

DI: Ja, jeg plejer at tage der ind med min ven. Vi tager faktisk på nye museer rundt om i Københavnsområdet, hvor vi har været på statens museum for kunst og andre, ikke kun kunstmuseer, men også andre slags museer. Jeg er en af de der unge som virkelig synes, at museumsbesøg er meget spændende.

I: Er det noget du har fået ind gennem dine forældre eller er det noget du selv er begyndt på?

DI: Det er noget jeg selv er begyndt på. Det startede ude på internettet.

I: Hvordan blev du en del af My Music projektet?

DI: Jeg laver musik på min ungdomsskole og det har jeg gjort i flere år og der kender jeg de her pædagoger og de giver os muligheden for at komme ud og gøre noget fedt. Der en af dem der fortalte vores lille gruppe, som er på ungdomsskolen, at vi kunne være med i noget inde på Arken, My Music, hvor vi kunne hjælpe dem, som arbejder på museet med at få ideer og finde musikvideoer til deres projekt.

I: Hvordan er i unge blevet inddraget i udstillingsprocessen?

DI: Vi har hjulpet med at finde musikvideoer på YouTube gennem forskellige artister og andre slags sange og musik og jeg tror ikke, at der var nogle af vores ideer der kom med, men vi fik nogle plakater op. Der er sådan en vægudstilling, den kom med og vi var også med til at godkende det, dem der arbejdede på projektet kom med. De spurgte os, om det var godt nok eller ej.

I: Hvad synes du, der var det fedeste ved My Musik udstillingen?

DI: Det var nok høretelefonerne, vil jeg sige. Det var meget fedt med det samarbejde de lavede med sennheiser.

I: Der var nogle af jer der fik lavede en professionel musikvideo, var du en af dem?

DI: Ja, vi fik et budget på 8.000 og så kendte vi én, han er halvprofessionel med lave musikvideoer. Vi var ude ved nogle spots ved operaen og rundt omkring i København og ude foran Arken. Det var virkelig fedt.

I: Det var noget med at I fik lavet den her musikvideo, men jeg har hørt at den ikke blev vist i udstillingen, var det nåede I godt kunne have tænkt jer, at den blev gjort?

DI: Ja, det var vores store grund til at vi fik den lavet. Vi spurgte, om vi kunne få den med i udstillingen, og troede, at der var grønt lys, men så var der ikke. Vi fik planlagt noget andet. Det andet var så, at de gav os et budget på 8.000 til at lave musikvideoen.

I: Hvordan var det så, at få optaget den her musikvideo?

DI: Det var mega hyggeligt, mega spændende og vi var ude og optage ved operaen, hvor vi kom ind gennem en af vores venners far. Han arbejdede der ude og vores ven var selvfølgelig også med i musikvideoen og i My Music projektet, men vi tog ud til operaen, ud til det gamle konservatorium ude ved forum og så er det nemlig baseret på to dage, så den første dag var vi i København og den anden dag var det ude foran Arken og inde i Arken. Det var spændende.

I: Den her My Music udstilling den blev jo åbnet med åbningsmiddag og der har jeg hørt, at I var blevet inviteret med, hvordan var det?

DI: Det var også mega fedt, at vi blev inviteret med til udstillingens åbning og vi blev budt velkommen med driks og folk kendte os åbenbart også. Der var mange mennesker, som holdte taler for os og det var mega fedt og så gav de nogle gode kommentere omkring hvad vi havde gjort.

I: Har din medvirkning i projektet givet dig noget personligt?

DI: Ja, det vil jeg sige. Jeg kan sige til folk, prøv lige høre her, jeg har været med til at lave en udstilling og det lyder ret sejt, at sige til sine venner og sådan noget. Det er også noget, jeg har kunne være stolt af, at være en del af og jeg har efterfølgende fået arbejde på Arken og det står også på mit cv nu.

I: Synes du at de meninger, ideer og holdninger I kom med blev set og hørt af personalet på Arken?

DI: Det blev ikke vist i udstillingen, men det blev hørt af personalet, der arbejdede på projektet. De sagde ellers at vi var mega gode at komme på ideer, så det var det vi fik for det.

I: Arken er et kunstmuseum, har din mening om hvad kunst er ændre sig efter din medvirkning i My Music projektet?

DI: Før i tiden, når jeg tog på museum, så holdte jeg ikke øje med kunsterne og artister, der laver malerier, jeg havde bare opmærksomhed på, hvor flotte de var og det er tankevækkende på en måde. Jeg synes i hvert fald at et maleri på en eller anden måde viser tanker og følelser og efter My Music, så tager jeg meget på det samme museum for at se på ting, som jeg ikke har set før og på Arken er jeg begyndt at se meget på de kunster der bliver udstillet der. Jeg blev meget inspireret af Micheal Kvium, han er meget fed og det er på grund af Arken og den udstilling de havde af ham her for noget tid siden.

I: Kunne du godt finde på, at deltage i et lignede projekt igen?

DI: Ja, meget gerne. Det kunne være virkelig fedt, at få lov til at deltage i et nyt projekt og foresætte med det faktisk.

I: Den har slags udstilling og kommunikationspraktisk formidling man haft gang i på Arken, hvor man bruger de unge i fremstillingsprocessen, tror du det er noget man vil se mere af i fremtiden indenfor museumsverden?

DI: Det håber jeg. Jeg har ingen andeles om, hvor meget det sker, men jeg synes, at det er virkelig fedt og det kan få flere unge mennesker til at interesse sig for kunst, hvis de ikke allerede synes, at det er fedt. Jeg synes, det kan give de unge noget at tænke over.

I: Arken snakkede om, at de med den her udstilling gerne ville have flere unge ind og se den, tror du det er lykket for dem?

DI: Måske, f.eks. hvis de unge der også var medvirkende i projektet kan fortælle deres venner, at de er med i udstillingen, så kan det være, at det ville få dem lyst til at bringe flere folk til udstillingen, altså flere unge, men f.eks. det My Music gjorde var, at det var pop musik og pop musik er meget stort i teenagemiljøet.

I: Tror du også den her pop-up udstilling de lavede ind i Rødovre Centrum, tror du også den har hjulpet?

DI: Det tror jeg, fordi der er mange unge, som der tager i shoppecentre, som Rødovre centrum. Det er et storcenter og der kommer mange unge mennesker. Det samarbejde de lavede med Rødovre var fedt gjort. Det var god stil også.

I: Vil du opfodre andre unge til at deltage i projektet som My Music?

DI: Ja, det vil jeg helt sikkert, det har jeg også prøvet på at gøre.

I: Synes du, at My Music set fra de unges side af har været en succes?

DI: Ja, altså jeg vil sige at udstillingen har været en succes. Det kan jeg i hvert fald godt sige, men jeg ved ikke så meget om de unge. Jeg har selv arbejdet der, hvor de udlåner høretelefoner fra og der lagde jeg mærke til mange unge mennesker, men også mange familier.

I: Så det har været alle aldre der har været der og set udstillingen?

DI: Ja, selv de små børn, det er også meget fedt.

1.2 ODENSE BYS MUSEER - FORTIDSVISIONER INTERVIEWS

1.2.1 Bilag 10-11 - Johanne Schrøder Baggesen

1.2.1.1 Bilag 10 - Interviewguide til interview med projektleder på Fortidsvisioner Johanne Schrøder Baggesen

Briefing:

Præsentation af interviewerne og projektets formål

- **Hvem er jeg:**

Gruppen består af Ane Mylund Pedersen. Jeg læser kulturarvsformidling på Aalborg universitet på 10. semester.

- **Formålet med interviewet:**

Formålet med interviewet er at høre om Arkens ungestrategi, deres My Music udstilling og Arkens samarbejde og brugerinddragelse af unge i forhold til denne udstilling.

Rammerne for interviewet

- **Tidsramme:**

Interviewet kommer til at tage cirka 45 minutter.

- **Gøre opmærksom på, at interviewet optages på mobil og tablet:**

Jeg vil gøre dig opmærksom på, at interviewet bliver optaget på mobil og tablet. Optagelsen anvendes som støtte til min hukommelse og vil indgå i mit specialearbejde.

- **Anonymisering**

Interviewet vil blive behandlet fortroligt og gemmes i 1 år og derefter bliver materialet destrueret. I opgaven vil dine svar blive offentlige, så dine svar kan ledes tilbage til dig.

- **Rollefordeling**

Min rolle vil være at stille spørgsmål og opklarende spørgsmål.

- **Redegørelse**

Du må endelig spørge, hvis der er noget du er i tvivl om eller ikke forstår undervejs i interviewet. Jeg vil gøre dig opmærksom på, at du deltager frivilligt i interviewet og at du altid kan trække dit samtykke tilbage. Du kan fravælge at besvare de enkelte spørgsmål.

Interviewspørgsmål:

Information og viden om museets ungestrategi:

- Har I en ungestrategi, som I arbejder med på museet?
- (Hvis ja) på hvilken baggrund er jeres ungestrategi blevet udformet?
- (Hvis ja) hvad kendetegner jeres ungestrategi?
- Hvorfor har I en ungestrategi?

Baggrund for projektet:

- Hvad handler historier om Danmark om?
- Hvordan kom I på ideen med projektet fortidsvisioner?
- Hvad vil I have ud af projektet? (hvad er meningen med projektet?)
- Hvordan kom I frem til, at det var Nonnebakken I gerne ville have formidlet bedre?

- Hvad mener I, når I skriver, at I gerne afprøve nye måder at inddrage skole i formidlingen på?

Samarbejdspartnerne:

- Jeg kan se, at I har samarbejdede om udviklingen af undervisningsforløbet med en del samarbejdspartner. Hvordan kom I frem til, at I skulle samarbejde med dem? (UCL, Højmeskolen, Søhuskolen, Skoletjenestenetværk, Historiens Hus, Heerup Museum, Danmarks Jernbanemuseum og Museum Vestfyn).
- Hvorfor har der været så mange forskellige samarbejdspartner inde over undervisningsforløbet?
- Hvordan har samarbejdet været med samarbejdspartnerne?
- Hvor en stor indflydelse har samarbejdspartnerne haft på projektprocessen?
- Hvordan har samarbejdet med de deltagende skoler været?

Projektet – eleverne som formidlere og undervisningen:

- Hvorfor ville I gerne have, at det skulle være ung-til-ung formidling?
- I ville gerne have ung-til-ung formidling. Hvorfor valgte I, at projektet skulle være for udskolingens unge og ikke ældre unge, som gymnasiets ung?
- Hvorfor gjorde I projektet til en konkurrence?
- Hvordan tog eleverne opgaven på sig?
- Fortæl mig om undervisningsforløbet, hvordan er det udformet og hvorfor er det inddelt i fire faser?
- Hvorfor skulle eleverne skrive logbøger?
- Hvorfor puttede i muligheder som spørg en ekspert og ekstramateriale på hjemmesiden?
- Hvad synes de deltagende lærer om projektet?
- Fortæl mig om udstillingen?
- Fortæl mig om finalen?

Indvirkning:

- Har projektet haft indvirkning på jeres ungestrategi?
- Kunne I finde på at bruge unge mere som samarbejdspartner i fremtiden?

- I har lavet en evaluerings mulighed på hjemmesiden til eleverne. Hvorfor har I det? Kunne I finde på at lave noget lignede dette projekt igen?
- Synes du, projektet var en succes?
- Tror du, at denne slags formidlings- og kommunikationspraksis vil blive brugt mere i fremtiden?

Afslutning:

- Har du noget, som du vil tilføje?

Debriefing:

- **Afrunding:**
Så er vi ved at være færdige med interviewet.
- **Opsummering:**
Tusind tak for hjælpen

1.2.1.2 Bilag 11 - Interview med Johanne Schrøder Baggesen

I: Det første jeg gerne vil vide noget om, det er om I har en ungestrategi på museet?

DI: På Odense bys museer? En ungestrategi, nej det tror jeg faktisk ikke, at vi har. Jeg var hivet ind til det her projekt i en projektstilling, så endelig er det ikke mig der sidder med ungeformidlingen til daglig, det er en der hedder Mette Stauersbøl, det er hende der kontakt med skolerne, så det er nok hende du er i virkeligheden skal tage kontakt til vidst det er. Hvis du skal vide mere omkring, hvordan de formidler til skolerne og sådan noget, men mig bekendt har vi ikke nogen ungestrategi.

I: Hvordan kom I på projektet med fortidsvisioner?

DI: Ja, men det var en rigtig lang proces. Jeg var ansat der nede i en løntilskudsstilling til at starte med, til at arbejde med brugerinddragelse og det var egentligt det jeg blev hyret ind til og sat til på det tidspunkt, så var det, at der kom en pulje man kunne søge ved kulturstyrelsen i forbindelse med historier om Danmark, med kulturstyrelsen, DR og Nordea og ja, så sad vi og prøvede at arbejde

med det, hvordan kan vi lave et projekt, for vi ville gerne egentlig gerne lave noget med inddragelse, noget mere inddragelse med Odense Bys Museer og så snakkede vi faktisk med Mette Stauersbøl, der sidder med skolerne og snakkede noget med om, at der kom en ny udstilling på museet og den handlede blandt andet om nonnebakken, som er sådan en vikingborg, der er midt i Odense, som ingen rigtig ved er der, fordi den er meget usynlig og man kunne godt tænke sig at lave noget med den. Vi skulle lave en udstilling, som blandt andet handlede om den og hun kunne godt tænke sig at lave noget formidling til teenager, fordi det er en rigtig svær gruppe at få fat på og gøre dem interesseret i noget som helst og så passer det egentligt meget godt med, at vi stod med de her fondsansøgningskrav, hvor vi skulle fange en gruppe, som man normalt ikke henvendte sig så godt til på museet og så tænke vi, at vi kunne prøve at lave noget med det og så har jeg arbejdet med design, også til mit speciale tidligere og så blev det lige det, som det kom til at handle om. Der var noget med, at de unge skulle designe formidlingskoncepterne til andre lige som den selv og det var en meget lang proces med mange møder.

I: Hvordan kom I frem til, at det lige var nonnebakken I ville fokusere på?

DI: Fra vores arkæologer har der været meget fokus på nonnebakken, fordi at de kunne se kæmpe potentiale og ville også gerne lave nogle flere udgravninger og det er et rimelig svært sted, hvor der i virkeligheden er bygget en by oven på. Ja, et halvt år før denne udstilling blev sat op, blev der lavet nogle udgravninger og fundet nogle spændende ting på nonnebakken, og man havde fundet nogle af de gamle fund frem igen, som man havde fundet igennem tiden i området der nede og ja, så blev det meget det. Ja, også fordi den der udstilling som kom samtidig med mit projekt, den handlede også meget om nonnebakken og Odense i virkelig gamle tid, altså før vikingetiden og til middelalderen. Der for blev det det.

I: Inde på jeres hjemmeside fortidsvisioner har I skrevet at I gerne vil afprøve nye måder at inddrage skoler på i formidling. Hvad mener I med det?

DI: Altså med det mener vi primært, at vi gerne vil inddrage eleverne i selve designprocessen, altså hvor vi ikke bare laver et formidlingsforløb eller et skoleforløb til dem, som de kan deltage i og så er det lige som det og så for de formidling op fra og ned. Vi ville hellere have at formidlingen kom fra dem af, at de havde sat sig ind i det at lave formidling til andre. Vi havde en vision om, at materialet skulle give dem lyst til at formidle deres viden videre og at det ville være mere motiverende for dem, at det var dem der skulle lave formidlingen, hvis det giver mening.

I: Jeg kan se, at undervisningsmaterialet I har lavet, der har I samarbejdet med rigtig mange? Hvordan kom i frem til, at det var dem i skulle samarbejde med?

DI: Altså først og fremmest var et krav til den her pulje, at man skulle samarbejde med nogle andre kulturinstitutioner og egentlig også gerne udenfor Fyn. Så havde vi en kontakt på Heerup museum og der var en anden én fra museet, der vidste, at de havde samarbejdet en masse omkring inddragelse af skoler, byrumsformidling og det var lidt det samme som os og så henvendte vi os til dem for at hører om de kunne have interesse i at deltage i sådan et projekt som sparringspartner, det var de meget interesseret i og ja, så har vi brainstorme på, hvad var der, hvad vi havde af kontakter og sådan noget. Ja, så blev det dem. Skoletjeneste netværket gav god mening at hale ind, fordi de har erfaring med forskellige undervisningsforløb og ja, jernbanemuseet de kom lidt af sig selv. Vi havde egentlig tænkt at alle kulturinstitutioner i Odense kunne være en mulighed. Derfor inviterede vi de andre kulturinstitutioner i Odense til at komme ind og deltage i nogle af vores workshops, altså bare fordi, at det godt kunne have interesse for dem og så var det at jernbanemuseet, de sagde, at de gerne vil være med også fremad rettet. De ville godt være mere med i det her projekt, de synes, at det var et interessant projekt, så det var på den måde, at de kom ind i projektet. Er der nogen jeg har glemt? Ja, så er der de der skoler. Det er faktisk sådan, at vi havde brugerinddragelse med inde fra starten af, så den gang vi skulle designe det designforløb som eleverne skulle igennem, når projektet gik i gang. Det forløb skulle også laves og der skulle laves noget materiale, alt det materiale, alt det du kan se på hjemmesiden og der tænke vi, at vi tager lærerstuderende med ind, fordi det giver rigtig god mening, at de er med til at udvikle nogle koncepter til hvordan man formilde på nye måder. Vi tænkte, at de lærerstuderende var et godt kort af have, fordi de ikke på samme måde er mærkede af hverdagen på skolerne og måske er de lidt friere i deres tankegang i at tænke nyt på, så dem havde vi med. De var faktisk med til at designe de første koncepter til hvordan man kunne lave sådan en undervisningsforløb og i den proces lærte jeg også rigtig meget om, hvordan man designer undervisningsforløb, fordi der også er en masse ting man skal tænke over i form af skolereformen og sådan noget, så de var med og så havde vi to skoler, som stillede med to klasse, en 7. klasse og en 8. klasse og dem kunne vi bruge testpiloter, når de lærerstuderende havde udviklet nogle koncepter, tog de direkte ud på skolen og fik dem testet. Giver det her mening, hvad virker, hvad virker ikke og sådan noget. Så der var også et kæmpe langt forløb op mod, at vi rent faktisk kunne søsatte projektet sådan rigtigt med hjemmeside og så videre.

I: Hvordan har samarbejdet så været med samarbejdspartnerne?

DI: Altså jeg synes, at alle har været engageret, jeg tror bare godt, at jeg have brugt lidt flere timer fra UCL lærernes side af og det blev meget klart for mig, at der er stor forskel på om du er en universitetsstuderende på oplevelsesøkonomi, som jeg selv næsten lige havde været på det tidspunkt eller om du er lærerstuderende. Der er måske lidt mere energi på det studie jeg selv kom fra, selvom arbejdsbyrden også var rigtig tyng der, jeg ved ikke, jeg tror på en eller anden måde set i bakspejlet, i bagklogskabens klar lys, tror jeg, så kunne jeg godt have tænkt mig, at have haft et hold som selv havde valgt det her, at de var interesseret i at lære, hvordan man designer innovative forløb. Ja, men altså museerne var meget engageret og kom med rigtig mange gode input og ville rigtig gerne hjælpe mig hele vejen igennem og også især de to skolelærere som sad på testskolerne og skulle teste undervisningsforløbet med deres elever, synes jeg også var meget engageret.

I: Hvor stor en indflydelse har de her samarbejdspartner haft på det færdige produkt der kom ud af det?

DI: Jeg tror, at de lærerstuderende nok ikke ville føle at de har haft så meget at skulle have sagt, når de ser det færdige forløb. Undervisningsforløbet bygger på nogle af de erfaringer, som jeg har fået igennem dem, fordi de har været ud og teste nogle ting og det er blevet tydeligt for mig, hvad der fungerer og ikke fungerer og en af de ting, de i hvert fald gjorde rigtig klart for mig var, at det er at eleverne synes, at alt hvad der har med konkurrencer og sådan noget, det er fedt og det er helt klart derfor, at jeg har lavet en konkurrence for dem. De andre hold er mere sparringspartner for mig, de er mere støttepersoner og er kommet med deres kommentarer, men har egentlig bare sagt god for det og spyttede ud, hvis der har været noget, de ikke synes fungerede. Der har ikke været sådan vildt mange kommentarer. Det har mest været praktiske ting, kan det her lade sig gøre.

I: Hvorfor var det, at I gerne vil arbejde med ung-til-ung formidling?

DI: Fordi det er rigtig svært for os som voksne på museum og som sidder dybt begravet i vores faglighed, at vide hvad der endelig foregår i hovederne på sådan nogle teenager og derfor tror jeg, i stedet for at lave den her oppe fra og ned formidling, og hvor vi står med vores pegefingre og siger sådan og sådan er det, var det måske mere interessant at hører hvordan de ville fortælle historien videre, hvilke formidlingsregler vil de bruge, hvordan er det fedt for dem at for fortalt historien på. Så det var sådan en måde at komme lidt rundt omkring den her problematik med, at det er svært at formidle til de unge, fordi hvad er det egentligt de vil have.

I: Hvad var grunden til, at valgte udskolings unge i stedet for f.eks. gymnasie unge?

DI: Det var hende, der sidder med skole formidlingen, som manglede et forløb til udskolingen og det var lige som det altså. Den købte jeg ret hurtigt. Tænkte, at det også var var udførende og spændende at arbejde med.

I: Hvordan tog eleverne opgaven på sig?

DI: Det var meget forskelligt. Der var nogen, som stod lidt af, som følte at det var et enormt fortærende projekt. De havde aldrig prøvet på den måde at designe og kendte ikke den her føles af frustration, som man skal igennem, når man designer, det der med at, ahh det virker ikke det her, hvordan får vi det til at fungere og der var nogen af de unge, som jeg ikke tror var klædt godt nok på til den her opgave og de stod rimelig meget af på opgaven og der var en af skolerne som faktisk lod nogle af eleverne slippe, altså sætte dem til at lave noget andet og så dannede nye grupper efterfølgende, fordi der var nogle af eleverne, som blokerede fuldstændig for dem og det er noget som, jeg vil gøre anderledes en anden gang, men rigtig mange af dem greb den også bare, så det var mega fedt og få lov at have så meget indflydelse på deres egen daglig dag, når de sad i det her gruppearbejde. Det var mega fedt, at det blev taget alvorligt, det de kom med og deres input er blevet lyttet til og ja, at museet var der til at støtte dem hele vejen igennem. Så overordnet set var langt de fleste rigtig positive over det og synes, at det var rigtig sjovt at være med.

I: Det undervisning materiale I har lavet, hvordan er det udformet og hvorfor et det 4 faser?

DI: De fire faser har jeg taget fra noget, et forskningsprojekt har det vel egentlig været. Hvor det egentligt handler om arkitektur, hvordan man designer byrum og designer løsninger i byrum og jeg synes, at det fungerede rigtig godt, de her fire faser. Jeg har selv været igennem sådan et forløb her i Århus, der hed democracity, hvor man inddrogede til at have indflydelse på deres egen by og eget verdensrum og jeg synes, at det var interessant at gennembruge deres tænk, så jeg gennembrugte nogle af deres indgange til aktiviteter og også de her fire faser, som man skal igennem. Ja, så det var egentlig den der ramme som jeg træk ud over mit projekt også selvfølgelig lavede aktiviteterne helt om, så de kom til at passe til historieformidling og så de kom til at passe til unge.

I: Hvad var grunden til at eleverne skulle skrive logbøger?

DI: Ja, det er min egen erfaring med design, at når du er i en designproces, så er den enorm rodet og det kan være enormt svært at få øjeblik over din proces, fordi så får du en ide og så går du den vej og så får du en anden ide og så du den vej og hvad var det så lige at din første ide var og hvad var så den egentlige grunden til, at jeg sagde, at den ide ikke dur og den dur og sådan noget. Det bliver

bare lynhurtig en rodet proces, hvis du ikke får skrevet ned de konklusioner undervejs, så glemmer du det og så glemmer du også den læring, der ligger i at kunne genbesøge de ting du har skrevet ned og genbesøge tidligere faser og sige nå ja, det var derfor, at jeg gjorde det. Det er et hjælpemiddel til at få dem til at blive på sporet og holde dem fokuseret.

I: Inde på fortidsvisioners hjemmeside, der har I valgt mulighederne spørg en ekspert og ekstramateriale, hvorfor har I valgt at putte det ind?

DI: Ekstramateriale det var et punkt, som noget som lærerne gerne vil have med, altså de ville gerne have, at der lå noget materiale, som var lige til at gå til, hvor eleverne kunne fordybe sig i det i stedet for at alt lå åbnet og de bare skulle ud og se om de kunne finde en bog et eller andet på et bibliotek eller et eller andet. Den mulighed var der stadigvæk, men det var ligesom bare, at der også var et sted, hvor de lige kunne få det mest basale og spørg en ekspert. Ja, den mulighed var der, for både at give dem muligheden for at kunne spørge os, men også for at vise at vi tog dem alvorligt og at vi rigtig gerne vil støtte dem i det hele, fordi vi faktisk var rigtig interesseret i de input de kom med.

I: Hvad synes de deltagende lærer om projektet?

DI: Jeg havde to skoler som var ovenud begejstrede, altså helt vildt glade for projektet og processen også. De så virkelig potentialer i det. De følte godt, at de kunne mærke, at det var første gang, at det kørte, men følte helt sikret at der var potentiale for at det kunne fortsætte og vil rigtig gerne deltage senere og så havde jeg en skole, hvor jeg ikke tror, at lærerne helt havde forstået hvad det var de havde meldte sig til og det er selvfølgelig lidt ærgerligt, men de kunne også sagtens se potentialet, men de var mindre begejstrede for hvordan det var kørt den her gang og de følte, at de manglede noget støtte, at de gerne ville have, at vi lige som havde sat dem lidt mere ind i, hvordan de skulle køre sådan et forløb ude på skolerne og så kan man diskutere om de havde læst lærermaterialet godt nok, men sådan var det.

I: De færdige produkter blev jo vist i en udstilling, hvordan foregik den?

DI: De blev bedt om til finaledagene at lave nogle plancher som præsenterede deres produkt, som både beskrev processen, som de havde været igennem og præsenterede hvad det var for et produkt og effektprodukt og de plancher, de blev udstillede og så blev de også bedt om at bygge en lille model af deres produkt og de blev også udstillede. Det var bare en lille udstilling i et lille forhals

agtig sted og igen også for både at vise alle andre, hvad der var blevet arbejdet med, men igen også for at signalere, at vi tog deres produkter rigtig alvorligt.

I: Det hele endte i en stor finale, hvordan foregik den?

DI: Det foregik ude på nonnebakken, der ligger der en loge. Der havde vi fået lov til at bruge deres lokaler på dagen, så vi tog ud på selve stedet der skulle formidles og havde inviterede to rådmænd fra kommunen, to politikere og så havde vi to repræsentanter fra logen, så ligesom var dem der skulle sige god for og være med på ideen, hvis vi egentlig lavede noget formidling nede på nonnebakken og så to inspektører, en formidlingsinspektør og en chef for forskningscentret, som arbejder meget med nonnebakken og så kom eleverne op på skrift og fik 7 min, tror jeg det var, til lige at pitche deres ide, fortælle hvorfor det var den fedeste ide og så lyttede dommerne og stillede spørgsmål efterfølgende og så var der en rutering på et tidspunkt og så blev der udvalgt en vinder og vinderen vandt en tur til Trelleborg, de kørte i bus og havde en sjov dag.

I: Den gruppe der vandt, deres projekt er det noget som I vil arbejde videre med?

DI: Det er et projekt, som vi har diskuteret rigtig meget. Lige nu tror jeg ikke, at vi har penge til at realisere det, men jeg fornemmer, at dem der sidder på museet i faste stillinger er meget interesseret i produktet og sagtens kunne se komme ud i verden. Der skal selvfølgelig laves nogle justeringer i forhold til det eleverne er kommet med, men alt i alt er de faktisk kommet med et ret færdigt produkt, som man faktisk godt kunne sætte i produktion. Så ja, man er helt sikret ret interesseret og hvis man havde midler til det, så tror jeg man havde gjort det.

I: Inde på hjemmesiden har I også en evaluerings mulighed for eleverne, hvorfor vil I gerne have at vide, hvad de synes om projektet?

DI: Det er jo for at finde ud af, hvor kunne vi gøre det bedre en anden gang, hvad har virket godt, hvad har ikke virket så godt, hvor er det vi taber eleverne. Ja, det er jo egentlig bare for at kunne forbedre os fremad rettet.

I: Så I kunne godt finde på at bruge unge som samarbejdspartner i fremtiden også?

DI: De kunne vi sagtens og vi har også snakket om, at vi skulle overveje, om vi skulle lave en ny omgang af fortidsvisioner. Så det er da helt sikret noget vi overvejer.

I: Så I synes at projektet har været en succes, siden at I overvejer at gøre det igen?

DI: Ja overordnet set synes vi, at projektet har været en succes.

I: Den har slags formidling og projekt som I har været i gang med, tror I at det er noget som man vil se mere af i fremtiden indenfor museumsverden?

DI: Altså man ser det mere og mere i museumsverden, inddragelse af borgerne på forskellig vis. Jeg personligt ser kæmpe stort potentiale i det, men jeg har også set resultatet af det i mange sammenhænge efterhånden. Der ligger virkelig en kæmpe guldgrube i at inddrage borgerne, det er lige som dem, vi laver formidling til og hvis vi ikke målretter formidlingen til dem, så kan det være lige meget det hele.

1.2.2 Bilag 12-14 - Deltagende lærere fra Fortidsvisioner

1.2.2.1 Bilag 12- Spørgsmålsguide til skriftligt og mundtligt interview med deltagende lærer fra projekt Fortidsvisioner

Overordnet:

- Hvorfor tror du, at museerne har svært ved at få de unge til at gå på museum i fritiden?
- Hvorfor tror du, at det er så svært at formidle til unge og fange deres opmærksomhed?
- Har du en ide til, hvordan museerne måske kan formidle, kommunikere eller brugerinddrage unge i deres museumsformidling?

Projektet:

- Hvorfor valgte I at tilmelde jer projektet fortidsvisioner?
- Hvad synes du om at konceptet var ung-til-ung-formidling og unge skaber byrumsformidling?
- Hvad synes du om at projektet var en konkurrence?
- Hvad synes du om, at projektet blev afsluttet med en stor finale?
- Hvad synes du om at Odense Bys Museer valgte Nonnebakken som casen der skulle formidles?

Samarbejdet:

- Hvordan synes du samarbejdet med Odense Bys Museer gik?

Undervisning:

- Museet havde arrangeret en kick off dag, hvad synes du om dette arrangement og hvordan gik dette arrangement?
- Hvad synes du om den måde hvor på undervisningsmaterialet var udformet og inddelt i fire faser?
- Var der noget som ikke fungerede eller som du ikke forstod ved undervisningsmaterialet?
- De fire faser i undervisningsløbet skulle lærer eleverne at tilrettelægge sig en designproces, følte du at dine elever efter afsluttet projekt havde lært det?
- Hvad synes du om at eleverne skulle skrive logbøger?
- Jeg har hørt, at det var lærerne som ønskede, at eleverne skulle have adgang til ekstramateriale på fortidsvisioners hjemmeside, hvorfor ønskede I det?
- Hvad synes du om, at du som lærer og dine elever havde adgang til eksperthjælp?
- Følte du, at du kunne sætte dit eget aftryk på undervisningsmaterialet og undervisningen?

De unge:

- Hvordan tog eleverne opgaven på sig?
- Var der nogle af dine elever som havde svært ved opgaven?
- Hvordan havde dine elever det med at de skulle arbejde i grupper?
- Hvor meget var elever på egen hånd i forhold til deres produkt ideudvikling og produktudvikling?
- Var der nogle ting, som bare ikke fungerede for dine elever ved fortidsvisioner projektet?
- Hvordan havde dine elever det med, at det var dem der skulle lave formidling til andre unge?
- Mange unge har det med at føle at de ikke bliver taget alvorligt. Kunne du mærke, at de elever følte, at de blev taget alvorligt i dette projektforsøg og med deres produkter af Odense Bys museer?
- Synes dine elever, at dette projekt var en træls ting at bruge deres tid på eller følte de, at det var et sjovt projekt, som gav dem et afbræk fra den almindelige undervisning?
- Hvordan havde dine elever det med, at deres produkt måske kunne blive til en realitet engang i fremtiden og blive brugt af andre mennesker?

Indvirkning:

- Synes du at dig og din klasses deltagelse i projektet var en succes?
- Kunne du som lærer finde på, at tilmelde en klasse til et lignende projekt igen?
- Hvad synes du om måden at inddrage skolerne i museumsformidlingen?
- Hvis Odense Bys Museer skulle lave fortidsvisioner igen, er der så nogle ting som du synes, at de skal tænke over, lave om eller noget som bare fungerede super godt ved projektet?

1.2.2.2 Bilag 13 - Interview med skolelærer Rikke Grønning – deltagende lærer fra projekt Fortidsvisioner (mundtligt interview)

I: Hvorfor tror du, at museerne har svært ved at få de unge til at gå på museum i fritiden?

DI: Det er ikke en del af deres kultur og så er de egoistiske og så er det dem selv det handler om, deres liv, og så kan man sige, at de virkemidler de har ikke virker. Mange af de traditionelle museer er jo ikke op to date i forhold til det de unge synes er interessant. Man skal tage på Moesgård eller Møntergården, hvor man er begyndt at bruge andre virkemidler, når man laver udstillinger, som der også tiltrækker de unge, så de synes det er interessant, når man tager dem med der hen.

I: Har du en ide til, hvordan museerne kan formidle til unge?

DI: Det er lige præcis det som man gør på Moesgård og Møntergården der skal gøres. Det skal blive mere moderne og digitalisere, så man ikke bare skal kigge ned i en montre og tænke nå, men at de bliver inddraget i udstillingen. Det vil de faktisk rigtig gerne og lige så snart det bliver spændende og de bliver inddraget, så synes de det bliver vildt sjovt, fordi det er noget de kan forholde sig til og være kritiske overfor, i stedet for bare kun at være modtager.

I: Hvorfor valgte I, at tilmelde jer projektet?

DI: Fordi jeg synes det var et spændende projektet, også det der med, at det var tværfagligt mellem flere fag, altså det var ikke kun historiefaget der var med i projektet, men at der også var en danskfaglig vinkel og hele projektarbejdsformen, hvor de også fik nogle redskaber, en måde hvor på de kan arbejde fremadrettet. Så det der med, at der var flere fag og en anden måde at arbejde med historie på, gjorde, at jeg synes, at vi skulle være med.

I: Hvad synes du om, at konceptet var ung-til-ung formidling?

DI: Det synes jeg jo var fantastisk. Det er jo det jeg selv tror på, at hvis vi skal have fat i de unge, er vi nødt til at køre det her ung-til-ung koncept og selvfølgelig skal de være nogle voksne bag ved,

der kan generere de unge, for at de kan nå, hvad de kan nå, men ung-til-ung det virker på dem og de synes, at de bliver taget seriøst, når de bliver spurgt, hvordan kunne I tænke jer at det skulle være.

I: Hvad synes du om, at fortidsvisioner var en konkurrence?

DI: Jeg synes, at det var i orden, og det gjorde at de tog sig sammen, for de vidste, at der var et mål med det og et produkt de skulle fremvise. Det er det samme der sker, når de skal til prøver. Når de ved, at de får en karakter, så gør de lige lidt mere ved det de laver.

I: Hvad synes du om at projektet blev afsluttet med en stor finale?

DI: Det var jo godt, at se de andres forslag og det er jo en måde de kender fra at lave noget filmfestival, hvor de også laver et produkt eller en film og så mødes de med 8 andre skoler og så viser de deres film, så det var rigtig fint, for det koncept kender både eleverne og jeg.

I: Hvad synes du om at Odense Bys Museer de valgte Nonnebakken som case?

DI: Det synes jeg var sjovt, for det var nyt stof for dem, de vidste ikke, at der havde ligget en vikingborg. Det var et par uger efter, at de havde gravet ud der oppe, hvor de snakkede om det og synes det var vældig interessant og det der med at de skulle lave en illusion eller noget der kunne stå på vejen der hen, synes de var interessant, så jeg synes det var vældig sjovt, at det var Nokkebakken de havde valgt.

I: Hvordan synes du samarbejdet med Odense bys museer gik under forløbet?

DI: Det var rigtig godt, og hele den kick start dag der var, den var helt fantastisk og det der med at Johanne havde arkæologer og andre personer ind over kick start dagen, som stod rundt i byen og fortalte os om Nonnebakken og museumsarbejdet, det var rigtig godt og det der med, at vi endelig bare fik lov at komme ind på museet og så bare lige kig på rundt på det, eleverne synes var interessant og så ud igen. Det er en metode, som museumsbørn endelig ikke kender, de føler sig forpligtet til at skulle hele vejen rundt eller mor og far siger, at de skal hele vejen rundt, så det var smadre godt, de selv kunne få lov til at bestemme, hvad de ville kigge på.

I: Museet havde engageret den her kick-off dag, er det den du snakker om?

DI: Ja, og så havde vi den der mulighed for kunne kontakte dem. Det var jo fantastisk, at vi kunne det og at vi havde muligheden for det, så jeg ikke stod som lærer og at det hele tiden var mig de spurgte, men at de kunne spørge dem, det var en kæmpe service fra Odense Bys Museers side af.

I: Hvad synes du om, at undervisningsforløbet var udformet og inddelt i fire faser?

DI: Det gjorde det overskueligt og så at der var alle de arbejdsark og modeller, de kunne tage frem og bruge og som vi også har brugt efterfølgende, så det var rigtig godt.

I: Var der noget, som du ikke forstod ved undervisningsmaterialet?

DI: Nej, der var jo en fin beskrivelse af, hvad vi skulle gøre. Vi havde en historielærer med også, som ikke altid er så skarp til at forstå andres undervisningsmetoder og han var heller ikke i tvivl om noget, så det var rigtig fint, det materiale.

I: De fire faser i undervisningsløbet skulle lærer eleverne at tilrettelægge sig en designproces, følte du at dine elever efter afsluttet projekt havde lært det?

DI: Ja, de har næsten lige lavet projektopgave, hvor nogen af dem har brugt hele fasen, så det har de helt sikret og også de der modeller, dem har de brugt efter i andre projekter, så de har lært rigtig meget af det.

I: Hvad synes du om at eleverne skulle skrive logbøger?

DI: Det er en rigtig god proces, en proces som vi også genkender, som vi bruger tit, fordi så kan man følge med i, hvad der er sker og de får selv overblik over, hvad har vi nået i dag og hvad er vores næste skridt og hvad skal vi have undersøgt. Så jeg er stor tilhænger af, at man bruger logbøger og det skal de faktisk også gøre i deres endelige projektopgave og aflever dem.

I: Følte du, at du kunne sætte dit eget aftryk på undervisningsmaterialet og undervisningen?

DI: Nej ikke så meget. Jeg kørte endelig slagvis. Det kom endelig af, at projektet blev kortere end det skulle have været, fordi den der kick off dag blev rykket, så der var ikke så meget tid til at uddybe eller folde ud. Jeg gerne ville have læst nogle dansketekster fra den tid, for at give dem en ide om den tid de arbejdede med. Vi nåede at se et afsnit fra DR, du ved den nye udsendelse og det var endelig det eneste jeg nåede at finde på, fordi vi var mega presset på tid og der pludselig ikke var så mange uger. Det var ikke særligt hensynsmæssigt, fordi vi også havde en forventning om, at det så også blev skubbet i den anden ende. Så der var ikke så meget tid til at sætte aftryk og få kørt en masse andet ind også, som man endelig havde forslået og det var simpelthen på grund af tidspres.

I: Hvordan tog eleverne opgaven på sig?

DI: Med stor seriøsitet, netop fordi de vidst, at der var en finale og at der kom folk udefra, der skulle vurdere dem og så synes de, at det var interessant, at de egentlig kunne lave noget, som de måske selv synes ville være interessant på et museum, så de synes selve opgaven var fed.

I: Var der nogle af dine elever som havde svært ved opgaven?

DI: Nej, for jeg havde jo placeret dem i forskellige grupper, så der både var nogle stærke og svage elever i grupperne og vi havde faktisk gjort rigtig meget i at italesætte eleverne i, at nogle er gode til at lave noget på computeren og nogen er gode til at læse og så er der nogen der er gode til formulere sig, så det var vigtig, at der var forskellige typer i hver gruppe, fordi man skulle kunne supplere hinanden, så det var de egentligt bevidste om, at jeg sætte nogle sammen og de selv var også med til at bestemme, så der var ikke nogen der hæng i bremsen, som sådan.

I: Så dine elever havde det også fint med at skulle arbejde i grupper?

DI: Jaja, og det havde vi også gjort meget til det her kick off agreement. Det her med at få lavet den her holdånd og hvad hedder vi og hvad vil vi, så til det her agreement blev de simpelthen så gruppefokuseret, det var skide godt.

I: Hvor meget var elever på egen hånd i for hold til deres produkt ideudvikling og produktudvikling?

DI: Meget, rigtig meget og så havde de sådan nogle stop undervejs, hvor de fremlagde for klassen og hvor klassen gav respons og vi gav respons, men der var ikke på noget tidspunkt, hvor der blev sagt, ej det kan I ikke, så gik man ind og sagde, kan det her lade sig gøre og kan man forstille sig en anden måde, hvor på, sådan og sådan. Jeg var heller ikke ude i, at jeg havde en af de grupper der ville bygge nonnebakke i 1:1 eller vikingborgen og det havde mine heller ikke tænkt, så der var ikke det her i, om man skulle forkaste et produkt. Der var nogle ting. En gruppe havde lavet nogle huse, hvor jeg tænkte, hvad skal der være i de her huse, hvordan kan man vække sanserne og ja, så prøvede de at gøre noget ved det. Så det var sådan en vejledning eller guidning og respons fra klassekammeraterne.

I: Var der nogle ting, som bare ikke fungerer for dine elever ved fortidsvisioner projektet?

DI: Det var tiden, tiden blev forjaget, hvor jeg egentlig gerne ville have dykket noget mere ned i tiden, sådan rent historiske og danskfagligt og give dem en fornemmelse af, hvad det var for en tidsperiode. Det synes jeg, at jeg manglede. Tværfagligheden ved at man læser noget stof på dansk,

det er for mig ikke særlig danskfagligt, hvis man havde set på nogle billeder og analyseret dem, så havde man en danskfagligvinkel ind over. Det var både et dansk, historie og samfundsfag projekt og samfundsfag, det ved jeg ikke rigtig om der var noget af. Man kan sige, at det egentlig er der min kritik ligger. Selve det her med at lave produktet, produktudvikle og designprocessen den var fantastisk, men det sådan tværfaglige, det synes jeg ikke var optimalt og slet ikke på dansk og samfundsfagssiden.

I: Hvordan havde dine elever det med, at det var dem der skulle lave formidling til andre unge?

DI: Det var de cool med, det var de vant til.

I: Mange unge har det med at føle at de ikke bliver taget alvorligt. Kunne du mærke, at de elever følte, at de blev taget alvorligt i dette projektforsløb og med deres produkter af Odense Bys Museer?

DI: Ja, det følte de specielt, fordi der sad det her dommerpanel som Odense Bys Museer havde sammensat, der gik det op for dem, at de blev sku taget seriøst og derfor var det jo vigtigt, at der var det her panel og at man skulle fremlægge og der gjorde at de tog det seriøst, at det ikke bare noget jeg havde fundet på. det produkt der vandt, der kunne de jo virkelig godt, at det kunne lade sig gøre at udvikle, altså det var ikke så forpligtende, det var en app og det kender de jo, fordi alt kan lade sig gøre med en app.

I: Synes du, at dig og dine klasses deltagelse i projektet var en succes?

DI: Ja, men det kommer an på hvilket parameter jeg skal pege på. Det var et supergodt projekt og de fik lavet nogle gode produkter og de kom i mål, det var superfint, men altså kritikken har været, at man brugte så mange dansktimer på det uden at der var noget danskfagligt involveret. Det kom jeg ikke i mål med. Jeg kom bare de der uger bagud i det danskfaglige stof og det samme med samfundsfag, men det gav dem rigtig meget socialt i klassen og der blev jo faktisk ikke nævnt, at det ville give de unge et mere socialt grundlag i klassen, men det gør det jo. Man føler sig som en klasse og gruppe og vi løfter i folk og det kan man jo ikke læse sig til. Det var rigtig fint, men det haltede på det med dansk og samfundsfag.

I: Kunne du som lærer finde på, at tilmelde en klasse til et lignende projekt igen?

DI: Ja, jeg synes det gav rigtig meget, at der kommer nogen ude fra, det her med, de kan få lov til kommer på museum og udvikle for et museum gør bare, at de får en anden vinkel på nogle ting, så det er rigtig godt, at der bliver lavet noget man kan melde sig til, der er bare lige noget med timingen. Det her med skoleårshjulet der ligger fast. Det med at man sætter projektet i gang i starten af skoleåret, hvor der ligger en hel masse andet og det lå lige i røven af H. C. Andersen festivalen, som vi lige også bruger tid på. Derfor var der også mange af mine kollegaer, der sagde, at det kunne de ikke overskue og at der skulle bare lige skulle ro på lige nu. Derfor skal man rådføre sig med nogle skolelærere om, hvornår er skoleårshjulet åbnet, hvornår er det smart at ligge det og igen i forhold til hvor mange uger der er det. man lagde faktisk først op til var, at der var mange uger og så blev det lige pludselig få uger, så måske lige rådfører sig hos nogle skolelærere, der har interesse i at deltage sådan nogle projekter, for at ramme spot on og igen, så skal det ligge klar lige før sommerferien, hvor man laver årsplanen, også fordi udskolingen har en helt masse de skal nå i forvejen som er lovpligtigt, men jeg tror måske, at det var derfor, at der ikke var så mange klasser der tilmeldte sig, fordi de ikke kunne overskue det.

I: Hvad synes du om måden at inddrage skolerne i museumsformidlingen på?

DI: Det synes jeg er mega fedt og det kan medføre, at eleverne efterfølgende tager deres forældre med op på museet, men også det her med, at de bare for det ind, at det er et godt sted at være og rart sted at være på et museum og der er andet end gammelt støvet ting. For at bruge deres egne ord, så synes jeg, at samarbejdet med museumsverden er super vigtigt, fordi det er en del af vore fortid og kultur, så det er jeg stor fortaler for at man har det samarbejde.

I: Hvis Odense Bys Museer skulle lave fortidsvisioner igen, er der så nogle ting som du synes, at de skal tænke over, lave om eller noget som bare fungerede super godt ved projektet?

DI: Man skal måske bare sige, at det er historiefaget, fordi det går galt, er at man siger, at der er noget danskfagligt og samfundsfagligt med inde over projektet, men det er der jo ikke. Man skal bare tage det ud af beskrivelsen, tage dansk og samfundsfag ud og hvis man vil have de to fag med, for at gøre det mere stort, så skal der ligge nogle danskttekster og noget samfundsfagsrelevans materiale i det. Hele design processen, den er super super vigtig og eleverne har fået så mange konkrete redskaber de kan bruge videre i deres skoletid.

1.2.2.3 Bilag 14 - Interview med skolelærer Michelle Domaille - deltagende lærer fra projekt Fortidsvisioner (skriftligt interview)

Overordnet:

- **Hvorfor tror du, at museerne har svært ved at få de unge til at gå på museum i fritiden?**

Mit indtryk er egentlig, at unge går på museum i fritiden. Jeg ser ofte unge mennesker på museer. Oftest sammen med deres familier. Det er meget muligt, at statistikkerne modsiger mig 😊 Efter min mening er museernes udfordring, at når man har set det én gang, så er der ikke yderligere noget at komme tilbage efter, man har jo set det! Derfor *tror* jeg først at et genbesøg sker, når de unge selv har stiftet familie flere år ud i tiden.

- **Hvorfor tror du, at det er så svært at formidle til unge og fange deres opmærksomhed?**

Museer har pr definition en skygge hængende over sig som noget gråt og kedeligt. Det er ikke svært at fange de unges opmærksomhed, når man tager afsæt i deres verden, og det tror jeg museerne glemmer. Som eksempel kan jeg nævne Tirpitz, som jeg netop har besøgt. Her har de forsøgt at imødekomme den unge generation med en form for qr-scanner, som oplæser selvvalgte historiske fakta til gæsterne. De unge er vant til en verden af interaktivitet, derfor bliver de unge på Tirpitz til dels mødt med udgangspunkt i deres egen verden. Jeg tror dog stadig, at museerne har et stykke vej, hvis de ikke blot ønsker at være en engangsforestilling for de unge.

- **Har du en ide til, hvordan museerne måske kan formidle, kommunikere eller brugerinddrage unge i deres museumsformidling?**

På museer er der i skoleferier mange konkurrencer. Konkurrencerne er målrettet til børn. De unge efterlades derfor i en betragtning, af at de er voksne set med museumsøjne. Næsten som da teenager-begrebet endnu ikke var opfundet. Jeg tror, at museerne er nødt til at anerkende de unge som en særskilt gruppe, der har andre behov end børn og voksne. Evt. skabe noget unikt, som kun er for de unge. Her vil det være helt centralt, at de unge bliver hørt – og mødt på de platforme, hvor deres liv leves.

Projektet:

- **Hvorfor valgte I at tilmelde jer projektet fortidsvisioner?**

I forbindelse med første arbejdsdag efter sommerferien var alle lærere fra skolen inviteret til en sandwich på Møntergården, hvor de præsenterede projektet Fortidsvisioner. Skolelederen på skolen er gift med en som arbejder på Møntergården - deraf forbindelsen. Jeg tror, at projektet 'glemte' at reklamere for sig selv i god tid inden årsplanerne var udarbejdet. Jeg havde få dage forinden fået jobbet som lærer på skolen, og havde derfor endnu ikke udarbejdet årsplaner. Fordi at projektet tilmed lød spændende, så var det oplagt at tilmelde min klasse.

- **Hvad synes du om at konceptet var ung-til-ung-formidling og unge skaber byrumsformidling?**

Ung-til-ung formidling er interessant. Her er omdrejningspunktet at eleverne må skabe en formidling, som de selv finder spændende, fordi målgrupper afspejler dem selv. Byrumsformidling var også fedt, fordi det lokale miljø og byen bliver brugt overraskende lidt i en undervisningssituation.

- **Hvad synes du om at projektet var en konkurrence?**

Det var altafgørende. Konkurrencen i sig selv var den største motivationsfaktor for min klasse.

- **Hvad synes du om, at projektet blev afsluttet med en stor finale?**

Det var fantastisk. Her var ikke blot tale om en lille ubetydelig finale, men et set-up som på alle måder var meget professionelt. Klassen som jeg havde med, gik syngende fra finalen og var slet ikke til at skyde igennem. Min klasse vandt, men finalen ville uanset resultatet have været en stor oplevelse.

- **Hvad synes du om at Odense Bys Museer valgte Nonnebakken som casen der skulle formidles?**

Det var fint, fordi det var nyt. Eleverne skulle ikke blot forbedre noget de voksne allerede havde skabt, de skulle skabe deres eget formidlingskoncept.

Samarbejdet:

- **Hvordan synes du samarbejdet med Odense bys museer gik?**

Det gik rigtig fint. Johanne var en rigtig god samarbejdspartner, som stod til rådighed – også når det brændte på!

Undervisning:

- **Museet havde arrangeret en kick off dag, hvad synes du om dette arrangement og hvordan gik dette arrangement?**

Kick Off-dagen var inspirerende og vedkommende. Indtrykket var, at der var gjort et stort forarbejde, for at dagen skulle forløbe til størst gavn for eleverne. Der var en god veksling mellem oplæg og aktiviteter, hvilket betød, at alle elever var engagerede. For eleverne havde det også stor betydning, at der blev serveret lidt at spise og drikke, det bidrog til at understrege, hvor betydningsfuld deres bidrag og idéer var - på samme måde som præsentationen af den indflydelsesrige jury også var med til at understrege, at det arbejde de skulle i gang med havde betydning. Alt i alt var Kick Off-dagen professionelt tilrettelagt. Et fedt lærerigt afbræk fra den almindelige skoledag!

- **Hvad synes du om den måde hvor på undervisningsmaterialet var udformet og inddelt i fire faser?**

Det var med til at gøre processen overskuelig og let at gå til. Det var også nyttigt at alt kunne tilgås fra projektets hjemmeside.

- **Var der noget som ikke fungerede eller som du ikke forstod ved undervisningsmaterialet?**

Der var flere aktiviteter som næsten var umulige at gennemføre. Nu er det ved at være lidt tid siden, men særligt husker jeg en fremvisning af mock-up-modellen for andre som en aktivitet, der ikke var tidsmæssige ressourcer til. Den afsluttende designfase var også vanskelig; det at skabe en prototype uden de rigtige hjælpemidler og faciliteter gjorde opgaven svær (det er ofte meget svært at booke tid i faglokaler på skolerne). Hele forløbet rummede så meget godt, og derfor var det en flad fornemmelse, da eleverne sad og formede en utilfredsstillende klump ler i klasseværelset med henblik på, at den skulle fremvises til

finalen på Nonnebakken. Det kunne have været fedt med en afslutning på projektet som svarede til Kick-Off-dagen, hvor man konstruerede prototyperne.

- **De fire faser i undervisningsløbet skulle lærer eleverne at tilrettelægge sig en designproces, følte du at dine elever efter afsluttet projekt havde lært det?**

Jeg tror i hvert fald, at eleverne fik lært at en designproces er en lang og kompliceret proces som kræver fastholdelse – også når man er ved at opgive. Vinderidéen i min klasse blev opfundet i en totalopgivelsesfase, det tror jeg var nyttig læring. Så ja, jeg tror, at de har lært at tilrettelægge en designproces, hvor processen i sig selv kan være resultatgivende.

- **Hvad synes du om at eleverne skulle skrive logbøger?**

Eleverne havde uden tvivl gavn af logbøgerne. I et danskfagligt perspektiv gav det rigtig god mening, at de skulle sætte ord på det netop erfarede. Dog blev logbøgerne i slutningen desværre nedprioriteret, fordi arbejds mængden blev stor, da finalen nærmere sig.

- **Jeg har hørt, at det var lærerne som ønskede, at eleverne skulle have adgang til ekstramateriale på fortidsvisioners hjemmeside, hvorfor ønskede I det?**

Det er ikke noget jeg har ønsket, så det kan jeg ikke svare på.

- **Hvad synes du om, at du som lærer og dine elever havde adgang til eksperthjælp?**

Det var med til at understrege, at det arbejde de skulle lave var vigtigt, så det var en fin måde at øge deres motivation.

- **Følte du, at du kunne sætte dit eget aftryk på undervisningsmaterialet og undervisningen?**

Ja – der var ikke dikteret, hvordan der skulle undervises, men for at eleverne skulle få mest muligt ud af projektet mente jeg, at det var vigtigt at være 'tro' mod undervisningsmaterialet, så det fulgte vi så vidt muligt.

De unge:

- **Hvordan tog eleverne opgaven på sig?**

I starten var alle meget motiverede. Men efterhånden gav flere af aktiviteterne stor modstand, fordi aktiviteterne betød, at eleverne konsekvent skulle bevæge sig væk fra deres oprindelige idéer, og derfor blev det opfattet som spild-tid, når de nu allerede havde deres idé.

- **Var der nogen af dine elever som havde svært ved opgaven?**

Ja – nogle havde svært ved at finde deres plads i gruppearbejdet – særligt dem, som mistede troen på deres ide.

- **Hvordan havde dine elever det med at de skulle arbejde i grupper?**

Det havde de det godt med. Grupperne blev dannet som kompetencegrupper, således at alle vidste hvilken rolle de øvrige gruppemedlemmer forventede at de indtog. Særligt indledningsvist fungerede det rigtig godt.

- **Hvor meget var elever på egen hånd i for hold til deres produkt ideudvikling og produktudvikling?**

De blev hjulpet godt på vej af de forskellige aktiviteter som var i undervisningsmaterialet. Men selve idéskabelsen var deres egen selvstændige proces i gruppen.

- **Var der nogle ting, som bare ikke fungerer for dine elever ved fortidsvisioner projektet?**

Nej, ikke betydningsfulde ting.

- **Hvordan havde dine elever det med, at det var dem der skulle lave formidling til andre unge?**

De var glade for, at det var en målgruppe som matchede dem selv.

- **Mange unge har det med at føle at de ikke bliver taget alvorligt. Kunne du mærke, at de elever følte, at de blev taget alvorligt i dette projektforsløb og med deres produkter af Odense Bys Museer?**

Ja i høj grad – hvilket skyldtes hele tilrettelæggelsen med egen hjemmeside, kick-off dagen, den udvalgte jury og finaledagen.

- **Synes dine elever, at dette projekt var en træls ting at bruge deres tid på eller følte de, at det var et sjovt projekt, som gav dem et afbræk fra den almindelige undervisning?**
Oftest var de glade for mandagene – som vi omdannede til fortidsvisionsdage. Men tror også at flere kom til at kede sig jo længere op på dagen vi nåede.
- **Hvordan havde dine elever det med, at deres produkt måske kunne blive til en realitet engang i fremtiden og blive brugt af andre mennesker?**
Det var de meget begejstrede for, vi forsøgte også at søsætte en realisering af vinderidéen.

Indvirkning:

- **Du synes du at dig og dine klasses deltagelse i projektet var en succes?**
Ja!
- **Kunne du som lærer finde på, at tilmelde en klasse til et lignende projekt igen?**
Helt sikkert 😊
- **Hvad synes du om måden at inddrage skolerne i museumsformidlingen på?**
Det er helt oplagt – og kan være gavnligt for både elever og museer.
- **Hvis Odense Bys Museer skulle lave fortidsvisioner igen, er der så nogle ting som du synes, at de skal tænke over, lave om eller noget som bare fungerede super godt ved projektet?**
Der var ikke meget fag-fagligt i projektet. Af og til fik jeg en bekymring for, om jeg kunne forsvare det i forhold til den faglige læring. Jeg tænker, at man godt kunne koble faglighed endnu mere på i et lignende projekt, så det måske kunne være så nyttigt, at det kunne anvendes direkte i pensum.

1.3 EKSTRA BILAG

1.3.1 Bilag 15-16 – kommentarer og opslag fra Facebook

1.3.1.1 Bilag 15 – kommentarer fra Arkens hjemmeside fra museumsbesøgene om My Music udstillingen

I efterårs ferien havde jeg mit ældste barnebarn med over på Arken. Museets beliggenhed er helt fantastisk. Stedets udstillinger er for alle sanser 🤔🤔🤔 🤔. Kvium samt musik m.m. Var virkelig en god oplevelse for os begge 🤔. God service og forplejning i cafeen 🤔. Det er ikke sidste gang vi kommer på Arken 🤔

5 stjerner

Super udstilling "My Music" med unge fra Ishøj Ungdomsskole som medskabere... Jeg er stolt... 🤔

Jeg har haft min datter med på 6 år. Hun var vild med det, så det er en udstilling, der spænder bredt 🤔

4 stjerner

Arken er bare vestegnens fedeste lokation og kan varmt anbefale se Ugo Rondinones klovne og udstillingen "My Music"

1.3.1.2 Bilag 16 – Facebook opslag fra Odense Bys Museer Og Møntergården

iPad

12.27

65 %

Søg på Facebook

Møntergården
20. september 2017 · 🌐

...

Efter en spændende skattejagt på vikingeborgen Nonnebakken samledes to 7. klasser på Møntergården til et Kickoff møde. Her skulle der dannes designteams, udvikles gruppenavne, gruppelogoer og ikke mindst kampråb. Idérigdommen og gejsten var stor, når det gjaldt om at gå ind i kampen om udviklingen af den bedste ung-til-ung formidling om Odenses vikingehistorie. Her er et par eksempler på kreativiteten:

- De små giganter: "Uanset om du er lille eller stor, er der altid plads ved vores bord!"
- Team Overview: "Ik' piv – keep it positiv"
- Odenses stolthed: "Vi er Odenses StoltHED, vi kæmper for vores by. HEY. Vi kan ikke blive ved med at synge denne sang for vi er Odenses stoltHED. Så så så... Odense StoltHed, de danske mestre. Vi er Odense StoltHed Hey Hey."

Du kan se mere på <http://fortidsvisioner.dk/> samt her på siden i nær fremtid.

Skriv en kommentar ...

